

Catalunya Cristiana

setmanari popular d'informació i de cultura religioses

Dijous, 16 d'abril de 1992

Edita: Fundació Catalunya Cristiana

Director: Joan E. Jarque i Jutglar

Any XIII – Núm. 656 175 ptes.

Lluminosa és la carn corruptible

*Lluminosa és la carn corruptible,
l'Esperit assumint-la al seu si,
engolida la mort en la vida
de la força divina del Crist.*

*L'Esperit donà al Verb carn humana,
és Jesús, Home i Fill, do de Déu,
tot els homes en ell són ja Pasqua,
fills de Déu en el Fill, germans seus.*

*Aplegats al voltant de la taula,
menjarem i beurem cos i sang,
acollint en la fe la Paraula,
en el Crist tindrem vida eternal*

*Lloem tots, a una veu, a Déu Pare,
plens de joia i amor per Fill seu,
supliquem l'Esperit que ell acabi
en nosaltres la Pasqua de Déu. Amén*

(De l'"Himnari Litúrgic Català")

"Els Seminaristes de Missions també són Seminaristes nostres"

OBRA DEL CLERGAT NADIU

AL TERCER MÓN, prop de 82.000 seminaristes joves es preparen, en els Seminaris, per servir els seus pobles, ajudats per les OBRES MISSIONALS PONTIFÍCIES. També s'ajuda els noviciats femenins i masculins de Missions.

Enguany els nostres donatius van dirigits especialment als seminaris majors: "Bon Pastor" de Bengela (Angola); "Esperit Sant" d'Antioquia (Colòmbia); "Sant Josep" de Rangoon (Birmània) i "Nostra Senyora de Kandy" (Sri Lanka).

Està comprovat que l'ajuda als Seminaris és la millor inversió en favor del TERCER MÓN.

- UNA BECA de 300.000 ptes. facilita sis anys d'estudi.
- MITJA BECA de 150.000 ptes. facilita tres anys d'estudi.
- UN CURS SENCER per 50.000 ptes.

PER A INFORMACIÓ I DONATIUS: Dirigiu-vos a les Delegacions diocesanes de Missions de Catalunya:

08002 Barcelona
C/ Bisbe Irurita, 5

25280 Solsona
Bisbat

17004 Girona
C/ Albareda, 15

43003 Tarragona
Pla del Palau, 2

25002 Lleida
Plça de Sant Josep, 2º 1º

43500 Tortosa
Bisbat

25700 SEU D'URGELL
Bisbat

08500 Vic
Seminari diocesà

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

AFINANT...

La llum i l'ombra de la fe

Les festes d'aquests dies ens remetent al que és essencial de la fe cristiana. La mort redemptora de Jesús a la creu, la seva resurrecció gloriosa vencedora de la mort. Ens hi remetent, òbviament, als que creiem, però també als altres. Aquests altres que, com ens recorden enquestes recents, no creuen gaire, creuen selectivament —a la carta diu el pare Altisent—, creuen però no practiquen, han deixat de creure... El contrast és colpidor, precisament aquests dies, el fervor dels uns posa en relleu la fredor, el refús, ... la distracció dels altres. La distinció, com sempre, no es dona entre bons i dolents. A ambdues bandes hi ha bones persones, i a la nostra banda ens hi reconeixem pecadors. Allò que ens diferencia és la posició interior respecte a la llum que projecta el misteri cristià; una posició quasi geogràfica a l'obac o al solet de la fe, sobretot pels que viuen en països, "velis nolis" cristians, que són batejats, que van fer la primera comunió... que fan festa per Setmana Santa! Em fan pensar en aquells que, ja pels anys vint, Chesterton descrivia així: "... no poden continuar sent cristians, ni ultrapassar l'anticristianisme. L'atmosfera és tota ella feta de resistència: mal humor, obstinació, objeccions mesquines. Encara viuen a l'ombra de la fe, de la qual han perdut però la llum".

■ Joan E. Jarque i Jutglar

El doll

Del cantó dret del temple veig el doll que creix i es fa torrent, i riu, i mar i vida i plenitud, foc de la llar del Pare, Església d'amor, rebroll de l'Esperit i del costat de Crist, i sang i aigua. I per la fe m'he vist fill del misteri obert de bat a bat: home i terme, fort, feble, eternitat.

Pere Ribot

Juntament amb Fàtima i Lourdes és l'indret que rep més devots marians

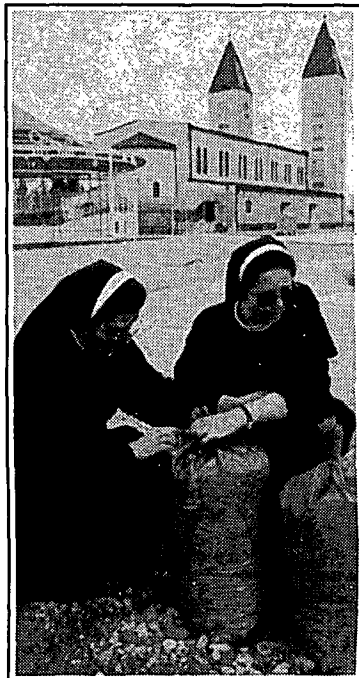
L'església de Medjugorje es va salvar miraculosament d'un bombardeig serbi

MEDJUGORJE.— L'aviació militar serbo-iugoslava va bombardejar la famosa localitat de pelegrinatge Medjugorje, situada prop de la ciutat de Mostar, al sud d'Hercegovina, segons va informar Ràdio Vaticà.

Diversos edificis de Medjugorje, que, junt a Fàtima i Lourdes, constitueix un dels llocs de pelegrinatge més visitats pels fidels catòlics de tot el món, van ser destruïts totalment, mentre que l'església on es va refugiar un grup de 30 pelegrins de nacionalitat nord-americana i irlandesa va resultar intacta.

Els habitants de Medjugorje, contra la qual l'exèrcit ja havia dirigit amenaces d'atac, han hagut de passar diverses hores al dia als refugis subterranis. L'anunciada ofensiva de l'exèrcit es produí com un acte de venjança contra l'atac, pel que sembla croat, contra l'aeroport de Mostar, segons va declarar un comandant de l'exèrcit iugoslau.

Altres localitats properes a Medjugorje van ser igualment atacades, i s'hi van registrar 6 morts i diversos ferits.

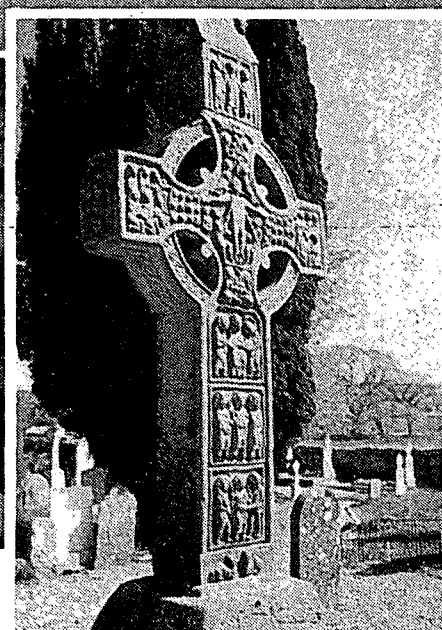
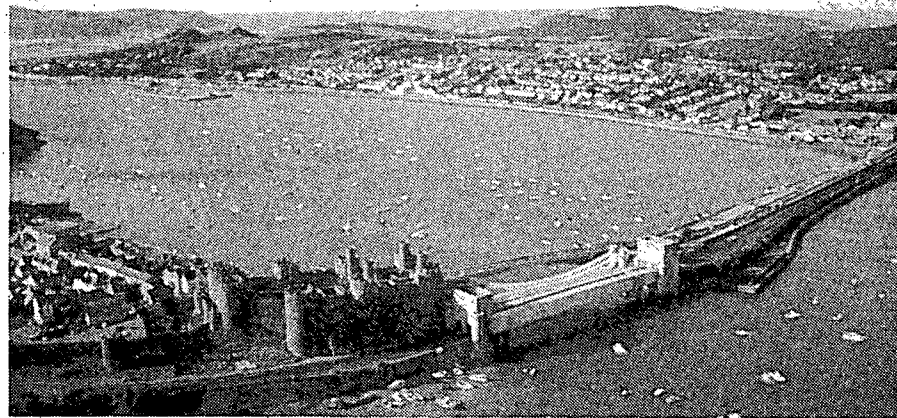
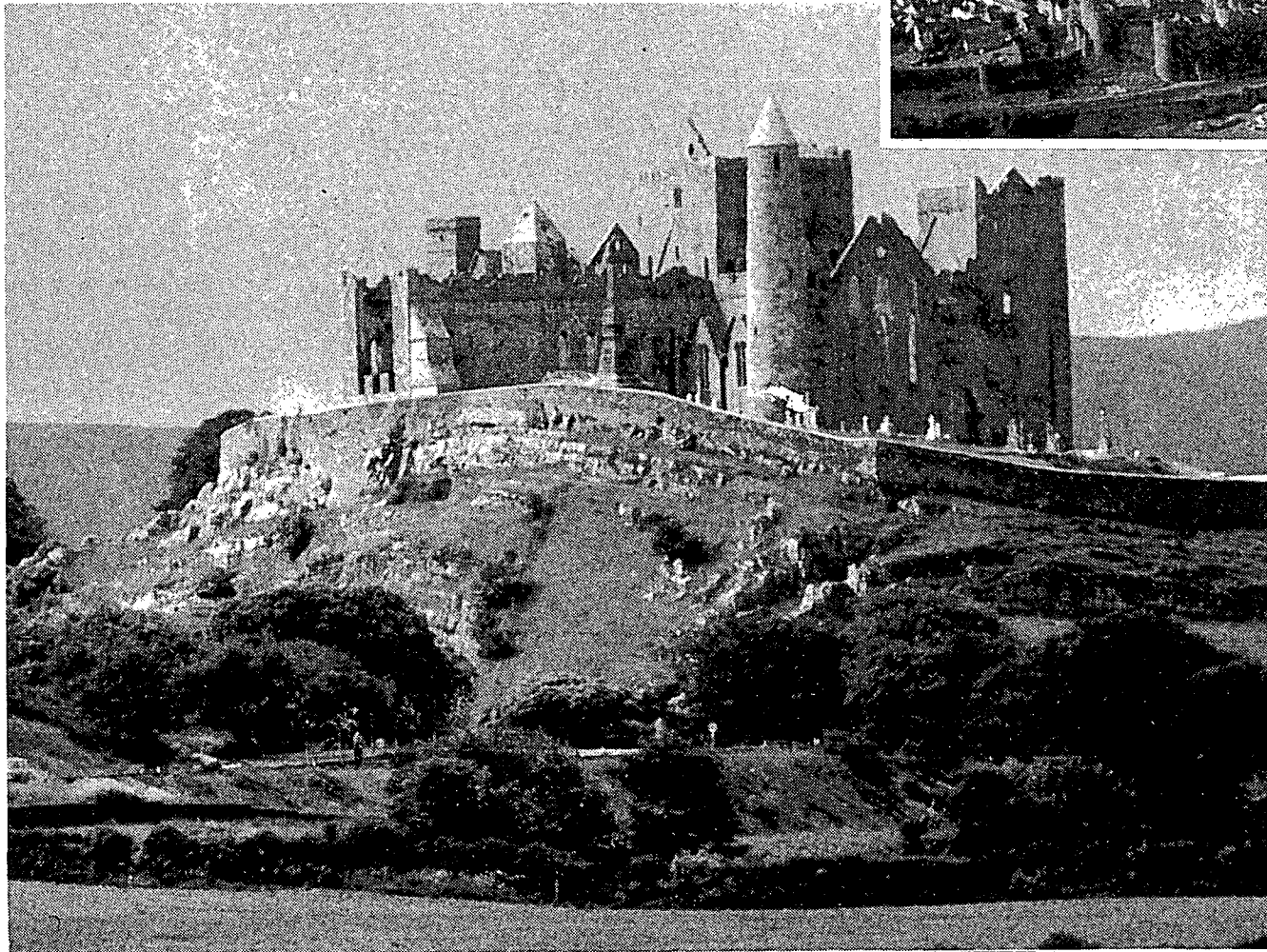

ACTIVITATS DE L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

Al peu del Castell de Conwy es troba a la ciutat medieval del mateix nom, que s'ha conservat fins als nostres dies.

La roca de Cashel, Tipperary. On hi ha l'obra mestra de l'antiga Irlanda.

La creu gal·leica de Monasterboice, condad de Louth.

IRLANDA i PAÍS DE GAL·LES

Del 2 al 14 de juny

Viatge als extrems de la cristianització durant l'alta edat mitjana

Pelegrinatge a les arrels cristianes del paradís irlandès...

DUBLÍN · GALWAY · CLIFDEN · LIMERICK · KILLARNEY · CORK · WEXFORD

Santuari de Clonmacnois · Abadia de Kylemore · Monestir de Cashel

...tot fent la ruta dels celtes a la Gran Bretanya

LLANGOLLEN · BANGOR · ANGLESEY · FISHGUARD · ST DAVID'S · CARDIFF

Castell de Caernarvon i d'altres · Parcs de Snowdonia, Brecon Beacons i Pembrokeshire.

Viatge amb avió, estada a Cherter i visita de Londres a la tornada · Travessa en ferry entre la Gran Bretanya i Irlanda · Viatge en carrilet típic de muntanya · Assistència tècnica d'Ultramar Express.

Demaneu-ne més informació per telèfon, per correu o bé personalment a l'Associació d'AMICS DE "CATALUNYA CRISTIANA".

OBERTA LA INSCRIPCIÓ

L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA CONTRIBUEIX ECONÒMICAMENT PERQUÈ CATALUNYA CRISTIANA PUGUI SORTIR CADA SETMANA. FES-TE AMIC!

Per a informació: Plaça d'Urquinaona 11, 3r. 3a. A, 08010 Barcelona, tel. (93) 301 37 18

EDITORIAL

L'Església catalana i les comunicacions socials

Per a tota la gran família de CATALUNYA CRISTIANA —lectors, redactors, productors i difusors del setmanari— és una bona notícia que el Consell Pontifici per a les Comunicacions Socials hagi escrit una instrucció pastoral sobre els mitjans d'informació. Fem referència al document "Aetatis novae", del qual volem subratllar alguns conceptes que connecten especialment amb la nostra sensibilitat.

En parlar de les prioritats pastorals i dels mitjans de respondre-hi (capítol IV) el document contempla com a molt positiu "el desig de nombrosos pobles i grups humans de disposar de sistemes de comunicació més justos i equitatius, a fi de preservar-se de la dominació i de la manipulació provinents de l'estranger i dels compatriotes". A l'hora de pensar en un pas endavant vers una organització eclesial catalana que pugui respondre més satisfactòriament a les necessitats pastorals del país, no podem desconèixer la importància de comptar amb mitjans informatius sòlids. Potser som massa inclinats a valorar algunes formes derivades que expressen una personalitat pròpia, i no fem prou atenció a l'enfortiment previ de la comunitat. L'autonomia informativa—que sempre, malgrat tot, serà relativa— és un element important. Avui els catòlics de les diòcesis catalanes no compten amb prou mitjans informatius i els que tenim són febles i subalterns. Observem—i és un exemple entre molts— amb quin retard i gràcies a quins esforços voluntaristes ens arriben les versions catalanes dels documents pontificis.

Sabem la importància d'una bona informació religiosa en els mitjans de comunicació de la societat. Però no podem minusvalorar la creació de mitjans eclesials propis. El document "Aetatis novae" els concreta detalladament: "La premsa i les editorials catòliques, la ràdio i la televisió catòliques, les oficines d'informació i de relacions públiques, instituts per a la formació i la pràctica en els mitjans de comunicació, la investigació sobre la informació, organitzacions vinculades a l'Església per als professionals de la comunicació, especialment les organitzacions catòliques internacionals...". Darrerament han estat notícia el Secretariat Interdiocesà de Mitjans de Comunicació Social (SIMCOS), d'àmbit català, i la Delegació de Mitjans de Comunicació de Barcelona. El nou impuls d'aquests organismes haurà d'afrontar el gran buit que patim en aquest camp tan extens.

Parla, després, el document pontifici, de la formació de comunicadors socials. Els desitja "capaços d'invitar al diàleg, evitant un estil de comunicació susceptible de suggerir la dominació, la manipulació o el profit personal". I afegeix: "Cal que els més compromesos en els mitjans de l'Església, adquireixin la competència professional necessària en aquesta matèria, així com una formació doctrinal i espiritual". Recentment vam informar d'unes jornades d'informadors catòlics de tot Espanya que van comptar amb un bon nombre d'informadors catalans i va suscitar el desig d'una trobada a Catalunya. També hi ha hagut la iniciativa—no ens consta a hores d'ara si s'reeixida—de fer entrar la formació de comunicadors a la Facultat de Teologia de Catalunya.

La "Aetatis novae" acaba demanant a les diòcesis i als que hi tenen la responsabilitat de repartir-hi els limitats recursos de l'Església que donin prioritats a la informació, "tenint presents les circumstàncies pròpies de la seva nació, de la seva regió, de la seva diòcesi". I esmenta una frase del Papa: "Generalment són privilegiats altres instruments per a l'anunci evangèlic per a la formació cristiana, mentre els mitjans de comunicació social són deixats a la iniciativa d'individus o de petits grups, i entren en la programació pastoral només de manera secundària".

Des de CATALUNYA CRISTIANA és fàcil connectar amb aquesta anàlisi del Papa Joan Pau i de mesurar-ne els costos pastorals i humans... La nostra esperança és, tanmateix, que en el futur de la nostra Església no serà així. Mentrestant, la propera Jornada dels Mitjans de Comunicació que se celebrarà el proper dia 26, ha de ser ocasió de reflexió i d'acció. Que els nostres lectors i subscriptors es preguntin què poden fer per difondre la nostra premsa, que fem partícip de la nostra preocupació tot el poble cristià, que creixi la solidaritat entre tots els nostres mitjans de comunicació i entre els comunicadors catòlics, que els pastors aprofitin la Jornada per sensibilitzar els fidels.

Director: Joan E. Jarque i Juglar

Sots-directors: Francesc Malgosa Riera i Mons. Joan Carrera Planas.

Redacció i col·laboradors: Núria Albert; Montserrat Albert; Josep M. Aragonès; Joan d'Arquer; Jordi Bassas; Pilarín Bayés; Pietat Campmàjor; Oriol Camps; Pere Campàs; Salvador Cardús; Rosa Collé; Francesc Camissans; Núria Giral; Joan Guiteras; Jordi Jorba; Pau López; Enric Graupera; Jaume Mora; Antoni Munné; Francesc Nicolau; Núria Oriol; Albert Perà; Antoni Plaja; Tomàs Puntí; Jordi Roigé i Solé; Joan Salvador; Pere Tenà; David Vidal; Pere Vives; Manuel Vallis; Miquel Estradé; Francesc d'A. Picas; Pere Saumell.

Corresponsals: Leonard Santacana, CERVERA; Carme Frigola, FIGUERES; M. Caballé, GIRONA; Josep Nadal, IGUALADA; Jaume Montaña, LLEIDA; Enric Badosa, ROSES; Joan Boronai, TARRAGONA; Norbert Mirale, TORREDEM.

BARRA; Antoni Mirabet, SEU D'URGELL; Joaquim Blanch, TORTOSA; Enric Benavent, VILANOVA I LA GELTRÚ; Antonio Gil, ANDALUSIA i SUD D'ESPANYA. Disseny: Josep Samper. Compaginació: Carlos Aguado

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 9.100 Ptes.

Resta d'Europa: 17.732 Ptes. ☐ Amèrica, Àfrica i Filipines: 21.892 Ptes. ☐ Àsia més oriental i Oceania: 30.732 Ptes.

Tinc davant meu el conjunt dels vuit volums publicats de la col·lecció "Polítics i cristians", dirigida per Jean-Dominique Durand i Régis Ladous (París, Beauchesne, 1987-1991). Quina herència per l'especialista i professor de teologia social, un dels objectius essencials de la qual és convèncer que la fe cristiana pot i ha de marcar de manera especial les activitats polítiques dels qui la viuen! Davant els exemples històrics, lectors i oïdors ja no poden objectar que la pretensió és irrealista. Un altre avantatge capital de la realitat històrica, és que constitueix per si mateixa un lloc teològic. Les relacions "Fe i política" i "Església i política" no han de ser elaborades d'una manera intemporal.

La presentació dels volums és idèntica: el retrat de la personalitat estudiada (sempre somiosament situada en el seu context històric, evitant l'estil hagiogràfic), els textos que n'emanen, un o varis testimonis del subjecte, així com annexos. La seva lectura és apassionant.

Què diré en un primer apropament? D'antuvi això: que tots aquests dirigents polítics han marcat el seu temps; que tots s'han esforçat per assumir les seves responsabilitats polítiques a la llum de la fe cristiana tal com ells l'entenien (això no significa que la comprensió que en tenien fos sempre incontest-

pea estava profundament impregnada de l'ensenyament social de l'Església).

Edmond Michelet (1899-1970) fou un gran resistent. Durant l'ocupació alemanya de França, això va portar-lo al camp de concentració de Dachau. Sempre va esforçar-se en viure el seu caràcter personal, els corrents filosòfics o religiosos als quals se sent lligat i el conjunt de circumstàncies històriques amb què s'ha trobat han exercit una influència decisiva (favorable o desfavorable) sobre la qualitat del seu testimoni de cristià en la política. D'aquí ve una gran i feliç diversitat. Però també una real afinitat.

Podem, almenys, mirar de fer-lo pressentir, per dir-ho així, en estil telegràfic?

Philip Anton von Segesser (1817-1888), home d'Estat lucernès. "L'home d'Estat suís més independent del seu segle", s'ha dit d'ell. Pertanyia a l'élite aristocràtica, una harmonia profunda en la seva vida quotidiana entre la seva fe cristiana i les seves responsabilitats polítiques.

André Philip (1902-1970), protestant, fou "un home en el qual la fe hi determinà tant les idees com l'acció política". Políticament inclassificable, era un europeu convençut i un apòstol del tercer món. Per a ell el socialisme era essencialment solidaritat amb els més desheretats.

Eduardo Frei (1911-1982) que fou president demòcrata-cristià de Xile, era deixeble de Maritain, reformista i reformador. Se li pot retreure no haver intentat un paper de mediador abans de la presa del poder per Pinochet. A continuació, va encarnar l'oposició al seu règim dictatorial. Una gran multitud va assistir al seu enterrament.

Quant a Aldo Moro (1916-1978), és impossible d'oblidar les circumstàncies tràgiques de la seva detenció i del seu assassinat pels terroristes disposats a

tots els crims. També deixeble de Maritain, sempre ha estat animat per una consciència cristiana forta i una consciència democràtica encara més forta.

Si és possible sintetitzar amb poques paraules les conviccions polítiques dels homes que hem evocat i un punt essencial de les nostres conviccions teològiques, direm que no s'ha de parlar de política cristiana, sinó solament de pràctica cristiana de la política: tota política, també l'elaborada pels cristians volent ser plenament fidels a Jesucrist en aquest camp de l'activitat social, és una política humana i provisòria. Amb aquesta precisió capital d'Étienne Borne que "l'home polític cristià no s'avindrà mai que calgui escollir entre ingenuïtat baboia i cinisme deliberat, perquè aquests siguin els mals sentiments que facin la bona política". Afegim que el Concili Vaticà II ha renovat tota la problemàtica.

■ RENÉ COSTE

Professor de l'Institut Catòlic de Tolosa, delegat general de Pax Christi (De "la Croix")

RESPIR

Una lliçó a propòsit

El conte bíblic de la construcció d'una torre el cim de la qual arribés fins al cel per perpetuar el nom dels homes i llur força i poder, em tenia intrigat quan anava a Doctrina, sobretot per la confusió de les llengües que els en vingué com a càstig. Per donar raó d'això darrer, hi ha un **midrash** rabínic que explica el següent: Durant la construcció vertiginosa de la torre, un home cau d'una bastida i es mata; els altres, embriagats per l'afany d'acabar l'obra, ni en fan cas i es limiten a dir que apartin el cadàver, que els feia nosa, i no paren ni un moment el treball. Al cap d'un parell de dies, un pany de paret se'ls enderroca, i tothom s'atura, es lamenta, es posen tots de mal humor pel temps que això els farà perdre. Déu, que ho veu, s'exclama: "Així doncs, unes pedres que cauen compten més que un home que es mata!". I els multiplica la parla, única fins aleshores. En no entendre's ja més entre ells, deixen córrer el projecte i se separen.

■ Miquel Estradé

Edita: FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA

Gerent: Jaume Roigé i Torreneguerós

Redacció, administració, publicitat i autoedició:

Edifici de la Parròquia de la Mare de Déu dels Àngels, c/. València, 244, 2º. Telèfons: 215 27 39 / 215 27 84.

Fax 215 28 05 - 08007 BARCELONA.

Impresora: Publiagraf; S. A. L. Passatge Valeri Serra, 30, Tels. 454 16 30 / 17 77 BARCELONA.

D.L. B.14.387/79

Difusió controlada per O.J.D.

MEMBRE DE LA UCIP

ARA MATEIX

El color dels dies

La setmana santa és un "microtemps" que, amb la seva gamma de matisos, fa pensar en els colors diversos de tots els dies de l'any.

Comença amb el groc i els verds dels palmons i de les branques de lorer i d'olivera que, quan la nostra primavera mediterrània ens és propícia, fan la claror més viva i gairebé palpable. Una claror bona per mirar els infants, tot recordant aquells de Jerusalem que van començar aquesta festa. Però, per als qui no han restat a la porta de l'església i s'endinsen en la litúrgia del dia, la lectura de la Passió enfosqueix tot seguit el panorama: ens adonem que l'encant de Jesús només encisà els seus contemporanis un dia. Ben aviat la grisor de la malícia, dels interessos, de la covardia, de la vulgaritat... es va abatre sobre aquella hora de netedat i de lucidesa, fins a la negror del mal averany: crucifica'!! Llavors pensem en la foscor dels nostres pecats, sobreposada a la nostra fe. L'home vell i l'home nou, sempre en lluita. El poeta Sagarra veia blava la innocència, quan invocava, amb esperança, el retorn d'"aquell blau tendre que hem volgut escanyar, però no mor mai".

El dijous sant té color de pa blanc d'Eucaristia, de tovalles, de cera i de lliri d'aigua al monument. Tot més íntim i consirós que en el seu tornaveu de juny, el Corpus extravertit, amb custòdies daurades i clavells vermells. Tot, també, més intens: sentim, cor a cor, la roentor extrema, blanca, de l'amor del Senyor.

Quan arriba el divendres, se'ns imposa el color de les glicines: en els viacrucis matiners i en la celebració de la tarda, com en tantes imatges i passos de processó, el morat ens serveix per expressar una tristesa que no és desesperança. Situem en la mort de Jesús la nostra mort i tot el que ens hi porta. A l'espera de Pasqua, el dissabte sant és temps de provisionalitat com la vida de cada u de nosaltres.

Joan Maragall, en el seu petit poema: "Pasqua", veu de plata la nit del dissabte i d'or el matí del diumenge. És ben remarcable que donés tant de relleu a la nit, quan encara no se celebrava la vigília pasqual...

Quin bell clar de lluna
tota aquesta nit!
L'aire immòbil, com de plata,
encanta el jardí florit.

Al matí sortia
tot adelerat
per dir l'alegria
que la nit m'ha dat;
al peu de la porta
he vist un fil d'or:
"Alegria de Pasqua!"
m'ha dit el cor.

El color dels dies de l'any és reflex del nostre esperit, com el de la mar ho és del cel en l'aigua incolora. Quan la riquesa interior de l'home minva, el color dels dies s'esvaeix. Avui, per a molts, una vesprada de Totsants, una nit de Sant Joan i una de Nadal són una mateixa gresca incolora... Però la fe dels cristians i la seva litúrgia han pintat al fresc els dies, i hi resta encara una capa discreta de color, enmig de la secularitat, capaç d'interrogar els més distrets. Bona Pasqua!, amic lector.

■ J. Carrera Planas

Ciceró diu que la crucifixió era **crudelissimum teterrimumque supplicium** "el més cruel i horrorós dels suplicis" (In Verrem II, 5, 66), perquè el lapidat o el decapitat moria ràpidament, mentre que el crucificat veia com la mort se li acostava enmig de sofriments en constant augment. La immobilitat del cos suspès dels claus produïa en els músculs contraccions conegudes amb el nom de **tetània** o tibatant, un dolor fulgurant que va en augment mentre no s'afluïxi la tensió muscular. Per tal d'aconseguir-ho el crucificat, a més de l'ajuda del petit **sedile**, havia d'apuntalar-se en els claus a fi d'incorporar-se i relaxar la tensió. D'altra banda, la rigidesa dels músculs pectorals feia la respiració cada vegada més curta i superficial originant l'**anoxèmia** o falta d'oxigen a la sang.

Amb un esforç sobrehumà Jesús s'apuntala en les mans i els peus enclavats, s'incorpora i pren alè. Vol parlar-nos: "Pare, perdoneu-los, que no saben pas el que fan". I aquest esforç es repeteix set vegades —les set paraules— renovant-se el turment. I així cada vegada que

Causa i responsables de la mort de Jesús

necessita respirar. I així tres hores.

Hi havia un procediment per accelerar la mort del crucificat: el **crurifragium** o trencament de les cames a fi que no pogués redreçar-se i respirar. Es practicà amb els dos lladres, però no amb Jesús. Estava escrit que "no se li ha de trencar cap os" (Ex 12,46: parlant de l'anyell pasqual, figura profètica de Crist). Finalment, el cor de Jesús, cansat de lluitar, es paralitza. I, inclinant el cap, expira. Causa pròxima de la seva mort? Col·lapse cardíac. Causa remota? No tant l'assotament, la set o l'hemorràgia com l'anoxèmia o asfíxia, lenta, inexorable. Era vers la mitja tarda del divendres 7 d'abril de l'any 30 de la nostra era, corresponent a l'any 784 de la fundació de Roma. Tenia uns 34 anys d'edat.

I quins foren els responsables de la mort de Jesús? S'ha afirmat durant segles que els jueus "mataren el Crist", culpables, per consegüent, de deïcidir, rèprobes i maleïts per Déu. Arabé, aitals afirmacions són injustes. En

primer lloc, els 13 milions de jueus que viuen actualment no tenen res a veure amb el crim que haguessin pogut cometre els seus avantpassats: Els fills no portaran la seva part en la culpa dels pares" (Ez 18,20).

Aleshores recauria la responsabilitat sobre els jueus que vivien en temps de Crist? Els gairebé 5 milions de la diàspora no podien ser culpables de la mort de Jesús, que ni tant sols coneixien. I pel que fa al mig milió que residien a Palestina, cal distingir entre la massa del poble senzill i els seus dirigents. La gran massa del poble simpatitzava amb Jesús. N'és la prova que el Sanedri no volia matar-lo durant la Pasqua per por d'un avalot popular (Mt 26,5). I si alguns milers cridaven davant el pretori de Ponç Pilat: "Fora! Fora! Crucifica'!!", eren clarament manipulats pels membres del Sanedri (Mt 27,20).

Quins foren, doncs, els responsables del deïcidir? Jesús mateix els assenyala en el tercer anunci de la seva passió: "El Fill de l'home serà posat en mans dels grans sacerdots i dels escribes, i el condemnaran a mort, i el posaran a les mans dels estrangers perquè l'escarneixin i l'assotin i el crucifiquin" (Mt 20,18-19). Per tant, la responsa-

bililitat recau principalment sobre l'autoritat religiosa, el Sanedri, que dictà la sentència de mort per gelosia rancorosa (Mt 27,18); i secundàriament sobre l'autoritat civil, Ponç Pilat, que la manà executar per covardia (Jo 19,12).

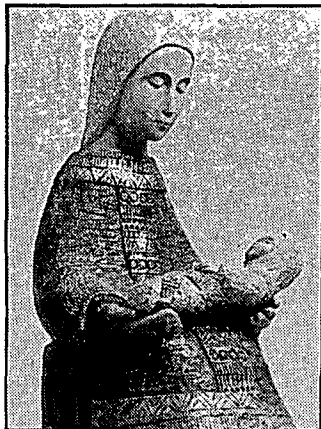
Per consegüent, ja és hora que adoptem vers el poble jueu una actitud més conforme amb la veritat històrica i més conforme amb l'esperit de Crist, que és de reconciliació i d'amor. Així ens ho recorda el Vaticà II en condemnar

tota forma d'antisemitisme en la "Declaració sobre les relacions de l'Església amb les religions no cristianes" (n. 4).

Però, si de la responsabilitat històrica passem a la responsabilitat teològica, el cercle s'eixampla a tota la humanitat i a tots els segles: "Fou traspassat per les nostres infidelitats, capolat per les nostres culpes, el càstig que ens torna la pau queia sobre ell" (Is 53,5). El feix nauseabund dels pecats comesos des del paradís fins al judici final va ser la llosa invisible que va esclafar el cos, l'ànima i el cor de Crist: "El just va morir pels injustos, a fi de portar-nos a Déu" (1Pe 3, 18). Per a milions de deutors, un sol pagador, l'Anyell de Déu que lleva el pecat del món. Per això el Divendres Sant, en l'emotiva cerimònia de treure el vel morat de la creu i presentar-la enlaire, l'Església canta: "Mireu l'arbre de la creu, on morí el Salvador del món. Veniu i adorem-lo".

■ Albert Vidal i Cruaños

Lectoral de Girona

Imatges en dolomia —pedra del Pirineu— reconstituïda i amb acabat policromat, o bé en marfilina (blanques), fetes a mà per les Monges Betlemïtes als seus tallers artesanals.

COMANDES:

Per telèfon, al núm. (93) 301 37 18, o bé per correu, enviant la Butlleta de Comanda als **AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA** Pça. Urquinaona 11, 3r. 3a. A, 08010 Barcelona.

També s'hi poden adquirir personalment, i a **LA FORMIGA D'OR**: Avda. Portal de l'Àngel, 5. **DEMANEU EL CATÀLEG D'ARTESANIA IL·LUSTRAT.**

UN BON REGAL DE PRIMERA COMUNIÓ, DE BATEIG, NOCES, D'ANIVERSARI, ETC.

Artesania de la Família Monàstica de Betlem

BUTLLETA DE COMANDA

EN DOLOMIA:

- ☐ MdD Benaurada.....15.200,—
- ☐ MdD a Natzalet.....12.800,—
- ☐ MdD amb romànica..14.800,—
- ☐ MdD amb Infant.....8.200,—
- ☐ Sant Josep.....9.960,—
- ☐ Sant Francesc.....9.840,—

EN MARFILINA:

- ☐ MdD de Montserrat.....9.440,—
- ☐ Sta. Anna i MdD.....9.960,—
- ☐ Díptic Jesús i Maria.....5.440,—

nom i cognoms

adreça

població

codi postal

telèfon

Demano les imatges assenyalades al marge, per un valor de+ 510,— * =.....Pts. * (són les despeses d'embalatge i tramesa)

☐ Adjunto xec barrat, a nom d'Amics de Catalunya Cristiana.

☐ Ho pagaré contra reemborsament.

Signatura:

..... de..... de 1992

Primera. La Setmana Santa d'avui és per a la majoria de ciutadans, sobretot, unes vacances. És cosa sabuda, dita i repetida. I és que el dia a dia atabalat del ciutadà modern troba més consol —en general— en el repòs d'un es vacances, que en grans reflexions personals, revisions de vida, i significats transcendents de l'existència. No és per justificar-ho, però sí que es pot comprendre. Fins aquí, res de nou.

Segona. El procés de cristianització dels primers segles fou, en general, no de trencar amb els usos culturals d'allà on s'establí, sinó de "cristianitzar" els usos pagans. Es tractava, possiblement, de l'única estratègia sensata: la que podia tenir més possibilitats d'èxit, d'arrelar, i fins i tot la menys destrallera, en el sentit que respectava els elements propis d'allà on s'instal·lava. Aquesta observació, dita així en tan poques paraules, potser és massa simplista. Però a grans trets, es podria sostenir sense problemes.

Tercera. Si posem en relació una i altra consideració, i si volguéssim concretar com caldria procedir a un procés d'evangelització de la societat moderna, quina conclusió se'n podria treure? És a dir, per entendre'ns: té algun sentit parlar d'una evangelització de l'experiència del lleure i, en particular, de les vacances? Hi ha d'haver una "pastoral per als ociosos", com hi ha hagut una pastoral obrera, una pastoral pels malalts o una pastoral per als turistes? La resposta crec que és sí.

Els problemes d'una pastoral del lleure són tan complexos, però, com arguments hi hauria per a defensar-la. En primer lloc, és temps de privacitat,

Una pastoral per a ociosos

de dispersió, d'alentiment de la vida social. En certa manera, és un temps volgutament anòmic, que diríem els sociòlegs: és a dir, en el que es busca la despreocupació, el no pensar, el distreure's, la insignificància, el perdre el temps. Alhora, i paradoxalment, és el temps més desitjat, en què es posen les expectatives d'autorealització més altes, del qual més felicitat se'n espera. Però també és d'aquesta aparent contradictorietat entre el desig i la realitat del lleure que en neixen les més grans frustracions i malestars personals.

Per evangelitzar en el temps lliure i per al temps lliure, caldria aplicar tots els sentits i tota la imaginació possibles. Aquesta és una feina que

sistemàticament ja es fa en grups d'edats infantils, d'adolescents i de joves, que va acompanyada d'una clara dimensió d'enquadrament ideològic i institucional. Però llavors, quan s'abandona el marc d'un grup d'edat organitzat, es trenca irremeiablement aquesta possibilitat d'evangelitzar el temps lliure en la privacitat domèstica de cada parella.

Hi hauria un camí que considero relativament poc encertat, i en qualsevol cas d'interès marginal, i que consistiria a oferir activitats alternatives, en períodes de vacances, per a cristians. Una cosa així com un Club de Vacances de l'Església: turisme per fomentar la cultura religiosa, recessos amb consiliari, tandes d'exercicis amb vista al mar,...

Però no em referia fonamentalment a aquesta possibilitat. Ironies a part —tot i l'èxit que estic segur que tindria una proposta d'aquestes característiques—, del que es tractaria és de poder oferir una reinterpretació cristiana de l'experiència ociosa actual. És a dir, que si més no, algunes de les expectatives pròpies d'un període vacacional tinguessin una dimensió cristiana específica.

En qualsevol cas, el terreny inicial d'experimentació d'una pastoral per als ociosos, hauria de ser el de la Setmana Santa, sense cap mena de dubtes. Fins i tot més que el període nadalenc, que ja va tot ell carregat de significacions que transcendeixen unes simples vacances. Setmana Santa és un bon període per a aprofundir críticament en allò que ja es fa, i per imaginar altres formes d'intervenció.

■ Salvador Cardús i Ros

Editorial Claret

Roger de Llúria, 5 - Tel. (93) 301 08 87
08010-BARCELONA

Els Bisbes de França CATECISME PER A ADULTS

Col·lecció Eines, 12. 416 pàgs.

Aquest CATECISME va dirigit als adults, en la línia d'una llarga tradició eclesial que, lluny de reservar el catecisme als infants, ha volgut que tots els cristians puguin entendre la fe en un discurs coherent. Aquesta obra permetrà als catequistes tenir una referència segura pels seus interrogants. De manera més general, els catòlics trobaran en aquesta obra, adreçada expressament per a ells, un instrument indispensable per a aclarir i alimentar llur fe. Per tant aquest catecisme constitueix un instrument sòlid d'informació i cultura religiosa per a tots aquells que avui dia experimenten una deficiència a omplir en aquest terreny. També despertarà la curiositat de molts altres qui, des de fora de l'Església, volen comprendre i conèixer com se situa ella —i per què— en un món modern i en evolució.

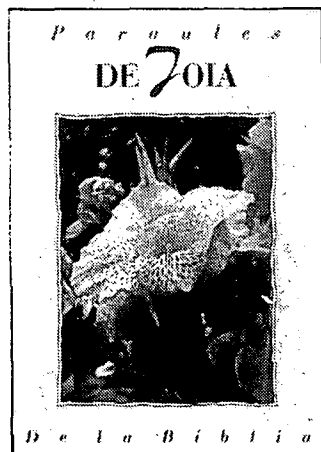
L'aparició del *Catecisme per a adults* dels bisbes de França constitueix un gran esdeveniment en l'Església i en la societat. Dona punts de referència segurs als catòlics, als cristians, als creients d'altres religions i als no-creients. Els editors l'han fet llegible, agradable en la consulta i assequible perquè pugui arribar al gran públic al qual és destinat. Estem contents de poder-vos presentar avui aquesta obra.

COL·LECCIÓ PARAULES DE LA BÍBLIA

Títols de la col·lecció:

Paraules de Gràcies
Paraules d'Amor
Paraules d'Encoratjament
Paraules de Consol
Paraules de Pau
Paraules de Joia

Cites bíbliques acompanyades d'imatges d'actualitat de gran bellesa. Llibres per a pregar, per a estimar, per a alegrar-se, per a consolar-se. Una col·lecció que conforta l'esperit.

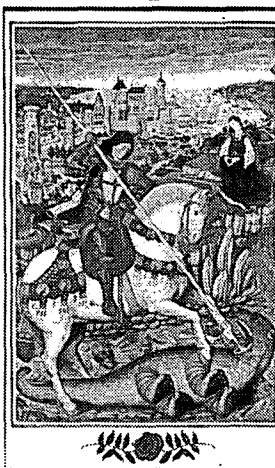

Carme Agustí L'AVENTURA INTERIOR

Col·lecció Els Daus 119.
192 pàgs.

Aquest llibre és un crit a refer les bases de la dignitat de la persona humana a fi que no perdi la seva identitat.

EL CAVALLER SANT JORDI

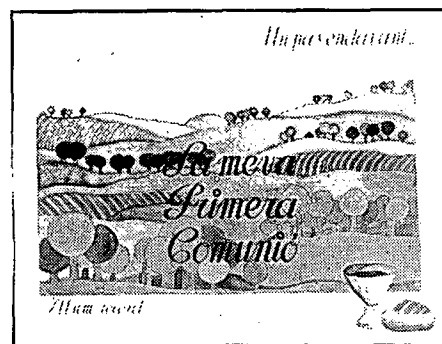
Francesc Bofill-Salvador
Serra
EL CAVALLER SANT JORDI
Col·lecció Festa, 5.
48 pàgs.

Va existir sant Jordi? Què passa amb els dracs? Per què tants catalans es diuen Jordi? I els cavallers? I la princesa, què? Aquestes i (gairebé) totes les preguntes que us pugueu fer sobre sant Jordi les trobareu en aquest llibre, enmig de mapes, jocs i sorpreses.

Text: Josep Codina
Il·lustracions: Assumpció
Codina
ÀLBUM-RECORD DE LA
MEVA PRIMERA COMUNIÓ:
UN PAS ENDAVANT

Els àlbums-record de la Primera Comunió són un fet inevitable. Hem volgut oferir a les nostres comunitats un àlbum-record diferent que, tot i mantenir les característiques d'un regal (qualitat i bellesa, però a un preu certament moderat), tingui un contingut valuós.

Editat en català i en castellà

Manca el suport de la comunitat eclesial

El Papa voldria beatificar una parella d'esposos

Durant la trobada amb el clergat de la diòcesi de Roma, dijous 5 de març, el Papa contestà espontàniament algunes de les divuit preguntes que li van ser formulades. És interessant el pensament de Joan Pau II sobre la possible beatificació d'una parella unida en matrimoni. Publiquem les paraules textuais del Sant Pare.

Joan Pau II: "Durant un temps es parlava de beatificar els pares de santa Teresa del Nen Jesús, però fins ara no ha prosperat la causa"

"Aquest és un gran desig que porto dins el cor, però veig que els mecanismes d'aquestes beatificacions es troben encara lluny d'aquesta possibilitat. Amb tot, no és culpa de la Congregació. La culpa és de la comunitat cristiana. Se solen beatificar i canonitzar sobretot els fundadors, les fundadores, els religiosos, una mica menys els capellans del clergat diocesà. L'any que es preparava el Sínode sobre els laics, es buscaven candidats i la situació era greu, perquè no se'n trobava cap, tret del professor Moscati. A darrera hora, es van presentar alguns màrtirs joves; eren dues joves italianes, màrtirs com Maria Goretti, i Marcel Cairot, màrtir d'un camp de concentració alemany mort per la fe, assassinat per la fe. Més difícil resultà durant el

Sínode sobre la família, on s'hi escoltava el desig de tenir una parella d'esposos com a candidats. Era un gran desig en aquell moment, però no se'n trobà cap, perquè no existeixen aquestes reserves normals que tenen tots els religiosos i les religioses, beatificats i canonitzats justament, amb mèrit. Manca aquest suport de la societat eclesial, del poble de Déu. I m'ha vingut a la ment que tal volta la vostra assemblea po-

dria demanar formalment la beatificació d'una parella d'esposos. Mirem de trobar-la, perquè, tal com estan les coses, generalment no reben aquest suport de la societat, de la comunitat cristiana, dels bisbats, de les parròquies. No troben aquest ajut; no existeix una tradició en aquest camp; i manca també aquest mecanisme humà, que és necessari per als processos de beatificació i canonització. Cal repensar tot això. La Con-

gregació per a les causes dels sants té la funció d'executar, però el sistema, el mecanisme, l'ha de pensar el poble de Déu, la comunitat cristiana, en els

diversos llocs. Fa algun temps es parlava dels pares de santa Teresa de l'Infant Jesús, però sembla que la causa no ha progressat, fins ara".

FILTRANT LA NOTÍCIA

Dones-rectors

L'escassetat de sacerdots al Paraguai ha decidit els bisbes d'aquell país a nomenar rectors de parròquies a dones, segons ha informat l'agència ICIA.

El càrrec de primers "responsables parroquials" està previst en el nou codi de Dret Canònic quan diu: "Si, per insuficiència de sacerdots, el bisbe diocesà considera que ha de confiar-se una participació en l'exercici de la cura pastoral de la parròquia a un diaca o a una altra persona no investida de caràcter sacerdotal, designarà un sacerdot que, dotat de les potestats i facultats de rector, dirigeixi l'activitat pastoral" (c. 517,2).

Tot i que s'exigeix com a última instància la responsabilitat del sacerdot, el canón admet una altra persona a qui pot confiar-se l'exercici de la cura pastoral, no especificant que sigui home o dona.

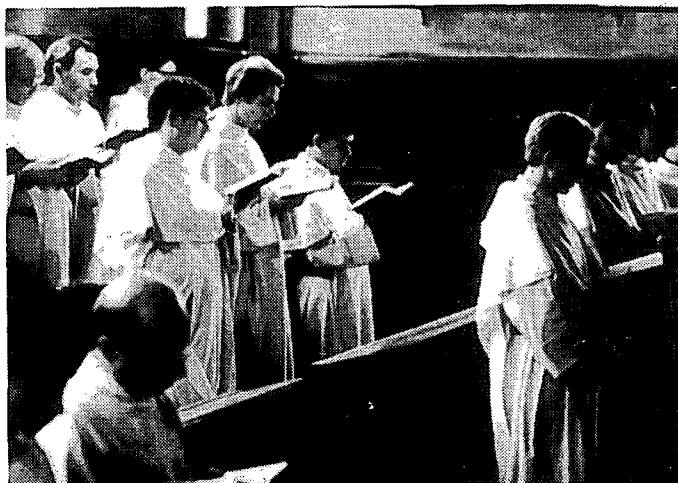
Les competències de les dones-rectors al Paraguai són: tenir cura dels serveis litúrgics, de les instal·lacions del temple i de la casa parroquial; respondre del despatx, com ara, dels registres, llibres i documents; organitzar la catequesi i altres activitats evangelitzadores segons les directrius de la pastoral diocesana i de l'Església universal; presidir el Consell Pastoral i el Consell d'assumptes econòmics. També la dona-rector pot presidir els oficis sagrats en absència del capellà: baptismes, litúrgia de la paraula, matrimonis, exequies i dur la comunió als malalts. Al Paraguai han estat nomenades sis dones-rectors, que tenen la responsabilitat de poblacions de 8.000 a 10.000 habitants. Els catòlics ja estan avesats que les dones accedeixin a llocs de responsabilitat eclesial, sobretot entre les comunitats cristianes del poble senzill, amb qui comparteixen les seves angoixes i esperances.

Cal dir que a Catalunya tenim casos semblants: el rector del poble de la Torre de Claramunt, diòcesi de Barcelona, és una religiosa, i a Tarragona hi han dones-rectors seglars.

■ Francesc Gamissans

FORMACIÓ DE FUTURS SACERDOTS

Vol ser el padrí d'un futur sacerdot?

A Polònia, Hongria, Txecoslovàquia, Rússia, Hispanoamèrica, Àsia, Àfrica... hi ha joves que per manca de mitjans econòmics no poden ser ordenats.

Ajudi'ls amb una beca o una part d'aquesta. El Senyor li donarà el cent per u, per haver fet possible que aquest jove arribi un dia a ser veritable deixeble d'Ell.

Dirigiu-vos a:

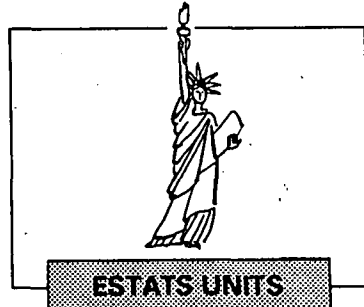

AJUDA A L'ESGLÉSIA NECESSITADA
C/ Luis Antúnez, 24 - Tel. 237 37 63 - 08006 BARCELONA

Col·laboro amb Ptes.
Com ajuda per a sacerdots
Nom

Adreça Ptes.
C.P. Població
Província

L'ESGLÉSIA EN EL MÓN

ESTATS UNITS

Un sacerdot presenta estigmes com els de Jesús

WASHINGTON.— Un sacerdot de Lake Ridge, a l'Estat nord-americà de Virginia, presenta en el seu cos ferides similars a les sofertes per Jesucrist durant la crucifixió, segons informaren fons de l'Església Catòlica d'EE UU.

El sacerdot Jamie Bruce, de trenta sis anys, començà a sentir les ferides a les mans, peus i costat dret del tòrax poc després de Nadal.

Segons la informació, a aquest fenomen aparentment paranormal s'hi afegeix que les imatges de l'Església de Santa Anna Elizabeth, quinze quilòmetres al sud de Washington, ploren quan són tocades pel sacerdot.

El sacerdot ha estat sotmès a exàmens mèdics i psicològics

en els quals no s'ha detectat cap irregularitat.

L'arxidiòcesi a la qual pertany Bruce divulgà un comunicat en el qual adverteix que aquest cas pot respondre a un "fenomen purament físic"

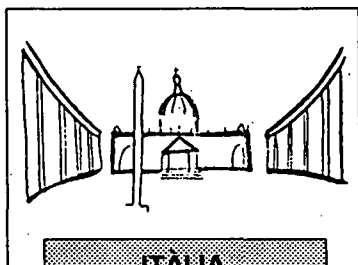
RUSSIA

Els salesians volen obrir una escola d'arts gràfiques

MOSCOU.— A petició de la municipalitat de Moscou, la Congregació dels salesians obrirà properament una escola d'arts gràfiques en la capital russa.

Un acord per la creació d'aquesta escola acaba de ser signat a Roma entre el delegat de Moscou, Kesina Lubov i el superior dels salesians, el pare Edigio Viganò. El president de l'Organització internacional del voluntariat per al desenvolupament (VIS), Fernandino Colombo també ha signat l'acord de creació. Aquesta organització

no governamental (ONG) treballa en col·laboració amb la Congregació religiosa dels Salesians.

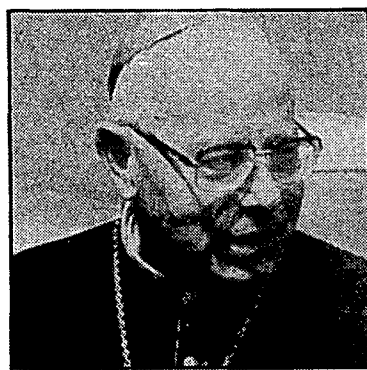
ITALIA

Nombroses audiències pontificies

VATICÀ.— El papa Joan Pau II va rebre en audiència privada el Primer ministre de la República eslovaca, Jan Carnogursky, així com diverses personalitats, entre les quals figura Mons. Osvaldo Padilla, president del Consell pontifici per als Congressos eucarístics internacionals. Aquest darrer anava acompanyat pel pare Pratzner, secretari d'aquest organisme i de Mons. Carlos Amigo Vallejo, arquebisbe de Sevilla. Per altra banda el Papa va rebre els cinc bisbes francesos de la regió apostòlica del Midi (Tolosa, Perpinyà, Auch, Albi, Cahors) en visita "ad limina". (APIC)

Fou president de la Comissió per a l'Estat del Vaticà

Ha mort el cardenal Sergio Guerri

El cardenal Sergio Guerri morí sobtadament, als 86 anys d'edat, el diumenge 15 de març en la seva residència del Vaticà.

Estudià en el seminari de Montefiascone i després en el de Viterbo; l'any 1923 passà al Pontifici Seminari Major de Roma, on completà els seus estudis de filosofia i teologia.

Rebé l'ordenació sacerdotal pel març del 1929. Es doctorà en Filosofia i en Sagrada Escripura i completà la seva

formació jurídica a Roma en el Pontifici Institut jurídic de San Apolinar.

En el difícil moment històric de 1948 rebé el càrrec de pro-secretari de l'Administració dels béns de la Santa Seu. Exercí el seu càrrec amb saviesa, prudència, capacitat tècnica i extraordinària dedicació al treball.

L'any 1961 Joan XXIII va confiar-li el càrrec d'Administrador especial de la Santa Seu. Col·laborà amb institucions assistencials i caritatives, com l'hospici de Santa Marta, al Vaticà; l'Hospital del Nen Jesús per a nens; la casa de la Divina Providència, a Neptuno, etc.

Pau VI el nomenà pro-president de la Comissió pontificia per a l'Estat de la Ciutat del Vaticà.

Fou elegit arquebisbe titular de Trevi, l'11 d'abril de 1969, i el mateix Papa el creà cardenal en el Consistori del 28 d'abril del 1969, confirmant-lo en el càrrec de pro-president de la Comissió Pontificia per a l'Estat de la Ciutat del Vaticà. Joan Pau II acceptà la seva renúncia d'aquest càrrec, per motius d'edat, l'any 1980.

El Sant Pare, tan aviat com va conèixer la notícia de la mort del cardenal Guerri, es retirà a la seva capella per pregar i envià al nebot del purpurat, el comanador Luciano Guerri, un telegrama de condol.

Casa d'espiritualitat del Santuari d'El Miracle

ACTIVITATS PROGRAMADES PER ELS MESOS DE MAIG I JUNY

El 10 de maig

TROBADA DE MATRIMONIS.

Del 8 al 10 de maig

RECÉS. Pasqua, la vida nova. *P. Alexandre Olivar, monjo.*

Del 25 al 31 de maig

REFLEXIÓ I PREGÀRIA. Profetisme i vida cristiana. *P. Hilari Raguer, monjo.*

Del 20 al 24 de juny

EXERCICIS ESPIRITUALS. *Mns. Ignasi Montraveta.*

Del 26 al 28 de juny

RECÉS. L'Eucaristia, font de vida. *P. Alcuí Serras, monjo.*

Totes aquestes activitats comencen i acaben a la tarda.

EL SANTUARI D'EL MIRACLE és un centre d'espiritualitat integrat pel Santuari, pel Monestir Benedití i per la Casa d'Espiritualitat que està oberta tot l'any. Sota la direcció dels monjos benedictins de Montserrat i d'El Miracle i atesa per les Germanes de la Fraternitat de Maria Verge, tot utilitzant i adaptant les instal·lacions de l'antic hotel, acull al llarg de tot l'any centenars de persones i grups que cerquen un ambient de silenci, reflexió i pregària en la pau del Santuari i del seu entorn, afavorit per la participació en la litúrgia monàstica.

PER INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS

Per telèfon: (973) 48 00 45. De 9 a 12 i de 16 a 20, tots els dies.

SERVEIS PÚBLICS D'ACCÉS A EL MIRACLE

- Des de Barcelona i Lleida: Alsina Graells, fins a Solsona.
- Des de Manresa: T.R.A.G., S.A., fins a Solsona.
- Des de Solsona a El Miracle, 12 quilòmetres; la Casa pot enviar un taxi per als qui ho desitgin.

CASA D'ESPIRITUALITAT. 25287 EL MIRACLE (El Solsonès)

BARCELONA

• HOMENATGE ALS MÀRTIRS DE GUATEMALA.—

L'organitza la Fundació Champagnat, amb el suport de moltes entitats i molt especialment de les Federacions d'Associacions d'Alumnes i Pares d'Alumnes dels Col·legis Maristes de Catalunya. Tindrà lloc el **dia 24 d'abril**, divendres, a les 20 h., al Saló d'Actes de MARISTES LA IMMACULADA, c/. València, 370, Barcelona. Intervenien: Victòria Abellán, catedràtica de Dret Internacional de la Universitat de Barcelona; Antonio Doñate, magistrat; Carlos Gómez, catequista quiché, refugiat a Espanya. Actuacions musicals: Kairoi; Luis Alfredo; Adolfo Acosta. Podrà també visitar-se una MOSTRA D'ARTISTES GRÀFICS, que cedeixen obres seves. Tel. 332 55 73.

• "ESCOLA DEL SILENCI".— Del **30 d'abril al 3 de maig**, dirigida pel Rvd. P. José F. Moratí o.p. Casa d'Espiritualitat "MARIA ANTÒNIA PARÍS", MM. Claretianes, c/. Major de Sarrià, 169. Tels. 203 72 12 i 203 74 04.

• **RECÉS PER A RELIGIOSES.**— Diumenge, **26 d'abril**, de les 10 de matí fins a les 6 de la tarda, dirigit pel P. Jaime Roig del Campo, s.j., a la Casa d'Exercicis de Sant Ignasi de Sarrià. Tel. 203 88 62.

• **CENTRE CRISTIÀ DELS UNIVERSITARIS.**— Dia **24 d'abril**, divendres, a les 20 h., VÍDEO-FÒRUM. Dins del cicle "La convivència en la parella", projectarem la pel·lícula: **Dos veces en una vida** (B. Yorkin, 1985). L'aparició d'una nova persona, estableix relacions diferents en una parella, que poden abocar-la a un trencament.— Dia **26 d'abril**, diumenge, a les 17 h., VETLLA DE SANTA MARIA. Tots els interessats a participar de la Vetlla de pregària que es farà a Montserrat, podeu inscriure-vos-hi tot trucant al CCU. Tots hi sou convidats! Dia **29 d'abril**, dimecres, a les 20 h., TERTÚLIA LITERÀRIA. Vull escriure. Podré fer-ho?

• **CONCERT DE CARILLÓ.**— Carilló del Palau de la Generalitat. Dijous, dia 23, Diada de Sant Jordi, Anna Maria Reverté, carillonista, a les **11.30**, Danses i cançons populars catalanes. El mateix concert es repetirà a

les 17.30.

• **CELEBRACIÓ EN CANT GREGORIÀ.**— Dia **26 d'abril**, diumenge II de Pasqua, "In Albis", a les 10.30 del matí, a l'església de l'Oratori de Sant Felip Neri, de Barcelona, (Plaça de St. Felip Neri, 5).

• **ARXIPRESTAT DE SANT OLEGUER.**— Celebrarà la cloenda del curs amb la sortida el **dia 9 de maig**, dissabte, a les ermites de Falgàs i de La Nou. Inscripcions: fins el 30 d'abril, c/. Nàpols, 137. Tel. 231 36 04.

• **PELEGRINATGE A MONTSERRAT.**— L'organitzen "Club Juvenil Balmes 100" i "Grup Junior", Passatge Mercader, 12, sota la guia espiritual de l'església del Perpetu Socors (PP. Redemptoristes). Sortida: **dissabte, dia 25**, a les 6 h. de la tarda; **tornada, diumenge, dia 26**, a les 8 del vespre. Més informació: Ramon Novella García, tel. 215 28 69. Animeu-vos! Anem plegats a venerar la Mare de Déu i mare de tots!

• **"EN LES MANS DE DÉU".**— Tres dies de reflexió ignasiana, del 30 d'abril al 3 de maig, per a gent gran, dirigit pel P. Lluís Antoni Sobrero, S.I. Per a

informació i inscripcions Casa d'Exercicis de Sant Ignasi, de Sarrià. Tel. 203 88 62.

• **PENTECOSTA A EUROPA.**— Visita d'amistat a llocs significatius de l'Ecumenisme, del **6 al 14 de juny de 1992**. Lió - Ginebra - Grandchamp - Basilea - Estrasburg - Chevetogne - París (Sant Sergi i Istina) i Taizé. Habitació doble, 77.400 ptes. Habitació ind., suple., 24.500 ptes. Organitza: CENTRE ECUMÈNIC DE CATALUNYA. Riera de Sant Miquel 1 bis, àtic, 2ª. Tel. 217 41 08 (tots els dijous, 17 h. - 20 h. 08006 Barcelona).

• **CONCERT A MARATA.**— El proper diumenge, **19 d'abril**, a les 10 del matí, a la parròquia de Santa Coloma de Marata. Les Franqueses del Vallès, el QUARTET DE CORDES "RUSO", de Moscou, interpretarà obres de Mozart, Beethoven i Debussy.

• **BASÍLICA PARROQUIAL DE SANT JUST I SANT PASTOR DE BARCELONA.**— Festes en honor de la Mare de Déu de Montserrat. Patrona de Catalunya. Del **25 al 27 d'abril de 1992**. La "Confrèria de la Mare de Déu de Montserrat i la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de

Montserrat" us conviden a participar-hi.

• **LA VEU DE L'EVANGELI.**— (Tel. 415 66 16). Els nous oradors de les properes setmanes seran: Del 20 al 26 d'abril: El Sr. Bisbe de Lleida. Dr. Ramon Malla. Tot el mes de maig ha estat confiat al Llic. Josep-Ramon Pérez, Canceller Secretari del Bisbat de Barcelona.

TARRAGONA

• **VIII CICLE D'ORGUE A LA PRIORAL DE SANT PERE, DE REUS (BAIX CAMP).**— Dia **26 d'abril**, CONCERT D'ORGUE a càrrec de Dorthy de Rooij, professora d'orgue del Conservatori de Maastricht (Holanda), a les **19.30**. Obres de: J.S. Bach; A. Boëly; F. Mendelssohn-Bartholdy; L. Vierne i H. Andriessen. Entrada lliure.

VIC

• **PARRÒQUIA DE SANT PERE D'ODENA.**— FESTA MAJOR. La Pasqua és la nostra Festa Major. Que els nostres sants protectors: Sant Pere Apòstol, Patró, Sant Pere Màrtir i Sant Sebastià, Co-patrons, ens ajudin a viure la nostra fe com a fills de Déu. Dissabte, dia **25 d'abril**: a les 7 de la tarda, Repicament de Campanes; a les 8 del vespre, Missa anticipada. Diumenge, **26 d'abril**, a 2/4 de 12 del migdia: Missa Concelebrada. Predicarà l'homilia, el Rvd. Llic. Salvador Bardulet i Palau, Vicari Episcopal de la Zona Sud. El Cor Parroquial de Santa Maria d'Igualada interpretarà la "Missa del Llibre Vermell" de Montserrat. Al ofertori cantarà "Ecce quan bonum", a la comunió "El Divinal Convit" i com a comiat "Salve de Montserrat". Seguidament, i en el mateix temple interpretarà un CONCERT, sota la direcció de Maria del Rio i Montfort: Odes a Sant Jordi i a la Mare de Déu de Montserrat i repertori de cançons populars.

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 500 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

"En les meves oracions demano al Senyor que els mantingui en la tasca tan formosa que realitzen al servei de l'Evangeli arreu del món." **Fra Juan José Aristi. BOLÍVIA**

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRÍ:

ANGELINA BUFI BRUTAU GRIJALBA, 324 IBARRA ECUADOR.....	21.892 Ptes.
JORDI GISPERT SAUCH "VIDYA JYOTI" 23 RAJ NIVAS MARG DELHI 110006 INDIA.....	21.892 Ptes.
M. DOLORS MASDEU BP 99 KRIBI CAMERUN.....	21.892 Ptes.
P SALVADOR ROMANO MISSION CATHOLIQUE GOUNOU GAYA BP 9 PALA (TXAD).....	21.892 Ptes.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom i cognoms.....
Direcció.....Tel.....
Població.....D.P.....Província.....
subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner.....
(nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:

☐ taló que adjunto

☐ gir postal

☐ domiciliació segons l'adjunta autorització:

Domiciliació: Banc / Caixa.....

Sucursal n°.....

N° compte corrent.....

Província.....

Prego al Banc / Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.

Població.....

Data.....

Signatura.....

"CATALUNYA CRISTIANA" c/. València, 244, 2ª. - 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39

SUBSCRIVIU-VOS A CATALUNYA CRISTIANA!

Nom.....Adreça.....
Població.....D.P.....Província.....Tel.....
Se subscriu a.....exemplar (s).....del setmanari Catalunya Cristiana.
L'import anual, 9.100,- ptes. es liquidarà de la forma següent:

☐ domiciliació bancària

(En aquest cas vulgueu emplenar l'ordre de domiciliació)

☐ xec nominatiu que adjunto

☐ altra forma de pagament (indiqueu-la)

Data.....

Signatura.....

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Banc / Caixa.....Agència.....
Adreça.....

Senyors,

Els prego que d'ara endavant, fins nou avís, paguin els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA, amb càrrec al meu.....

Data.....

Signatura.....

ORGANITZACIÓ INTERNACIONAL
DE COOPERACIÓ SANITÀRIA

MEDICUS MUNDI

amb
BURKINA FASO

CAMPANYA
DE LLUITA
CONTRA EL
DÈFICIT DE
IODE

per a més informació:

MEDICUS MUNDI
c/ Elisa 14, baixos - 08023 Barcelona
tel. 418 47 62 - 418 48 66

FINESTRAL DE LA CARITAT

Uns tant i d'altres tan poc

Al nostre voltant certament que hi ha uns contrastos ben forts. D'una banda les tanques publicitàries, la T.V. la propaganda a les bústies, etc. ens ofereixen una munió de productes i coses diverses per gastar, per consumir. D'altra banda, en aquesta mateixa societat, hi viuen moltes persones que no poden cobrir les necessitats bàsiques. Entre tots podem alleugir aquestes situacions i fer que visquin amb menys angoixa. **NO ENS FALLIS!!!**

7.92.— Dona separada amb 2 fills petits a càrrec seu. No rep cap ajuda del marit. Tampoc no té feina. Té la llum tallada i ha de pagar els rebuts endarrerits perquè li puguin tornar a posar. Li fan falta 22.650 ptes.

8.92.— Senyora gran que cobra una petita pensió de viduitat. S'ha de posar la dentadura i no la pot pagar. Necessita 85.000 ptes.

9.92.— Matrimoni jove amb un fill petit. El pare ha trobat una feina eventual però han quedat endarrerits en el pagament del lloguer i la llum. També deuen aliments. Els ajuden. Per evitar el desnonament i poder sortir endavant necessiten urgentment 75.000 ptes.

10.92.— Matrimoni amb dos fills. No tenen cap ingrés fix. Es tramita la pensió social a la mare. Per pagar la llum i dos mesos de lloguer endarrerits els fan falta 36.960 ptes.

11.92.— Dona malalta que viu amb 2 fills. El marit l'ha deixat. Per pagar els deutes de lloguers i llum necessita 42.180 ptes.

12.92.— Home sol, malalt i sense feina. Viu en una habitació d'una pensió i l'ajuden en aliments. Deu dos mesos i li fan falta 50.000 ptes.

Els donatius poden fer-se a: Caritas Interparroquial de Tarragona

Avda. Prat de la Riba, 35 - 43001 TARRAGONA

Agraïm molt sincerament les persones que han cobert els finestrals anteriors.

FETS I CRITERIS

Pasqua, vida nova

Per l'amor i per la fe participem ara de la vida nova del Ressuscitat. Aquesta és la novetat de la Pasqua, haver deixat el llevat de la dolenteria i de la malícia.

L'exhortació de sant Pau és ben clara: "cerqueu allò que és de dalt" ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist. Tota la predicació de Jesús consistí en anunciar el Regne de Déu i exhortar a seguir-ne el seu camí.

Aquesta és la substància i la realitat de la vida nova, ser membres del Regne de Déu: viure amb sinceritat i veritat l'amor de Déu que s'ha manifestat en Jesucrist.

Si volem viure la vida nova hem de seguir el camí de l'amor que és l'únic camí del Regne de Déu. A l'escriba, que li preguntava quin era el primer de tots els manaments, Jesús li respongué: "Estima, el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima... El segon és: Estima els altres com a tu mateix". No hi ha cap altre manament més gran que aquests" (cf. Mc 12, 28-34).

Jesús afirma molt clarament que l'amor a Déu i l'amor al proïsme formen un únic manament. Aquesta és l'essència de la vida nova. Comencem, doncs, per considerar-ne el primer aspecte.

La confiança filial vers el nostre Pare és l'actitud fonamental per seguir el camí del Regne. El veritable fill, el qui estima el Pare, no és el qui diu sí, sinó el qui fa la seva voluntat.

Jesucrist va predicar i va practicar que el seu menjar era fer la voluntat del seu Pare que el va enviar. Aquesta disposició ha de traduir-se en una total rectitud d'intenció, en no buscar mai el propi interès ni la lloança ni la riquesa.

El nostre amor—ens diu també Jesús— ha de ser gratuït i totalment desinteressat: "sigueu fills del vostre Pare del cel, que fa brillar el sol damunt de bons i dolents, i fa ploure sobre justos i injustos" (cf. Mt 5,45).

L'amor a Déu ens mou a estimar els germans. Jesús ens ha deixat una regla d'or que és el seu manament nou: "que us estimeu els uns als altres; com jo us he estimat" (cf. Jo 13, 34-35).

La vida nova de la Pasqua és incompatible amb l'egoisme, amb la mentida, amb la insolidaritat. Si de debò hem ressuscitat amb Jesucrist hem de viure l'amor, la veritat, la germanor.

Aquesta vida nova no és fàcil. Exigeix lluitar contra la dolenteria, la malícia, el respecte humà, els propis interessos i les ambicions personals. Però comptem amb la fe que il·lumina el nostre enteniment i amb la gràcia del Ressuscitat que dona la força a la nostra voluntat.

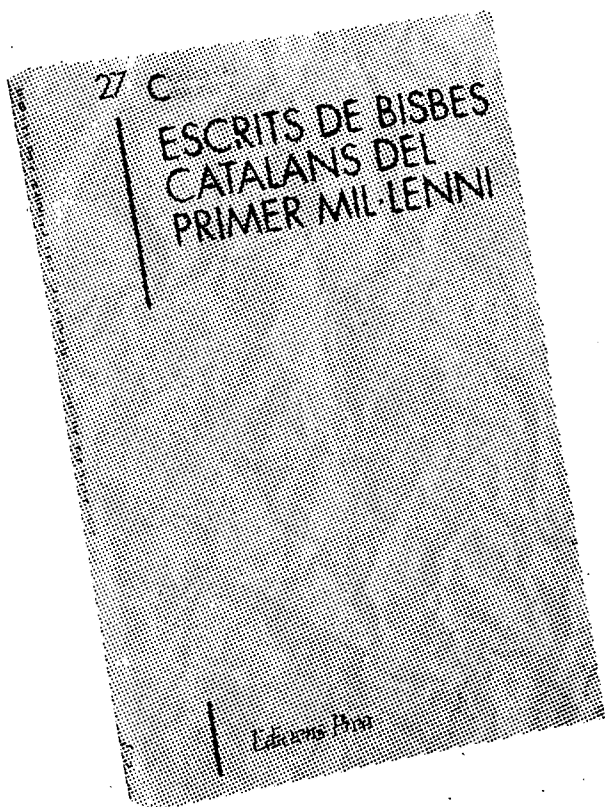
La vida nova voldria tenir un cor sincer, humil i sempre disposat a servir, a fer la voluntat del Pare i a estimar els germans.

■ **† Ramon Torrella i Cascante**

Arquebisbe de Tarragona i Primat

27 Clàssics del Cristianisme

UNA COL·LECCIÓ D'AUTORS I OBRES DE TOTA LA TRADICIÓ CRISTIANA, AL LLARG DE DINOUS SEGLES, ARA TRADUÏTS AL CATALÀ

ESCRITS DE BISBES CATALANS DEL PRIMER MIL·LENI

Recull d'escrits d'antics bisbes dels Països Catalans. Volum commemoratiu dels 900 anys de la restauració de la seu tarragonina.

Amb el suport de la Conferència Episcopal Catalana i del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.
FACULTAT DE TEOLOGIA DE CATALUNYA
FUNDACIÓ ENCICLOPÈDIA CATALANA.

Edicions Proa

De venda en llibreries

Monsenyor Torrella, davant la conferència central de rabins americans reunits a Toledo

"Hem nascut per viure units"

TARRAGONA

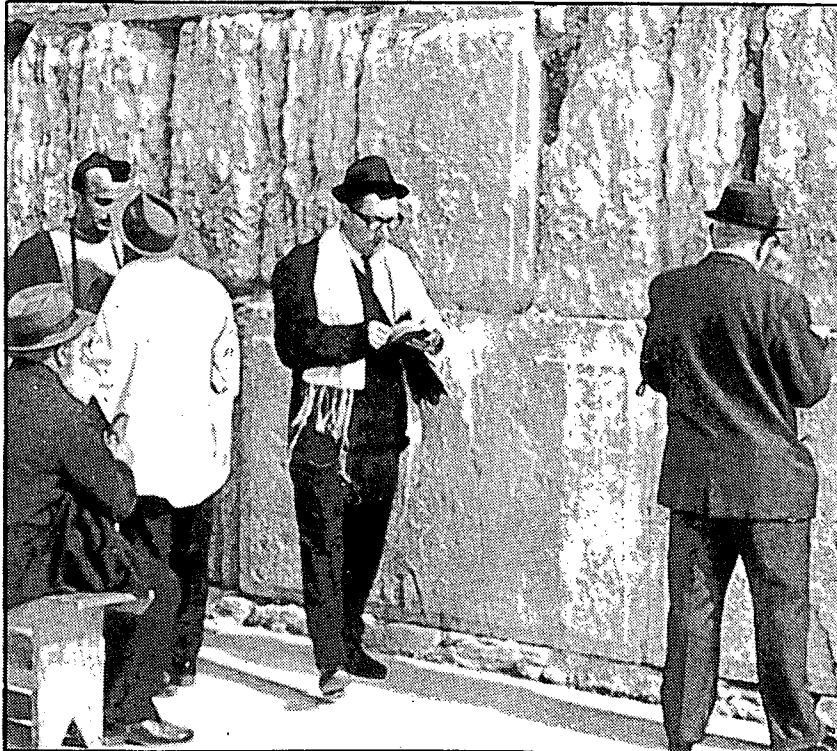
Resum de les paraules que el Dr. Ramon Torrella, Arquebisbe de Tarragona, ha dirigit a la Conferència Central de rabins americans reunits a Toledo (26 de març del 1992). Començava assenyalant que el fet que el Cardenal de Toledo i ell mateix siguin "anfitrions d'una representació de Rabins, aquí a Toledo, l'any 1992, és un signe dels temps".

Recordant la trista data del 1492 afegia: "El 1492 fou una època de persecució, de refús, d'expulsió, de conversions forçades, d'exili i fins i tot, de mort... No cal dubtar que els cristians llavors feren el contrari del que havien d'haver fet, segons els principis de la nostra fe cristiana. la gent de llavors pensava d'una altra manera. No els hem de jutjar, però podem i hem de deplorar allò que va passar".

Però els temps han canviar i "donem gràcies al Senyor junts perquè 500 anys després som capaços de pensar i actuar de manera totalment diferent".

Les separacions entre el poble cristià i el poble jueu "són absurdes. La fraternitat humana universal assolirà el seu major grau d'expressió entre nosaltres, però el comú llinatge d'Abraham, per la mateixa herència de la Paraula de Déu revelada i pel mateix Jesús, nascut i criat entre el poble jueu... Crist Jesús ens uneix i ens divideix".

Però aquesta realitat no pot comprometre les relacions d'harmonia entre ambdues comunitats. Per això deia Monsenyor Torrella: "¿Això significa que hem de ser enemics? Rotundament no". I adduïa la doctrina del

Concili Vaticà II i les declaracions de molts Papes.

I referint-se a la ciutat de Toledo assenyalaven: "laquesta ciutat on avui ens trobem,

¿no és testimoni des de temps remots, que estem cridats a unir-nos i treballar junts, respectant mútuament la nostra identitat?". I lamentava que

freqüentment es recorda més el Toledo dels s. XV, que el Toledo del s. XI que regnava la convivència entre ambdós pobles.

I mirant cap el futur deia: "Hem nascut per viure units i per col·laborar en el benestar del món. La història i la seva memòria tenaç han contribuït a la nostra mútua desconfiança i divisió".

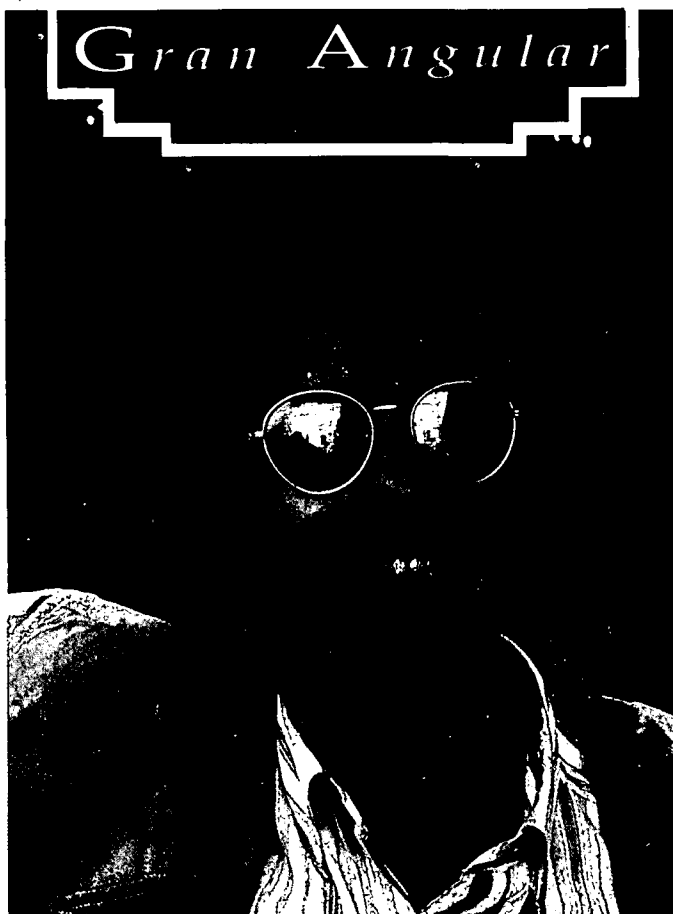
Però no ha de ser així: "Aquesta mateixa identitat religiosa ens crida a una més íntima fraternitat, i les veus que sentim en aquest sentit són les veus d'Abraham, de Moisés, dels Profetes, de Jesús i del mateix Déu".

1992 hauria de ser un any de reconciliació.

I concluïa: "Vostès ens porten allò que necessitem, com a cristians espanyols, un missatge de reconciliació i d'esperança, i per això els donem les gràcies davant Déu".

● M.C.T.

II EDICIÓ DEL PREMI GRAN ANGULAR 1991
VIII EDICIÓ DEL PREMI VAIXELL DE VAPOR 1991

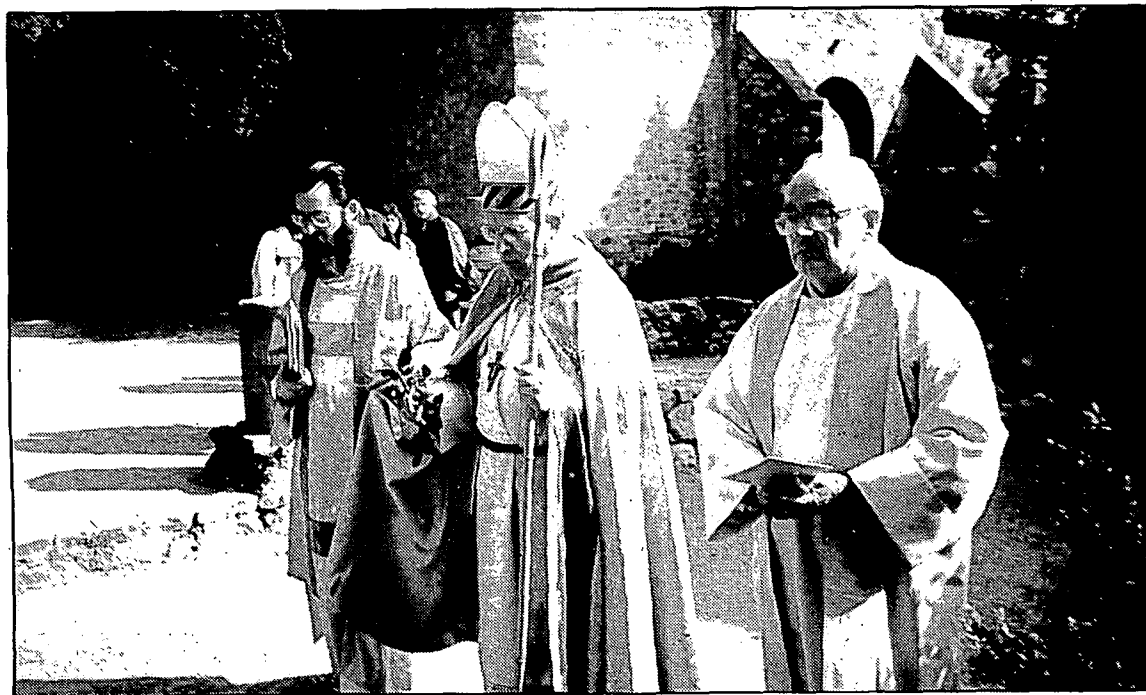
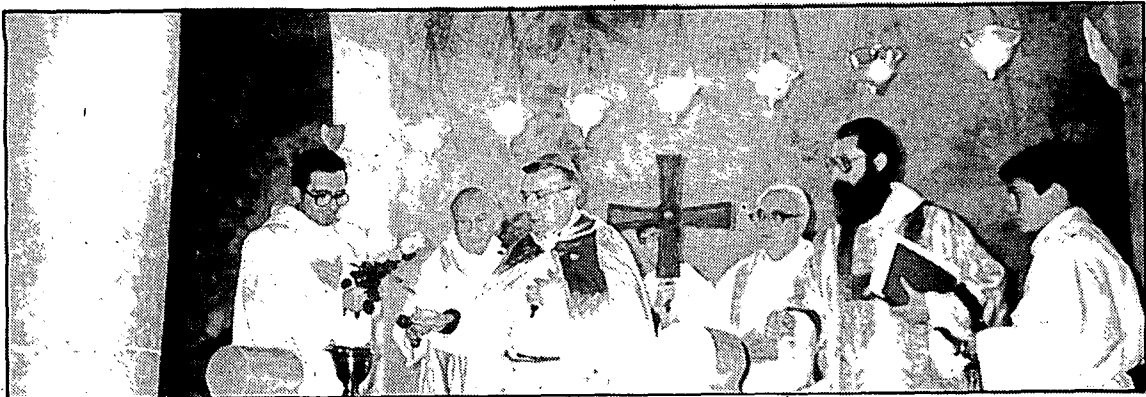
PRIMER PREMI:
QUÈ FAREM, QUÈ DIREM?,
DE PEP COLL

PRIMER PREMI:
S'HA DE SER ANIMAL,
DE MERCÈ CANELA

Disseny Grup MPB

editorial cruïlla

Celebració de la "Dominica Laetare" a les esglésies romàniques de Terrassa

Com un llegat

BARCELONA

TERRASSA.— Una altra vegada s'ha celebrat el IV diumenge de quaresma, la "Dominica Laetare", a les esglésies romàniques de Sant Pere, de Terrassa.

Un bon estol de cantaires vinguts de diversos punts, varem aplegar-nos per a revivir la litúrgia romana ancestral, adaptada a l'avui, en una festa que "és com un llegat preciós

que hem rebut i que hem de conservar, per tal de deixar-lo als que ens succeiran".

Benedicció de les roses, processó de les lletanies i Missa cantada. Les belles melodies gregorianes del "Asperges", de l'Introit —"Laetare Jerusalem"— i d'altres, van ressonar en un bonic matí de primavera. Amb tota solemnitat, el bisbe del Vallès monsenyor Carles Soler va presidir la celebració, acompanyat dels escolapis P. Enric Dordal i P. Joan Trenchs,

dels preveres⁽¹⁾ Mn. Antoni Torner i Mn. Jacinto Fernández, i de Mn. Josep Ordeix, diaca.

Que per molts anys l'estètica de la litúrgia ens dugi a la santedat de vida, i tots els gregorianistes poguem acudir a la convocatòria de la veterana Schola Cantorum de Terrassa.

■ J.F.

(1) Mn. Xavier Aróztégui

IMPROMPTU

Una etapa més

Ha acabat el període transitori entre legislatures, s'han diluït els ànims electorals, i entrem normalment en una nova etapa que no pot ser més que de continuïtat de l'obra de govern empresa ja fa anys, procurant que el nostre país progressi amb pas ferm i segur.

Són molts els qui usen la paraula "progrés" atribuint-se-la en propietat en tota la seva amplitud, rebutjant o negant tot progrés que no emani de les seves fonts. Actitud de pura conveniència, ja que un cop situats en el poder haurien de calmar els seus ànims, veurien la realitat tal com és, i és molt possible —n'hem vist prou exemples els últims temps— que actuessin al revés del que postul·len.

L'art d'exercir una oposició coherent no consisteix en negar-li sistemàticament tota opció a l'oposat. No consisteix en negar el treball de govern precisament en allò que el govern ha actuat i que es veu i que es palpa. Perquè això és tancar-se les portes del futur i, el que és pitjor, dificulta el normal desenvolupament, i encara més: crea indiferència en el poble i li ofega l'entusiasme, que és la sal de l'ànima.

■ Oriol Camps

CARTA DOMINICAL

La nit en què nasqué l'home nou

L'home des que ho és, s'ha afrontat al misteri de la mort. En les primeres tombes "intencionades" els antropòlegs veuen la primera dada d'una intel·ligència que es fa preguntes metafísiques. És l'"inexplicable desenllaç del darrer instant. Si a l'home primitiu pot semblar absurda la supervivència després de la mort, encara li sembla més absurda l'aniquilació de la consciència de si mateix" (Chaunu). El desig i la intuïció de la supervivència es converteixen en un fet notori i històric en la gran nit de Pasqua.

En aquesta nit nasqué l'home nou. Un Home que és Déu. Un home que enamorarà tots aquells que tinguin una ànima capaç d'acollir el do de Déu. La pedra del sepulcre se sent traspasada pel Ressuscitat que surt a l'encontre dels qui estima.

Déu és vida des de sempre. Vida en l'alegria, la bellesa, la llum. I, des de sempre, va predestinar els homes a compartir aquesta vida. Fa milions d'anys Déu començà a crear el món que sortia del seu amor i que havia d'arribar a la plenitud en l'home perfecte, Home-Déu, Jesucrist. L'home llançat des de l'eternitat i cap a l'eternitat, l'home que existeix en el Pare, com a cap de tots els elegits, per als quals ha fet fàcil de travessar l'abisme infranquejable que s'obria davant l'home i la immensitat de Déu.

L'home, perquè és llançat vers l'eternitat, aspira a una estança definitiva, en què l'amor, la llum, la veritat posseïda, la bondat i la bellesa obtinguin un caràcter definitiu. No voldríem tornar als moments en què ens hem sentit culpables, tristos o solitaris. D'aquí vénen les promeses matrimonials i els vots dels consagrats a Déu. El "per sempre" és una manera d'assajar l'eternitat, de sortir-nos de l'ambigüitat del temps. I aquesta situació definitiva la volem totalment, en forma corporal i concreta. Aconseguir això és el fi del temps de la nostra vida i el propòsit de la història de la salvació de Déu.

Crist ha nascut, a través de la mort, a l'estança definitiva. I nosaltres ho hem experimentat. Ell viu des de la resurrecció per a compartir-la —passant-la a nosaltres—, la vida sense fi, l'amor sense desamor, l'alegria sense tristesa, la pau sense angouxa.

Però ni en aquest anhel fonamental ens podem oblidar del proïsme. Per subratllar de quina manera Ell és en el germà. Vora del mar sembla un riberenc; a l'hort del sepulcre, un hortolà; en el camí d'Emaús, un viatger solitari. Se'l confon amb éssers normals de cada ambient. Ara també se'ns apropa cada dia com a amic o fill; com a necessitat o marginat.

Demanem que aquells de nosaltres, de tota la diòcesi, a qui sembli massa bonica i irrealitzable la idea de la resurrecció o de poder ser transformats —santificats— en Crist, i que temin que no podran sortir de la mitjanja, de la rutina o de les febleses, creguin més en la força de Jesús en ells. La fe en la perfecció i la força del Ressuscitat és una peculiaritat insubstituïble de la nostra fe.

■ † Ricard M. Carles

Arquebisbe de Barcelona

Una revista d'orientació familiar

Torna a sortir "Delta"

BARCELONA.— Aquest març va tornar a sortir la revista **Delta. Quaderns d'orientació familiar**, després de canviar d'editor al 1991. Depenent ara del Secretariat Diocesà de Pastoral Familiar de Barcelona i recollint l'experiència de trenta anys, volen oferir plataforma de reflexió i comunicació sobre les qüestions que avui afecten a la família.

En unes ratlles de presentació de la nova etapa de **Delta**, Josep Boix i Puig, actual director i que també va ser-ho de 1974 al 82, va dir que, seguint el treball de l'anterior editor, l'Institut Catòlic d'Estudis Socials de Barcelona (ICESB), es pretén donar "una nova possibilitat a tots, com a creients, de recollir, reflexionar i divulgar les nostres opinions i les nostres visions de la família dins la societat d'avui".

També declara un doble propòsit "d'adaptació i fidelitat" per "ajudar i ajudar-nos a assimilar l'essencial del missatge evangèlic sobre el matrimoni i la família" i "ésser apòstols de la nova evangelització"; això vol dir parlar amb un llenguatge comprensible a l'home d'avui, arribar a la pràctica, i mantenir-se en l'ortodòxia de la veritat bàsica.

L'arquebisbe de Barcelona, Ricard M. Carles, ha saludat la revista recordant que l'inici coincidí amb el desvetllament, "a la nostra Diòcesi, dels Moviments matrimonials i de la nova visió de l'espiritualitat conjugal centrada en el sagrament del matrimoni".

Alhora anima que se "sàpiga descobrir, amb l'ajuda de l'Esperit, els signes dels temps i orientar les nostres famílies a complir millor la missió que l'Església i la societat els confia", tenint en compte que en aquesta època s'està passant per un moment de canvi o transició.

La distribució de la revista, que serà trimestral, girarà al voltant d'un tema monogràfic d'entrada, i les seccions: "Qüestions obertes", que recollirà opinions de situacions que la vida presenta, "Dret familiar", amb un to més informatiu que legalista, i "Vida dels moviments" i "D'arreu de Catalunya", que recolliran la vida de la Pastoral familiar. Es tancarà amb seccions culturals.

■ Guillem Farré

Una cinquantena d'hotellers assisteixen a una trobada cristiana a l'Estartit

Un turisme per construir ponts i noves relacions entre tots els homes

GIRONA

Una cinquantena d'hotellers i altres professionals del sector es van trobar a l'Estartit, convocats per la Delegació de la Pastoral del Turisme del Bisbat de Girona el passat dia 24 de

març. La primera ponència va ser a càrrec del Director de la Central de Pelegrinatges de Madrid, Luis Sainz del Moral, que va remarcar la importància que els guies tinguin una fe profunda i arrelada a l'hora d'explicar als seus turistes la història i el contingut de les ciutats i els llocs que visiten.

A continuació va intervenir mossèn Joan Bestard, vicari general de Mallorca, que va parlar dels valors, la moral i la Fe, relacionats amb el turisme. Mossèn Bestard, va afirmar que la cultura del nostre temps està supertecnificada, la qual cosa es pot aplicar també al món del turisme que ja funciona "industrialment", a l'estil d'un gran "supermercat" on es venen i compren viatges, amb el nom de "pakets".

El vicari general mallorquí va afegir que això ha portat una gran "agressivitat i busca del màxim guany" de manera que "els turistes ja són manipulats des del lloc de partida fins a escollir hotels, menjars, llocs per visitar..." Mossèn Bestard va afirmar que cal promoure un nou turisme que "construeixi ponts i noves relacions entre tots els homes i tots els pobles i que aposti per un progrés de talla humana".

El sacerdot mallorquí també va dir que "els cristians han de ser promotors d'una ètica del turisme de manera que aquest ofereixi un rostre més humà i sense manipulacions". Segons ell, "el turisme hauria de promoure la dimensió vertical i transcendent de la persona i també la dimensió horitzontal, de comunicació, i la d'interiorització o autodescoberta".

Per últim, el vicari general va recordar que "el món turístic és un àmbit propici per l'exercici de l'ecumenisme i l'Església hauria de lluitar per una ètica moral i professional que portés a un equilibri preu-servi, evitant l'explotació dels treballadors". Per això —digué— "cal una formació professional dels treballadors del sector que han de rebre un tracte just i solidari".

A continuació va parlar el Delegat de la Pastoral del Turisme del Bisbat de Girona, mossèn Salvador Batalla, que va denun-

ciar els atemptats que han fet les obres olímpiques a l'Estany de Banyoles i en altres indrets, així com els atemptats perpetrats per l'especulació en la Costa Brava i Maresme. Mossèn Batalla també va lamentar que s'aprofitessin les Olimpíades per construir infraestructures urbanes projectades de fa molts anys, mentre es creaven molt poques infraestructures esportives i es fomentava poc la pràctica dels esports entre els joves.

Va tancar la trobada el bisbe, Jaume Camprodon, que va animar els presents a promoure els valors ètics dins el món del turisme i els va recordar que aquest any es commemoren els 400 anys de la construcció de la basílica de Montserrat. "Que les persones que ens visitin —va dir— s'adonin d'aquest fet que es viu a Catalunya".

■ M.C.

■ M. Caballé

L'any passat es van introduir cinc causes de nul·litat al tribunal eclesiàstic

Durant l'any 1991 es van introduir cinc noves causes de nul·litat matrimonial davant del tribunal eclesiàstic del bisbat de Girona, a les quals cal afegir-hi les 18 pendents de l'any anterior. El tribunal va donar cinc sentències de les quals només una va ser favorable a la anul·lació i se'n van abandonar dues.

El Bisbat de Girona té muntat un servei gratuït d'orientació pastoral que poden consultar totes les persones o matrimonis que vulguin.

CATALUNYA / 92

La importància de les formes

Hi ha qui s'ha sentit inclinat a haver de manifestar públicament la seva desagradable sorpresa davant del vot emès a favor de la senyoreta Kim Bassinger per part d'un diputat del Parlament de Catalunya darrerament constituït, fet històric succeït en el moment de procedir a l'elecció d'una de les vice-presidències del Palau de la Ciutadella. El meu article no pren, però, del tot aquesta direcció. No pas perquè no el condemni, sinó perquè no m'ha vingut de nou. Qualsevol dia em temia que s'esdevingués si no una cosa semblant, si possiblement encara pitjor.

Durant anys vaig cobrir la informació parlamentària des de les pàgines de "EL CORREO CATALAN" primer i "AVUI" posteriorment i, sovint, en girar la mirada pels escons, em venia a la memòria el contrast que oferia el nostre hemicicle no ja amb altres cambres pretesament burgeses ans també amb els dignes representants de la dictadura del proletariat dins dels venerables murs del Kremlin. En els darrers casos, les testes apareixien perfectament enclenxinades quan així es podien lluir, les corbates estaven ben enfilades, les camises llampants, els vestits perfectament planxats... Els nostres diputats, en canvi, no oferien pas tots sempre un mateix aspecte. Més de cinc, sis i set, superant en nombroses ocasions la dotzena tirant curt, semblava que anaven d'excursió: pantalons texans, camises desbotonades, americanes deslluïdes, jerséis d'esport, afaitats de dos o tres dies, fins i tot sobresortia algun despentinat. Tot això, s'ha de suposar, en ares del progressisme ben entès i millor considerat.

Jo no crec en la dita catalana que defensa que de senyor i de no tan senyor se n'ha de venir de mena. A ambdós estats, segons el meu personal i humil criteri, s'hi ha d'accedir havent superat les pertinents oposicions, si més no quant a la voluntat de pertànyer-hi. Que consti que no concedeixo a la categoria de senyor cap condició classista, ans una via que condueix cap a l'autoestima no tan sols personal com envers el lloc en el qual cadascú està situat o hi té accés. Considero l'abecé de la bona ciutadania respectar les formes a què són creditors les institucions del país, com s'espera de tothom mínimament conscient i amant de la nostra història i del nostre present.

Quan no es procedeix de manera formal, es comença ensenyant els pèls esbullats de dalt de tot del pit, els que solen connectar amb els primers de la barba sense afaitar, i s'acaba votant una senyoreta estrangera dedicada a les coses de suposades arts.

■ Antoni Plaia i Mateu

L'OMBRA DE DÉU

Un llibre que comenta, profundament la persecució religiosa del 1936-1939. Amb testimonis, fotografies i documents.

Original de **Francesc A. Picas**

Si vosté va viure aquells tristíssims fets que ompliren de dolor les famílies cristianes de Catalunya, llegeixi "L'OMBRA DE DÉU". Li agradarà.

La veritat històrica enfront de tanta mentida que es publica avui dia.

El compri a la seva llibreria, o a:

La Formiga d'Or (Portal de l'Àngel, 3)

Llibreria Balmaes (Durant i Bas, 9)

Llibreria Sant Miquel (Llúria, 100)

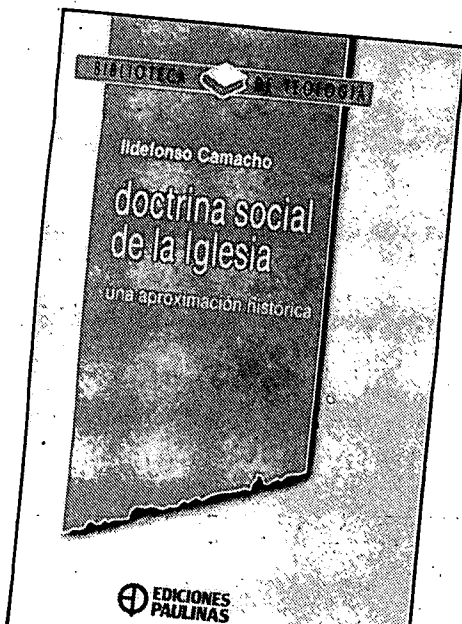
Hispania Màrtir (Cornellà)

Ja ha sortit la segona edició!

Distribuidora:

La Formiga d'Or — Portal de l'Àngel, 3
08002 BARCELONA

Novedad

Doctrina social de la Iglesia

Ildelfonso Camacho

Este pormenorizado estudio de los últimos cien años de magisterio social de la Iglesia es el fruto de más de quince años de investigación y docencia del autor en la Facultad de Teología de Granada. 624 págs. 2.600 ptas.

La Iglesia, una comunidad en camino

Joseph Ratzinger

Una reflexión incisiva sobre algunos temas fundamentales de la vida de la Iglesia: su unidad y universalidad, el ministerio del Papa, la función del obispo, la formación y el ministerio del sacerdote, la tarea del laicado. 128 págs. 800 ptas.

Espiritualidad mariana del Antiguo Testamento

Mercedes Navarro

La autora ha sabido leer e interpretar algunas páginas del P. Zegri y presentar con profundidad el papel y la misión de María como creyente en la Iglesia primitiva. 240 págs. 1.100 ptas.

Christus, lumen gentium

Cristo, luz de los pueblos

Equipo coordinado por Miguel Oliver Román. Se trata del texto base del 45 Congreso Eucarístico Internacional que se celebrará en Sevilla del 7 al 13 de junio de 1993, como expresión de fe y universalidad. 48 págs. 360 ptas.

Vida de san José de Calasanz

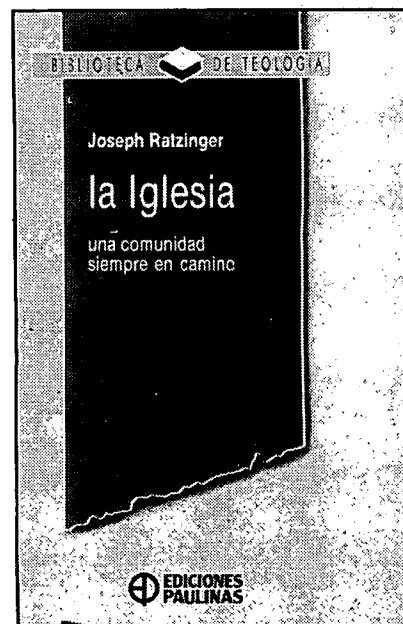
Dionisio Cueva

Perfil biográfico de un hombre que, renunciando a un porvenir risueño, consagró toda su vida a la educación de los niños pobres y morirá defendiendo al niño y la bondad de la educación y de la vida religiosa. 152 págs. 650 ptas.

Vida de santa Luisa de Marillac

Elisabeth Charpy

Luisa de Marillac dedicó su vida al servicio de los pobres. Orientada por una fe profunda en Cristo, fundó las Hijas de la Caridad y se convirtió en la inspiradora de quienes luchan por defender los derechos del hombre. 128 págs. 600 ptas.

El bon estil d'un bisbe nou

Fa pocs dies es debatia a "El espejo" de TVE, analitzant el cas d'Algèria, el fonamentalisme islàmic, incidint en una qüestió de fons força important: la dificultat que tenen les religions del llibre per sintonitzar amb el pluralisme i la tolerància de la modernitat. Es deia: el FIS algerià es val de la democràcia per acabar amb la democràcia una vegada s'instal·li al poder, imposant els seus postulats dogmàtics, que no es deriven de cap voluntat popular sinó de Déu. Quan es produïa el debat, és possible que molts penséssim que el mateix fenomen podia donar-se la nostra Església, que també és religió del llibre, i que des de Galileu ha anat defensivament fent un pols amb allò que caracteritza el món modern, la democràcia. Ens preguntàvem si arribaria el dia en què es produiria la síntesi entre dogmatisme i pluralisme, ortodòxia i tolerància, jerarquisme i democràcia, entre els drets de Déu i els drets de l'home. És a dir, si la nostra Església, tot i ser quelcom diferent als col·lectius socials d'aquest món, podria parlar un mateix llenguatge compartint la sensibilitat que li és connatural universalment a l'home d'avui.

Per tal d'eixamplar l'esperança de tants desencisats, puc adduir que des de la meua talaia detecto un canvi que es fa més palès a mesura en què les noves generacions van ocupant càrrecs de responsabilitat. Com sabeu, de fa uns mesos van estrenar a Tortosa un bisbe nou, de 53 anys. Amb ell, segons he sentit dir, ens ha arribat el bon estil de consultar les coses. Aquest senyor pensa que l'autoritat, la jerarquia i fins i tot els canons (la qual cosa és molt d'agrair) són compatibles amb una manera de governar no personalista sinó participativa. Fins ara les qüestions més importants les ha anat preguntant. Puc assegurar que algunes de les decisions que ha pres han estat en contra de la seva manera de pensar, per respecte a l'opinió pòsada. Posaré només un exemple per tal que no esdevingue això una crònica cortesana. Els equips de govern se solen formar de persones de "confiança", amics, d'una línia ideològica semblant, etc. En el cas dels bisbats, fins i tot s'importava personal de fora per tal d'aconseguir l'esmentada homogeneïtat. Aquest senyor està fent-se l'equip amb l'únic criteri que siga volgut i escollit pels diocesans. Darrerament està fent una consulta per escrit demanant noms per qui ha de ser el vicari general. Penso que no arriben a tant els dirigents dels nostres partits democràtics.

Tinc la mania que la nostra Església, que tan bé s'adaptà al feudalisme i més tard al monarquisme absolut, continua tenint un gran sentit d'adaptació als temps que corren. Temps al temps.

■ **Daniel Llatjé i Baset**
Director de "Traiguera"

Heus ací TRES obres ben interessants
escollides d'entre les darreres novetats
publicades

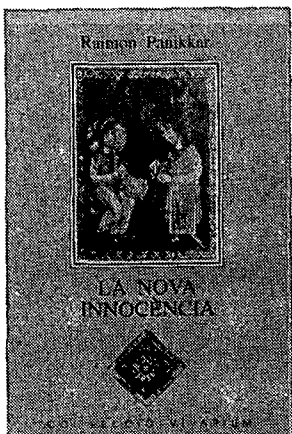
per LA LLAR DEL LLIBRE
Carrer de les Ramelleres, 17.
08001 Barcelona

LA NOVA INNOCÈNCIA

Raimon Panikkar

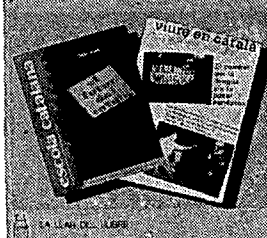
Pròleg d'Evangelista Vilanova
Col·lecció Vivarium, 1
170 pàgines de 14 x 20 cm

Llibre que pot ser per a tots una ajuda perquè ens pugui revelar aquella dimensió profunda de l'home que, és l'única que ens pot fer adonar que sols el místic pot sobreviure en la societat actual.

SOBIRANIA SOCIOLINGÜÍSTICA CATALANA

Jordi Solé i Camardons

SOBIRANIA SOCIOLINGÜÍSTICA CATALANA

Jordi Solé i Camardons
Col·lecció Punt de Vista, 21
203 pàgines de 13 x 20 cm

Mentre duri l'actual situació d'incompleta normalització de la nostra llengua, aquest llibre hauria de ser sempre a l'abast de la mà per a llegir-lo i rellegir-lo incansablement. És insubstituïble.

Els trobareu a totes les bones llibreries

Un primer pas endavant

El bisbe Lluís ha constituït el nou consell del presbiteri

TORTOSA

El 2 de març, monsenyor Martínez i Sistach erigí oficialment el nou Consell presbiteral. Aquest col·lectiu s'ha constituït d'acord amb el que preveuen els estatuts:

- Cinc per raó del càrrec.
- Dotze elegits pels preveres dels respectius arxiprestats.
- Tres nomenats personalment pel Prelat.

La Comissió permanent, segons la votació interna així com el secretari, fou elegida seguint l'ordre del dia i restarà integrada pels següents membres:

- Rvdm. Mons. Lluís Martínez i Sistach.
- Rvd. Jesús Carda i Pitarch.

- Rvd. Josep Lluís Arín i Roig.
- Rvd. Josep M. Tomàs i Prats.
- Rvd. Ramon Font i Peig (Secretari)

Entre altres informacions cal destacar-ne dues de més gruix:

- La immediata construcció d'una Residència sacerdotal que acollirà preveres ancians, residents en actiu, malalts i convalescents. De bon principi es va projectar l'edifici unit a la Residència diocesana d'Ancians Sant Miquel. Les religioses de Nostra Senyora de la Consolació en tenen cura i hi donen caliu a setanta vells/es. Ara també estan dispostes a col·laborar en aquesta ampliació de serveis. De moment el mateix Bisbe i el seu Secretari ja hi viuen.

- El bisbe enviarà una carta a

cadascun dels preveres de la diòcesi tot demanant-los tres noms per tal de facilitar-li el nomenament de Vicari General. Val a dir que res no és vinculant però amb tota seguretat serà significativa la coincidència de propostes en uns pocs sacerdots. Sembla que per Pasqua de Resurrecció ja estarà nomenat i que es mourà més en línia d'apostolat que de Cúria.

La qualificada experiència del bisbe i la veterania de molts dels vint membres fa suposar que el temps de rotatge sigui curt i el proper curs pastoral, el mapa parroquial de la diòcesi hagi canviat de color.

■ **J. Blanc i Bahima**

HIMNARI LITÚRGIC CATALÀ

Repertori d'himnes per a la celebració cantada de la Litúrgia de les Hores

Aquest nou llibre que tenim el goig d'oferir-vos conté els himnes del Diurnal i d'altres de nova creació, tots ells musicats de manera digna i lloable per coneguts autors musicals. Aquests himnes constitueixen un ampli i enriquidor repertori per tots els temps litúrgics, per les celebracions solemnes o festives del santoral, així com per la litúrgia ferial.

De venda a les llibreries.

Format: 14x20 cms. 408 pàgines - Imprès a dues tintes.
Enquadernació Guaflex, amb dues tintes.
P.V.P. (amb IVA): 2.350 ptes.

EDITORIAL REGINA, S. A.

Mallorca, 87 - 89 - 08029 Barcelona

Residència Geriàtrica BON VIURE

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convalescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si estàs sol o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.
COSM. Balmes, 64, 3^a 2^a.
Tels. 487 71 80 - 487 71 18
Pref. Concertar entrevista.

LA FORMIGA D'OR S.A.

Avgda. Portal de l'Àngel, 5
Tel. 302 24 31 - 302 39 42
08002 Barcelona

LLIBRERIA DEL CLAUSTRE
(Claustre de la Catedral)
Tel. 268 40 02

DIA DEL LLIBRE

MÉS DE CENT ANYS AL SERVEI DEL LLIBRE CRISTIÀ

*Per Sant Jordi
llibres i roses.*

CRISTIANISMO Y CULTURA EN EUROPA
Las ponencias más importantes del Simposio "Cristianismo y Cultura en Europa".
P.V.P. 1.900

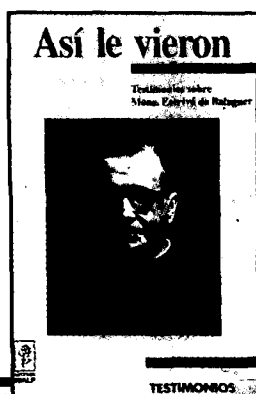
LA GRAN ENCICLOPEDIA DE LOS DEPORTES OLIMPICOS
De interés creciente cara a Las Olimpiadas
P.V.P. 36.000

UN OBISPO EN LOS CAMPOS DE EXTERMINIO
Kazimierz Majdanski.
Testimonio y reflexión del autor acerca del hombre y el dolor.
P.V.P. 1.450

EL MUNDO DE JUAN PABLO II
André Frossard.
Conversaciones con el Papa sobre los problemas de la humanidad.
P.V.P. 1.150

ASI LE VIERON
Testimonios sobre Monseñor Escrivá de Balaguer.
P.V.P. 1.300

LA PROFECIA DE FATIMA Y EL DERRUMBAMIENTO DEL COMUNISMO
Pier Luigi Zampetti.
El exacto cumplimiento de las profecías de Fátima.
P.V.P. 1.200

COMO EL PAPA VENCIO AL COMUNISMO
Bernard Lecomte.
La decisiva contribución de Juan Pablo II a la caída del comunismo.
P.V.P. 3.000

VIAJE AL FONDO DE LA ESPERANZA
José Luis Olaizola
El autor de "La puerta de la Esperanza".
P.V.P. 1.450

CATORCE MILAGROS DEL SIGLO XX
Dario Composta.
Los milagros de hoy en día.
P.V.P. 1.500

UNA VIDA PARA DIOS
Reflexiones entorno a la figura de Josemaría Escrivá de Balaguer.
Alvaro del Portillo.
P.V.P. 2.300

GENTE DE LA BIBLIA
Carlos Pujol.
Para saber quién es quién en la Biblia.
P.V.P. 1.950

CAUCE

DISTRIBUIDORA DE EDICIONES, S.A.

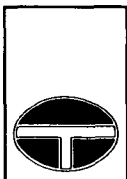
VIA AUGUSTA, 6 PRAL.
08006 BARCELONA
TEL. 415 00 52, FAX 217 17 66

EDICIONES
RIALP

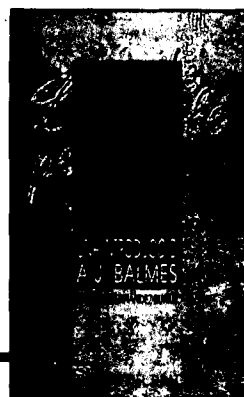

EDICIONES
DEL DRAC

Ediciones
TUTOR

L'ART DE PENSAR BÉ
Santiago Fernández Burillo.
Una introducció a Jaume Balmes.
P.V.P. 1.300

No es veu cap interès de la "Conferència per la Pau a l'Orient Mitjà". Les comunitats cristianes

Els Sants Llocs de Terra Santa

Inquieta greument el món catòlic en què quedarà la situació dels Sants Llocs de Terra Santa en el marc de l'actual procés de pau a l'Orient mitjà. També preocupa l'abandó massiu de les comunitats cristianes autòctones del país de Jesús que emigren a altres països.

S'ha fet pública una reunió de catòlics experts tinguda, amb l'aprovació del Vaticà, a la ciutat de Bari (Itàlia) a últims de desembre passat. Es tractà d'una qüestió que preocupa la Santa Seu, el patriarcat llatí de Jerusalem, els franciscans de la Custòdia de Terra Santa i a tot el món cristià: quin serà l'estatut de la ciutat de Jerusalem en el marc de l'actual procés de pau que estudia la "Conferència Internacional sobre l'Orient mitjà". La pregunta és: Dictarà la Conferència unes normes d'igual garantia pels llocs sagrats per les tres religions monoteistes, la musulmana, la jueva i la cristiana?

UN ESTATUT QUE GARANTEIXI ELS SANTS LLOCS

A Bari s'han reunit nombrosos i qualificats estudiosos del proble-

ma: Giovanni Rulli, especialista en problemes de l'Orient mitjà, redactor de la revista "Civiltà cattolica"; George Irani, professor d'Història en els EE.UU. i autor del llibre "La Santa Seu i l'Orient mitjà"; David Hager, sacerdot amb passaport israelià, convertit al catolicisme i franciscà de la Custòdia de Terra Santa; Gariès Khonry, representant del patriarcat llatí de Jerusalem, monsenyor Michel Sabbah; Silvio Ferrari, professor de Dret Canònic a la universitat de Torí i autor del llibre "Vaticà i Israel". Com a observadors foren invitats els diplomàtics acreditats davant la Santa Seu, l'italià Lucio Savoia i el nord-americà Cameron Hume.

Dues propostes poc viables

En unes declaracions a la revista "30 dies", el professor de Dret

Canònic, Silvio Ferrari ha revelat les diverses propostes estudiades a Bari sobre la garantia dels Sants Llocs. La primera seria que la ciutat de Jerusalem fos assegurada per les tres religions monoteistes. Seria un col·lectiu independent, i sobirà políticament, una "ciutat-estat", governada d'alguna manera pels seus dirigents religiosos corresponents.

Una segona proposta seria la que indica el diari italià "L'Indipendente": que la part vella de Jerusalem (on radiquen principalment els llocs sants de les tres confessions) fos autònoma, però sota el govern de l'autoritat religiosa jueva, amb un consell representat pels altres dos grups religiosos, el musulmà i el cristià.

A Bari les dues ofertes no es consideraren viables, atès que el diàleg interreligiós no ha arribat a un llistó tan alt que pugui garantir els mutus interessos de les tres confessions.

Una tercera via

Pel professor Ferrari, el problema no s'hauria d'emmarcar en noves propostes, sinó en l'ús — amb resultats positius — de la tutela de les minories ètniques vigents

en altres parts del món i aplicar-la a Jerusalem.

EL DRET DE LES MINORIES ÈTNIQUES APLICAT A JERUSALEM

Hi ha un tractat i uns acords internacionals, com els de la UNESCO, sobre "els drets de les minories ètniques", que es podrien aplicar per la defensa històrica de Jerusalem, contra els plans de penetració israeliana en la part vella de la ciutat. Caldria d'alguna manera, reclamar i utilitzar aquesta protecció internacional.

La idea no desagradaria al Vaticà ni al patriarcat llatí de Jerusalem, ni a la Custòdia de Terra Santa dels franciscans.

Altres ofertes matisades, però dins un mateix context, se suggeriren a Bari. Alguns proposaren que els Sants Llocs fossin garantits directament per l'ONU, hipòtesi gens realista, atès que els israelians no poden sentir ni parlar d'aquest organisme internacional. El pare David Jargern, franciscà, insinuà que fossin els països europeus de tradició cristiana, com ara, Itàlia, Espanya, França i Portugal, els qui fessin respectar les normes tradicionals i històriques sobre Jerusalem. Tampoc no prosperà aquesta opinió, que fou tinguda com d'un regust "decimonònim", en reclamar una mena de "societat protectora".

Altres insinuaren —potser més factible— que l'autoritat que exercís la sobirania política (sigui israeliana o àrab) promulgues les lleis mundials que vigeixen sobre les minories ètniques, que s'apliquessin a les tres confessions, i que la comunitat internacional vetllés pel seu compliment.

Tot queda suspès i no es preveu pas quines seran les resolucions de la "Conferència per la Pau a l'Orient Mitjà". Si els resultats de pacificació general entre les parts bel·ligerants, Israel i els països àrabs que estudia la Conferència són prou migrats i incerts —sobretot després dels greus atemptats contra els jueus a l'Argentina—, més incerta i migrada és encara la solució pel que fa a les reivindicacions mútues de les confessions religioses de Terra Santa. No és probable que la Conferència tracti d'aquest problema.

Un punt clau d'esperança

Ara bé, hi ha un motiu d'esperança que es recolza paradoxalment en l'economia d'Israel. En efecte, és un fet que en aquest estat —no més gran que Catalunya

en metres quadrats i en habitants— les més importants divises provenen del turisme, sobretot del turisme cristià.

LA FRÀGIL ECONOMIA D'ISRAEL POT SALVAR ELS SANTS LLOCS

Els constants, i en augment, pelegrinatges del món occidental a Palestina, reforcen les arquitectures d'Israel, arquitectures darrerament disminuïdes del suport econòmic dels Estats Units. Al govern israelià no pot interessar-li ignorar el fet cristià al seu país ni tancar les fronteres als visitants estrangers als Sants Llocs, altrament els seus ingressos econòmics baixarien en picat. Paradoxalment el diner que necessita Israel —que en altres indrets del món provoca desestabilitzacions socials— és potser un motiu d'esperança a Terra Santa de cara a la permanència de les Esglésies cristianes.

Amb tot, el suport econòmic del turisme és íntegre per l'estat, i no pas per la restauració i conservació dels santuaris catòlics i menys per contribuir a l'acció cultural i assistencial que duen a terme els franciscans i altres instituts religiosos, gràcies a l'aportació de la comunitat catòlica internacional.

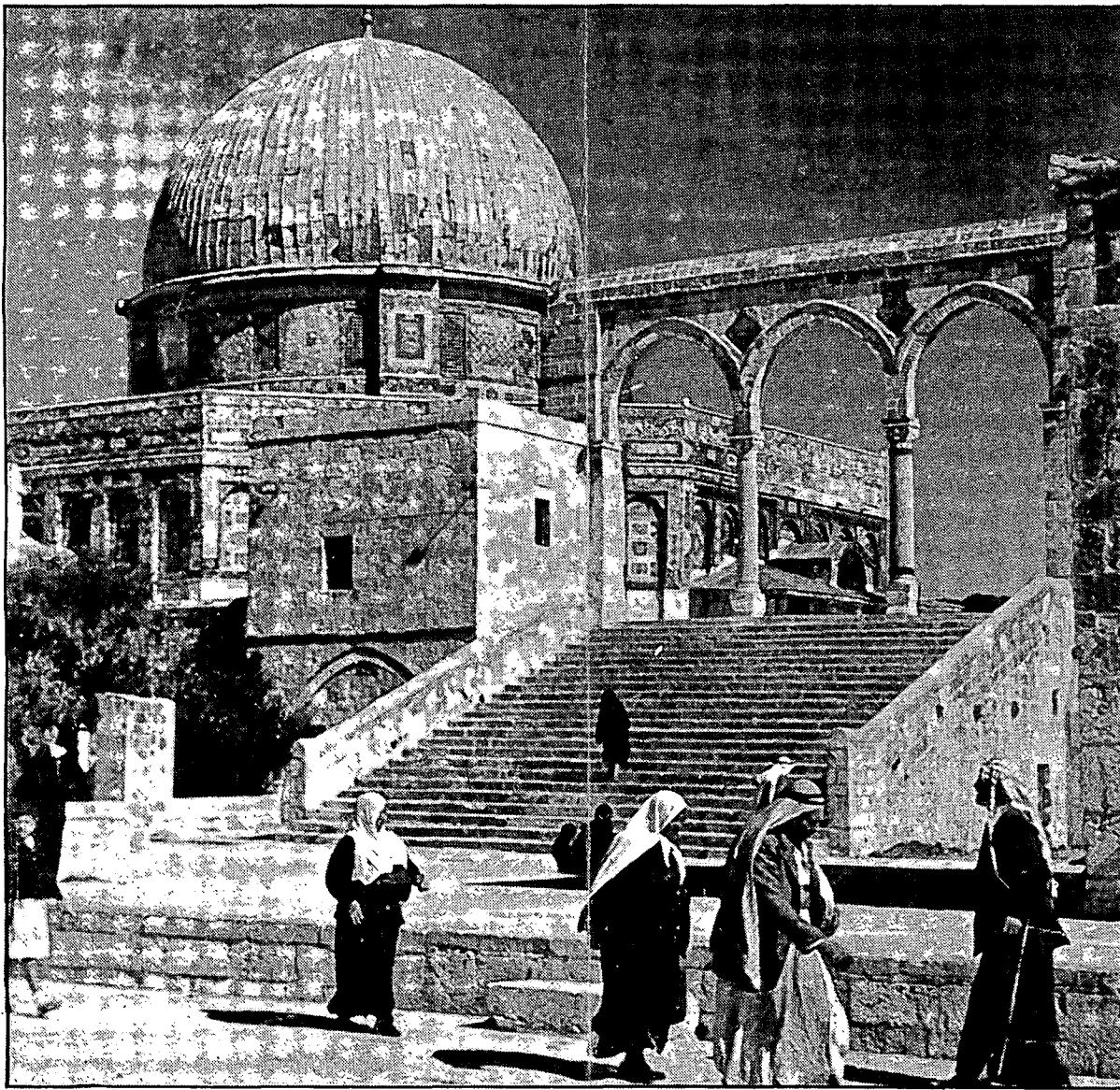
Alarmant emigració de les comunitats cristianes

Un altre problema que preocupa Roma, és la constant emigració de les comunitats cristianes, hereves i successores de la primera i antiquíssima Església de Jerusalem, que donà peu a totes les altres Esglésies del món. Aquestes comunitats —com digué el papa Pau VI— tenen mèrits "de molt valor davant Déu i un alt crèdit espiritual respecte a nosaltres".

Segons "El País" (28.12.91), quinze mil palestins cristians dels 45.000 que habitaven l'any 1964 en la franja de Jerusalem a Betlem, han abandonat el país.

El nombre de cristians palestins que emigren és dues vegades més alt que el de palestins musulmans. Gairebé la meitat dels cristians àrabs han marxat de Cisjordània, de Gaza, Jerusalem de l'Est i d'altres llocs. L'augment de les vagues generals, des del començ de la Intifada, l'atur en els terrenys ocupats, les dificultats de gran nombre de comerciants de classe mitja i la mínima participació dels cristians en les administracions públiques, els ha incentivats i empès a emigrar.

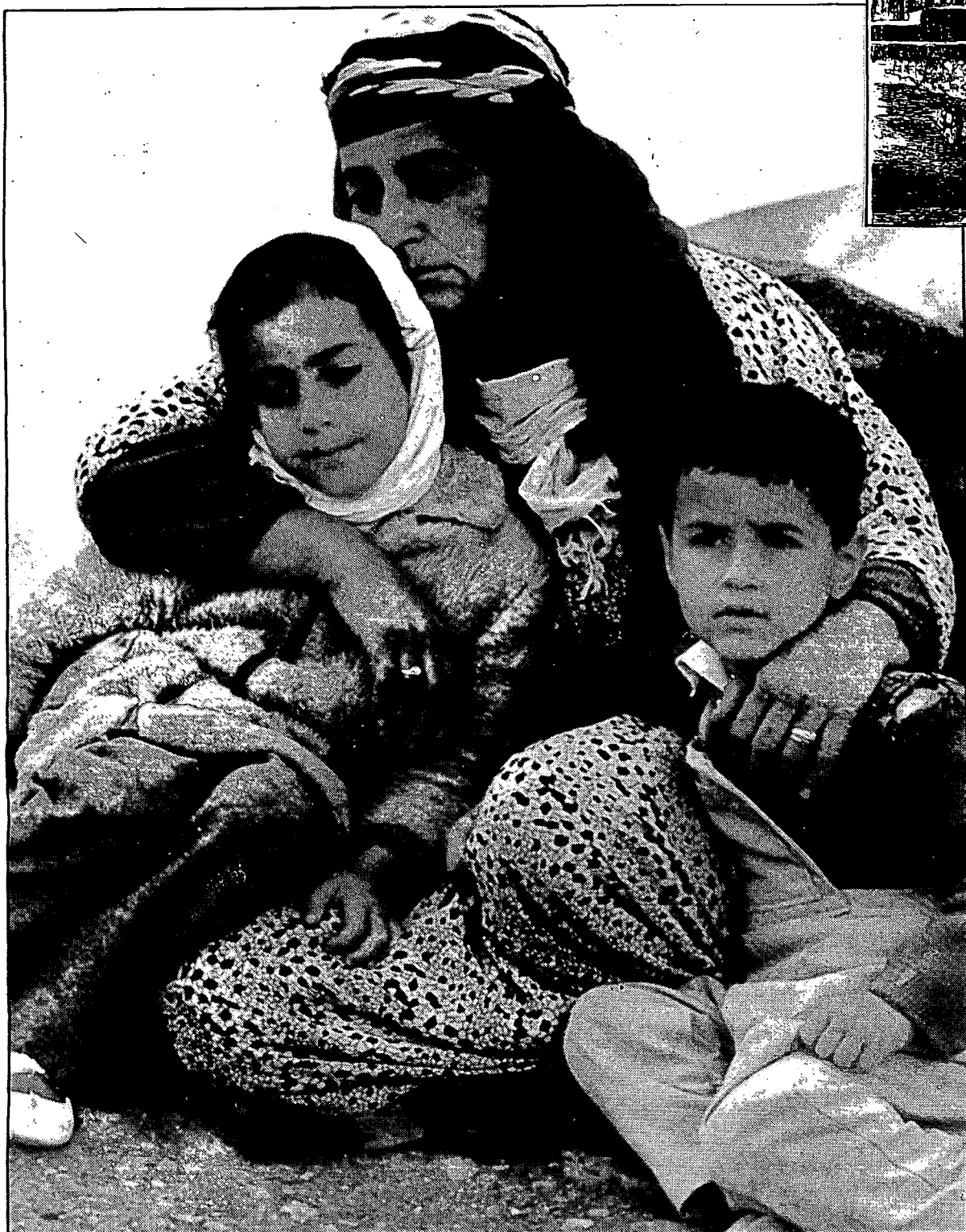
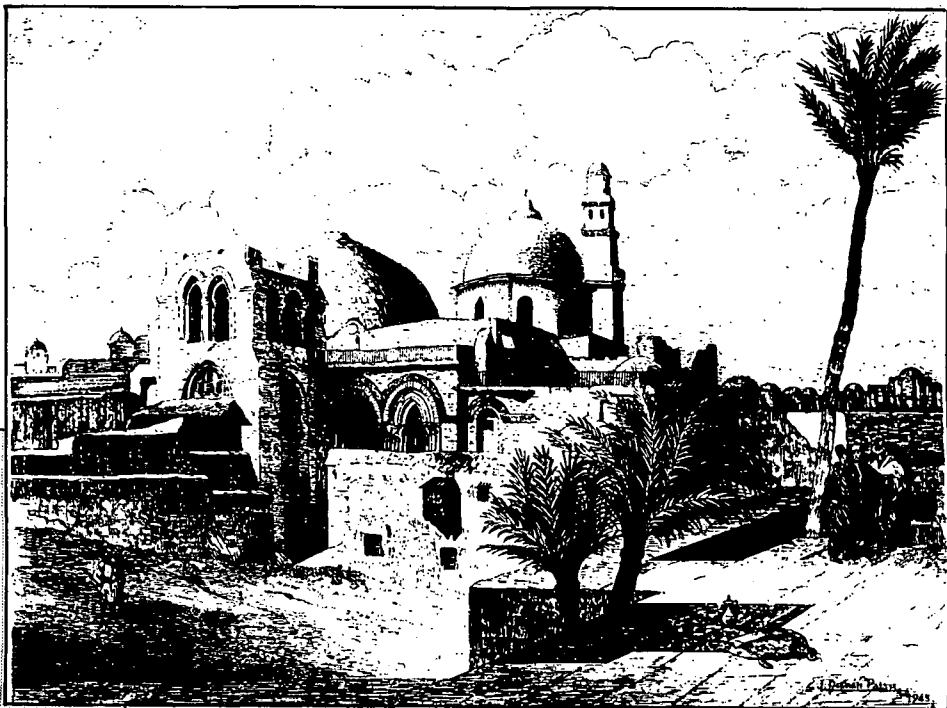
Monsenyor Michel Sabbah, patriarcat llatí de Jerusalem, s'adreça va

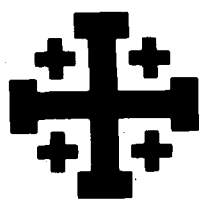
Jerusalem: primer pla emblemàtic de les tres religions monoteistes: esplanada del temple i escales (jueva); mesquita d'Omar (musulmana), i arcs dels croats (cristiana)

abandonen el país de Jesús

a, en perill

Ploma del Sant
Sepulcre a
Jerusalem

Els palestins cristians emigren a l'estranger

Acull, orienta i guia els
pelegrins

La Custòdia

"La Custòdia de Terra Santa és la dèbil però invencible milícia, l'única que ha estat custodiant el Sant Sepulcre des que els Reis l'abandonaren" ha escrit Chateaubriand.

La "Custòdia" fou creada per Sant Francesc d'Assís quan pel maig de 1217 envià a Terra Santa el primer grup de freres que aviat es constituí en la Província anomenada d'Ultramar.

Des del 1933, gràcies a la generosa ajuda dels piadosos reis de Nàpols, Robert d'Anjou i Sanxa d'Aragó, els franciscans de Terra Santa obtenen el dret de romandre i d'oficiar en el Sant Sepulcre i en el Cenacle. Climent VI confirma aquest dret l'any 1342 i declara oficialment als Franciscans de Terra Santa representants de l'Església Catòlica en el Proper Orient.

Han passat segles de fidelitat i de martiri en la defensa, per al món cristià, de les relíquies vives de l'Evangeli: els Santuaris de la Terra de Jesús.

Al 1846 el Papa Pius IX va poder dir: "Els Franciscans de Terra Santa han sabut correspondre als desitjos dels Romans Pontífexs, ja que no han refusat fatiga ni sacrifici, fins i tot el de les pròpies vides, en compliment de la missió que els ha estat confiada".

I S.S. Joan XXIII, el 17 d'abril de 1960, escrivia: "És per a Nosaltres motiu de gran alegria que no hagueu omès res en defensa dels Llocs Santificats pel Redemptor... Si encara avui pot el pelegrí venerar i besar aquests records sagrats, es deu a vosaltres".

En nom del món catòlic, —i per ell finançats—, els Franciscans de Terra Santa custodien, avui, com sempre, defineixen i veneren el Bressol i el Sepulcre de Crist, així com els altres Santuaris en els quals encara s'hi torba el ressò de la Paraula de Jesús i com una palpitació de la seva pròpia vida.

Al piadós pelegrí que de lluny arriba amb l'ànsia de besar aquesta terra, testimoni de la Redempció divina, ofereixen els fills de Sant Francesc la seva hospitalitat, els seus serveis, el seu sincer i fraternal somriure.

NO PODEM QUEDAR-NOS AMB EL DESIG DE VISITAR TERRA SANTA

Per decisió de la Santa Seu, la col·lecta del Divendres Sant que es farà a totes les esglésies del món, anirà destinada íntegra per dos objectius: per la conservació dels Sants Llocs i per socórrer els cristians nadius que no poden cobrir les seves necessitats d'estatge, de treball, de l'educació dels seus fills, i per les institucions socials que els franciscans duen a terme a Terra Santa.

Cal formar les consciències del món catòlic perquè siguin generoses en aquest sentit, i no solament quedar-se amb el desig de visitar el país de Jesús, la Terra Santa.

■ Francesc Gamissans

Crida urgent de l'Església catòlica

Per aquests motius, l'Església catòlica fa una crida urgent per salvar els Sants Llocs —els santuaris— i més encara per ajudar les "pedres vives" que són, en paraules del papa Joan Pau II, "les comunitats que viuen i comparteixen la nostra fe", altrament en un futur pròxim, els pelegrins només podran visitar temples freds, buits i mig arruinats, sense aquelles comunitats que hi eren presents fins ara i que recorden la presència física de Jesús.

NO MARXEU DE LA VOSTRA PÀTRIA!

Per la seva part, el patriarca maronita del Líban ho recordava també als seus fidels diocesans: "L'emigració és l'amenaça més gran

Destinatari de la col·lecta

Els donatius poden fer-se efectius en la col·lecta del Divendres Sant a qualsevol església parroquial o de culte, o també enviar-la directament a la Cúria Diocesana o a la Delegació de Terra Santa a Catalunya: P. Manuel Prades, c/ Santaló, 80. 08021 - Barcelona. Tel. 209 20 90 / 209 23 88.

7, dimarts

Roma: el tetrapartit conserva la majoria absoluta

Els quatre partits, **DC**, **PSI**, **PLI** i **PSDI**, coalició política que governa Itàlia, tot i la seva davallada en vots, suma encara els escons suficients per obtenir majoria absoluta. Tots els "històrics" han rebut una forta pallissa.

Lima: cop d'Estat

El president del Perú, **Alberto Fujimori**, amb el suport del cos militar i policial, anuncia ahir la dissolució del **Congrés**, la formació d'un govern provisional de reconstrucció nacional, la reestructuració del poder judicial i la modificació de l'actual **Constitució**.

Luxemburg: reconeguda la independència de Bòsnia i Hercegovina

Tot i les inequívokes circumstàncies de guerra civil en diferents indrets del país, ahir **Sarajevo** era una ciutat submergida en l'anarquia i amb la presència dels tancs al carrer, els **EUA** i la **CE** reconeixen avui la independència de **Bòsnia i Hercegovina**.

8, dimecres

Trípoli: desapareix l'avió en què viatjava Iàsser Arafat

Va desaparèixer anit, al desert de **Líbia**, quan traslladava el líder palestí des del **Sudan** a la població líbia de **Sarra** per a visitar una base palestina. Les autoritats líbies han fet una crida a la **Creu Roja Internacional** i a l'**Organització d'Aviació Civil** perquè col·laborin en la recerca de l'avió desaparegut.

Nova York: Bill Clinton guanya les primàries

Sobretot gràcies al suport dels ciutadans jueus i perquè el vot de les altres ètnies i confessions religioses ha resultat molt repartit, ara, **Clinton** és l'únic demòcrata que té possibilitats d'obtenir majoria de delegats per a la nominació com a candidat del **Partit** a la **Casa Blanca**.

Estrasburg: aprovat el Tractat de Masstricht

226 vots a favor, 62 en contra i 31 abstencions fou el resultat de la votació de l'**Europarlament**. Ara es demana a tots els països de la **CE** que els seus respectius **Parlaments** facin el mateix.

9, dijous

Trípoli: Arafat, magolat però sa i estalvi

Després de tretze hores d'incertesa i d'hipòtesis i rumors de tota mena, **Iàsser Arafat** es recupera favorablement de les masegades i macadures que patí en l'aterratge forçós del seu **Antonov-26** en el desert libí. El món àrab s'ha alegrat que, una vegada més, el seu líder sortís il·lès d'un perill de mort.

Londres: avui, eleccions generals

És molt difícil predir el resultat dels comicis d'avui. Els conservadors admeten la possibilitat d'una derrota, i els laboristes admeten que si guanyen serà per poc marge; vol dir que tant els uns com els altres hauran de pactar amb els liberal-demòcrates i/o els unionistes de l'**Ulster**. També està per veure la força del nacionalisme a **Escòcia**.

Medjugorje: bombardejat pels serbo-iugoslavs

Medjugorje, centre de pelegrinatges catòlics d'arreu del món, fou bombardejat ahir per l'aviació militar federal. L'església, on varen refugiar-se diversos grups de pelegrins resultà intacta. Un comandant iugoslau ha dit que l'atac és una venjança per un suposat atac croat a l'aeroport de **Mostar**.

10, divendres

Londres: primers resultats electorals

Segons els primers resultats dels escrutinis, els conservadors són el partit més votat, però encara no es creu que arribi a obtenir la majoria absoluta. Sembla que la participació dels electors ha estat força important, i s'espera que superi el 75%.

Bogotà: després de l'auto-cop d'Estat

El president-dictador **Fujimori** va intentar justificar el cop d'Estat afirmant que al **Perú** no hi havia democràcia, sinó "una formalitat per mantenir privilegis", i va acusar de corruptes els congressistes i els jutges. En contrapartida, els membres del **Congrés** dissolt per **Fujimori** han proclamat president al que era vice-president **Carlos García García**, el qual va prometre restablir la democràcia al país. En resum, la confusió impera arreu del país.

11, dissabte

Londres: majoria absoluta dels "tories"

Per quarta vegada consecutiva els "tories" han obtingut la majoria absoluta a la **Cambra dels Comuns**. Ha estat contra tot pronòstic, ja que fins ahir els resultats de les

enquestes no eren gaire esperançadores. Però una cosa són les enquestes i l'altra les urnes, i els anglesos no han volgut aventurar-se a un canvi, i han complert aquell adagi que "val més boig conegut que savi per conèixer"... Com a resposta al triomf conservador el terrorisme de l'**IRA** ha provocat diverses explosions de bombes que han causat entre dos i tres morts i més de cinquanta ferits.

Moscou: Ieltsin perd poder

Una majoria aclaparadora de membres del **Congrés** de la **República de Rússia** va ratificar el **Tractat de la Federació**. Per altra banda el **Congrés** va prendre l'acord d'obligar el president **Boris Ieltsin** a proposar un nou cap de govern, així com el remodelament de tot l'executiu.

12, diumenge

Londres: canvis en el govern després de les eleccions

El primer ministre britànic **John Major**, va presentar ahir la llista del seu nou govern. **Major** ha volgut premiar els col·laboradors que més l'han ajudat en l'inesperat triomf electoral. Entre els canvis, ha causat sorpresa la substitució de **Peter Brooke** com a ministre per a **Irlanda del Nord**. Aquest canvi obre moltes incògnites sobre el futur de l'**Ulster**. Per altra banda, l'**IRA** s'ha atribuït l'autoria dels últims atemptats que en resum han fet tres morts i 91 ferits.

Viena: la guerra civil balcànica

L'arribada del mediador de la **Comunitat Europea** a **Bòsnia i Hercegovina**, el portuguès **José Cutilheiro** a **Sarajevo** per entrevistar-se amb membres de les comunitats musulmana i croata, no ha tingut cap efecte en el desenvolupament de la guerra civil, ja que els serbis han continuat pressionant i bombardejant, fent que la situació a diverses ciutats de la regió sigui dramàtica.

13, dilluns

Sarajevo: acord d'alto-el-foc

L'aconseguiren ahir els representants de les tres ètnies de **Bòsnia-Hercegovina**, musulmans, serbis i croats, sota la mediació del representant de la **CE**, **José Cutilheiro**. Els analistes polítics, tot i que s'alegren de l'acord assolit, després de l'experiència de **Croàcia**, dubten que l'acord sigui respectat per part dels serbis, disposats a aconseguir, ni que sigui per la força, grans zones de l'antic territori iugoslau.

Lima: el drama peruà

Mentre **Alan García**, ex-president peruà, fa una crida a la resistència civil, les enquestes diuen que solament el 20% de la població està en desacord amb el cop de **Fujimori**; el país empobrit, castigat pels guerrillers i per l'exèrcit, cansat de promeses

incomplides, està abocat al desànim. Avui, tindrà lloc un fet ben insòlit: dues delegacions peruanes intentaran fer-se escoltar a **Washington**, pels dirigents de l'**OEA**; una delegació de **Fujimori**, l'altra, representant **Carlos García**, elegit pels diputats com a president "constitucional".

La flota dels negocis

L'OTAN ha decidit d'escriure la lletra sobre el terreny. O per ser més fidel, sobre l'aigua. Aquest mes ha creat la flota permanent de la Mediterrània. Un grup de fins a 9 fragates i destructors grecs, turcs i italians, que permanent crearan un teló naval entre Europa i el món musulmà.

És fer permanent allò que fins ara era temporal i es reunia en forma de maniobres militars. Un cordó naval que fa funcionar bé durant la Guerra del Golf.

En aquesta nova flota hi participaran eventualment els nord-americans, els britànics, els alemanys i els holandesos. Encara que es mantinguin al marge de l'estructura militar integrada de l'OTAN, els espanyols i els francesos hi intervindran esporàdicament.

Això des del punt de vista militar.

Les iniciatives polítiques i econòmiques són d'un signe ben diferent.

Per primera vegada s'han reunit a Brussel·les els representants dels sectors econòmics de la Comunitat Europea i del Magreb.

Darrera d'aquesta trobada, i dels nombrosos contactes polítics de banda i banda del Mediterrani, hi ha un sentiment cada vegada més arrelat i motor de qualsevol acció. La crisi econòmica crea la inestabilitat al nord de l'Àfrica. Un terreny ben adobat, agradable als encarregats de difondre el fonamentalisme, i que també és la causa dels grans fluxos d'immigració cap a Occident. Si Europa té l'obsessió de l'estabilitat al Magreb es veu abocada a fer alguna cosa més que reforçar les fronteres.

L'última iniciativa és crear una gran zona de lliure canvi. Eliminar progressivament els aranzels, de manera que els productes nord-africans entrin amb llibertat a Europa. Aquest regenerament econòmic anirà acompanyat de fortes inversions occidentals al Magreb. El reclam continua sent la tradicional mà d'obra barata.

Veiem, doncs, un doble joc. Una prudència que porta a obertures sense precedents històrics. Però alhora es basteix amb zel un nou mur defensiu.

I és que la relació entre les dues vores del Mediterrani és constantment de recel i de desconfiança. El Magreb el formen el Marroc, Tunísia, Algèria, Mauritània però també Líbia. Més a l'Orient ja hi trobem Egipte, Jordània, Síria, Israel o el Líban. Els països occidentals confien que oferint cooperació econòmica obtindran l'estabilitat de la regió. I per tant, reduiran la pressió sobre les seves fronteres.

■ Jordi Roigé i Solé

LA FORMIGA D'OR S.A.

Avgda. Portal de l'Àngel, 5
Tel. 302 24 31 - 302 39 42
08002 Barcelona

LLIBRERIA DEL CLAUSTRE
(Claustre de la Catedral)
Tel. 268 40 02

DIA DEL LLIBRE

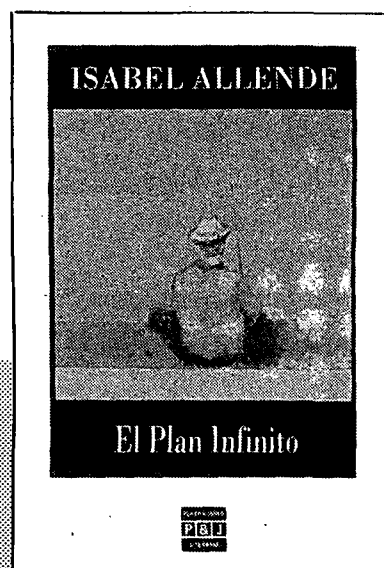
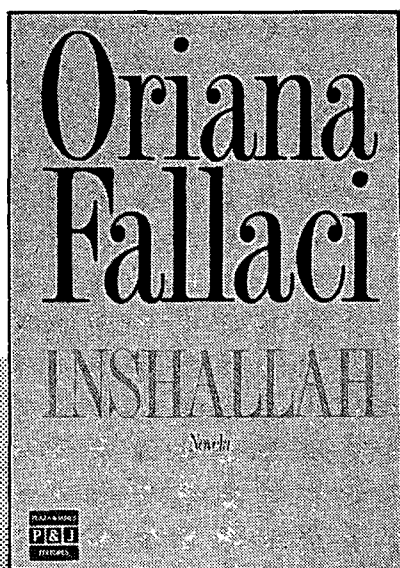
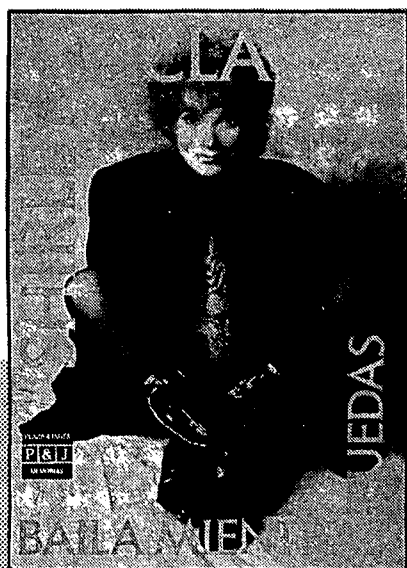
MÉS DE CENT ANYS AL SERVEI DEL LLIBRE CRISTIÀ

PLAZA & JANES

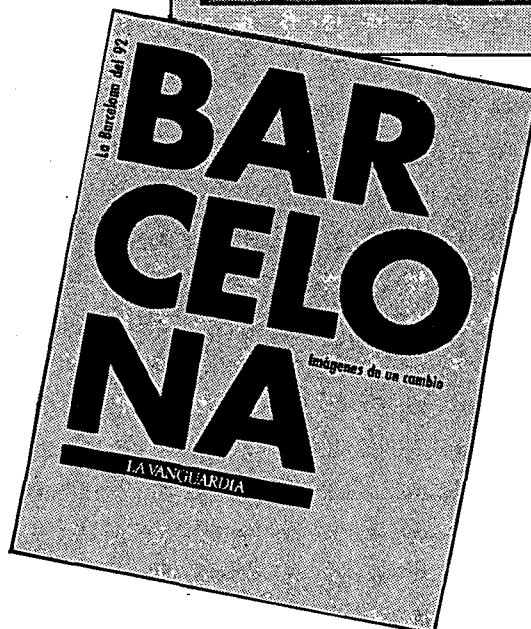
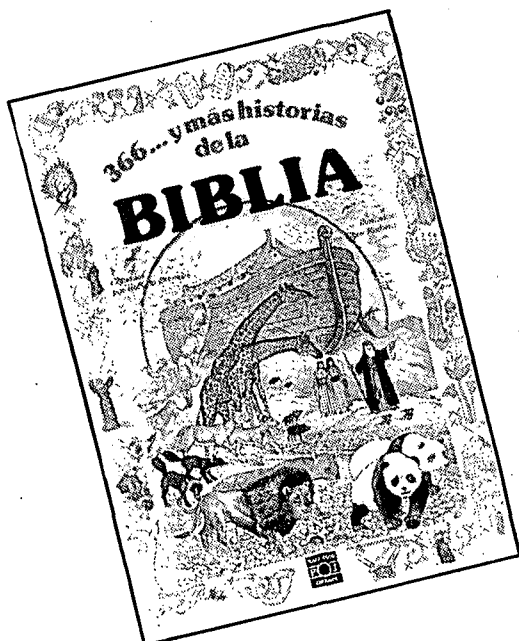
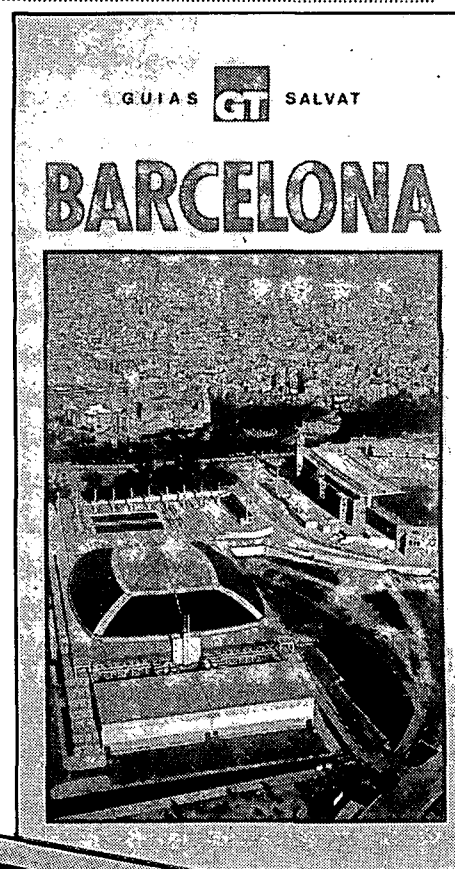
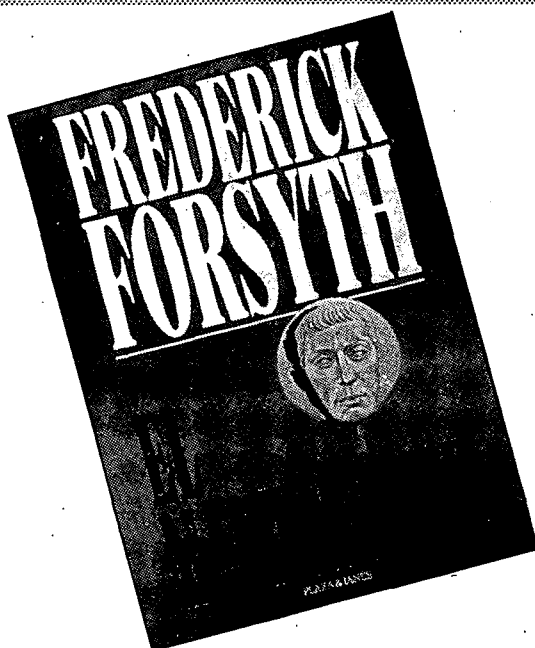
P & J

EDITORES

PLAZA & JANÉS

DONES DE L'ANY

De petit, el professor ens deia que qui s'envolta de llibres, s'envolta d'amics. Però l'experiència ens ensenya que, com els amics, cal saber triar els llibres: que siguin sincers, recomanables, entretinguts, honrats...

Un altre professor ens deia que quan passéssim per davant d'una biblioteca,

Un llibre: un amic i un savi

abaixéssim el cap perquè els llibres, especialment de tècnica i de ciència, ens fan "pam-i-pipa": saben més ells que nosaltres. Tots recordem el primer llibre que ens posaren a les mans, de petits: el que ens donaren a l'escola i els que ens portaren els Reis.

Llibre de gargots de mal entendre que el mestre en deia vocals i consonants, entre els primers, i els dels Reis amb uns dibuixos que potser compreníem més que no la lletra que els acompanyava. Quelcom com ara passa a la televisió, que les imatges de les persones, paisatges i accions substitueixen la lletra impresa, la qual perquè tingui vida i realitat a la nostra ment cal atenció, voluntat i imaginació.

Per la Primera Comunió, el meu temps, s'acostumava a regalar un llibre blanc i uns rosaris. Un meu oncle capellà m'obsequià amb un de tapes de pell negres i unes lletres daurades que deien "El Jesuït" amb un dibuix molt expressiu. Un Jesús Infant: un noi de la meua edat perquè hi tingués confiança i fóssim amics. I, de debò, en fôrem.

Quan de jovenet em vaig afaitar, m'interessà llegir "El Criterio" de Jaume Balmes, el gran filòsof vigatà. Un llibre que omplia l'enteniment de prudència, de ben pensar, de seny... Desconec com qualifiquen el llibre els educadors de joventuts d'avui, o si valdria la pena d'adaptar-lo a la manera d'aquest final de segle.

No he oblidat, tampoc un llibre de Raventós, "A un jove", al qual dec el fonament de les coses bones de què puc vanar-me. (Les dolentes, si de cas, les he apreses en altres llibres que no val la pena de recordar.)

Parlant de llibres, no puc oblidar les antologies poètiques. Especialment la que J.M. Capdevila recollí entre les cent millors poesies de la llengua catalana, des de Ramon Llull a Joaquim Folguera.

Recordo un altre recull de versos que d'adolescent em causà un fort impacte. Eren versos ferotgement catalanistes, picaven com un bitxo. Des de la tirallonga històrica de "Els Segadors" i "El cap de Josep Moragas" fins el de Francesch Matheu que duu per nom "Per Felip Quint" i comença insultant el primer Borbó amb allò de "Rei i lladre quinze voltes..." M'agradava assaborir-los

tot menjant pa i xocolata.

I el teatre? Déu meu, el teatre! En ve d'herència i de tradició parroquial. La lectura de "Hamlet" de Shakespeare. "La Santa espina" d'Àngel Guimerà i "El més petit de tots" de Josep Maria Folch i Torres: una rondalla d'un heroi, que de pastor arriba a príncep.

I entre les obres representades de l'anomenat teatre "sense dames" veritables tresors literaris, avui oblidats, recordo "Com les òlibes", "Com nosaltres perdonem"...

I girant full, per això parlem de llibres, us en voldria recomanar un de molt refrescant, ideal per desintoxicar-nos de tantes agitacions quotidianes que ens oprimeixen. Un llibre que ens atreu llar endins, molt apte per descansar el cor agitat i la ment febril d'un món deshumanitzat.

Em refereixo a "QUAN LES COSES PARLEN" de Xesc Soliu. Només de llegir-ne dos capítols t'adones que et trobes davant d'un dels escriptors més sans i ecològics del nostre temps.

Sota el pseudònim s'hi amaga Francesc Malgosa i Riera: de jove plenament abocat a l'excursionisme. En un temps que educar joventut a la muntanya portava més d'un disgust, perquè topaves amb els que en volien l'exclusiva per torrar-los de "cara al sol".

Avui, es sub-director de "Catalunya Cristiana". El seu llibre ens parla de les petites coses que ens envolten, portadores de vida, per insignificants que semblin. Sincerament, us el recomano.

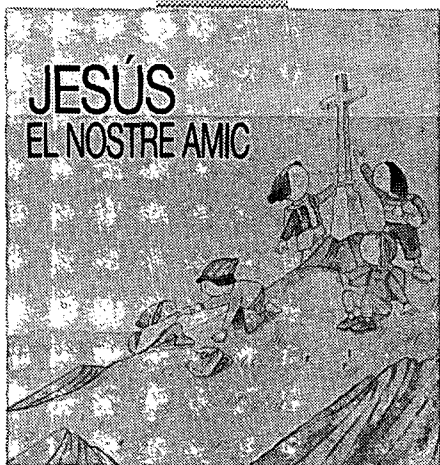
I aquí poso punt final. M'ha agradat esplaïant-me parlant de llibres. Un objecte molt personal, com una corbata. Pregó Déu que em doni temps i salut per llegir tots els que m'atrauen darrera dels vidres dels aparadors de les llibreries, de les estanteries de les biblioteques i de la meua pròpia que molts d'ells esperen ser llegits, i mentrestant, com dèiem de bon principi, es riuen de mi, perquè saben més coses que jo no sé.

■ Francesc A. Picas

PUBLICACIONS DEL SECRETARIAT INTERDIOCESA DE CATEQUESI DE CATALUNYA I LES ILLES (S.I.C.)

DICIONARI DE CATEQUÈTICA

Preparat pels professors de l'Institut de Catequètica de Roma (Universitat Pontifícia Salesiana) dirigit per Joseph Gevaert

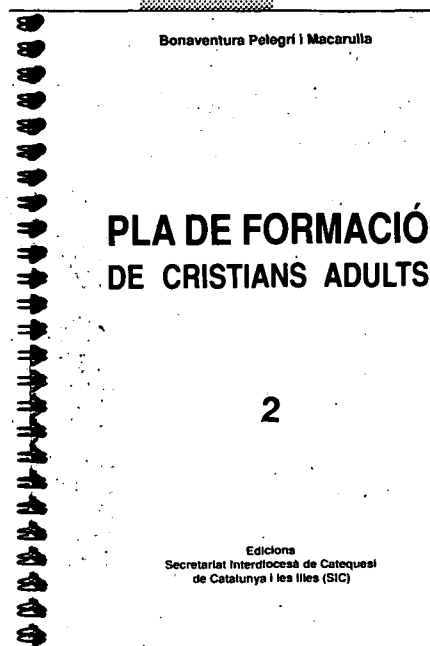
JESÚS EL NOSTRE AMIC

Versió castellana
Catequesi per 9 anys
Activitats incorporades al text

Preu 800 ptes. IVA inclòs.

DICIONARI DE CATEQUÈTICA

Oferta especial per parròquies i catequistes

PLA DE FORMACIÓ DE CRISTIANS ADULTS - 2ª Quadern

L'objectiu que vol assolir aquest pla de formació és ajudar els cristians a assolir una veritable adultesa cristiana i humana.

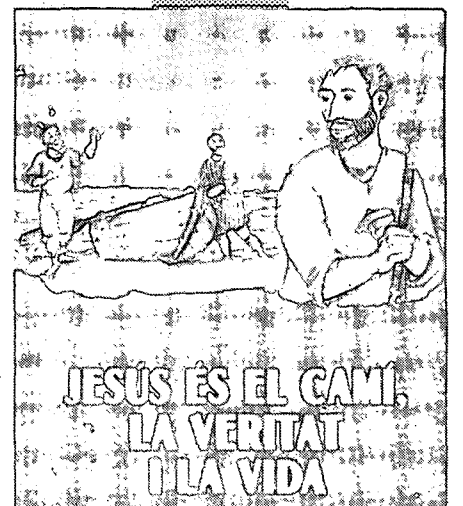
Preu 690 ptes. IVA inclòs.

JESÚS ÉS EL CAMÍ, LA VERITAT I LA VIDA

Catecismes per a nois i noies d'11-12 anys ha estat elaborat d'acord amb les directrius del "Fons Bàsic per als catecismes de les Diòcesis catalanes".

Versió castellana

Preu 600 ptes. IVA inclòs.

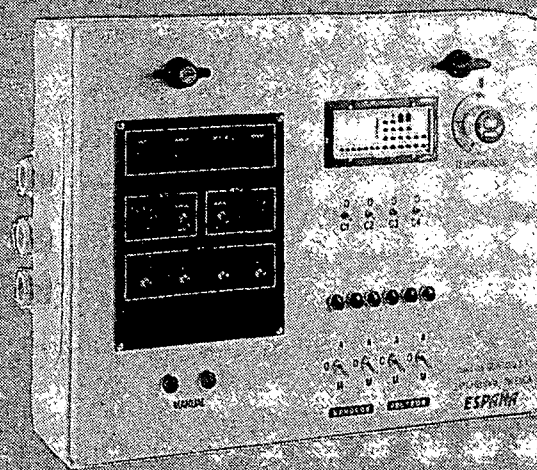
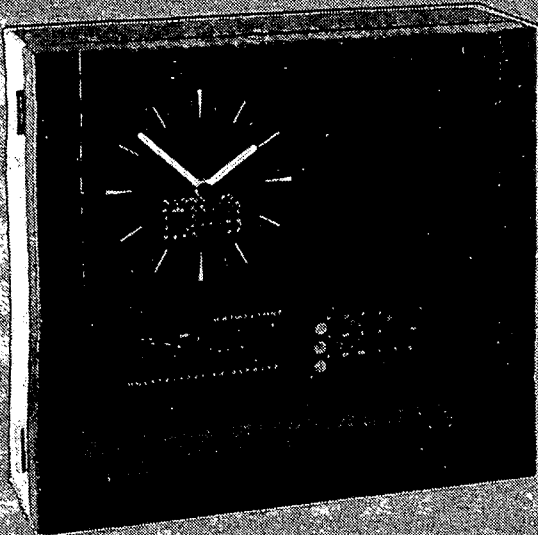
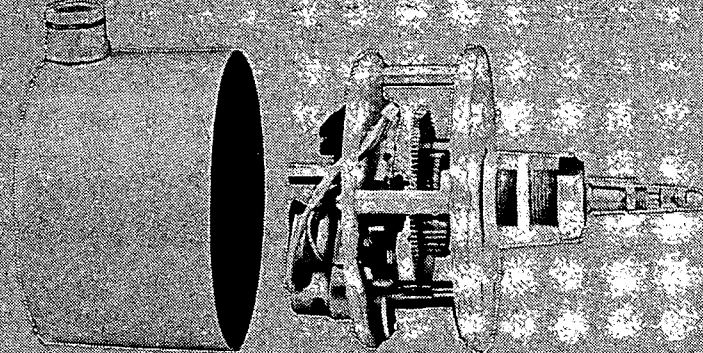
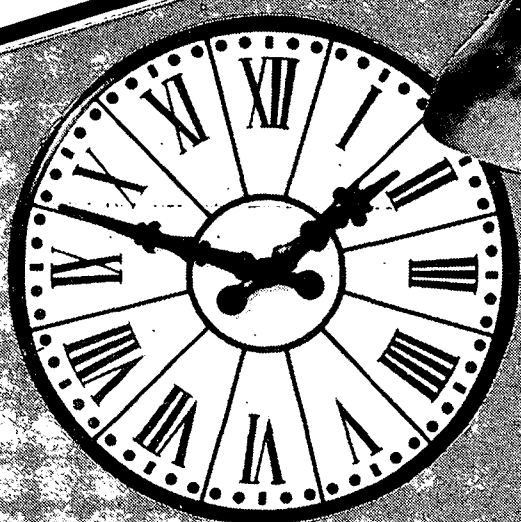

Talamanca. 5 - 08240 MANRESA Tel. 8721543

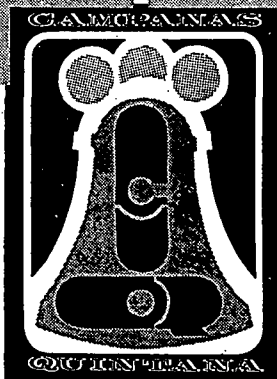
CAMPANES QUINTANA A CATALUNYA

FA MÉS DE 300
ANYS QUE FEM
CAMPANES

CAMPANES
RELOTGES PÚBLICS
ELECTRIFICACIÓ

CARILLONS
ELECTROMAGNÈTICS
CAMPANES DE REPICAR

APARELLS
ELECTRÒNICS PER AL TOC
DE CAMPANES

CAMPANAS QUINTANA, S.A.

Av. José Quintana s/n. Apartado de Correos, 35 • Tel. (988) 89 04 70 • Fax (988) 89 10 08
34100 SALDAÑA (PALENCIA)

DISTRIBUCIÓ EXCLUSIVA I SERVEI TÈCNIC A CATALUNYA:

Pg. Fabra i Puig, 41 • Àtic 2.^a • 08030 Barcelona • Tels. (93) 311 72 01 • 311 94 49 • Fax (93) 311 75 61
Carrer Manel Quer, 8 • Esc. B 4.^{rt} 2.ª • 17002 Girona • Tel. (972) 22 01 55

LA FORMIGA D'OR S.A.

Avgda. Portal de l'Àngel, 5
Tel. 302 24 31 - 302 39 42
08002 Barcelona

LLIBRERIA DEL CLAUSTRE
(Claustre de la Catedral)
Tel. 268 40 02

DIA DEL LLIBRE

MÉS DE CENT ANYS AL SERVEI DEL LLIBRE CRISTIÀ

GAUDÍ

Rafael Álvarez Izquierdo
352 páginas 1.700 pts
Colección Biografías MC

Internacionalmente, Gaudí es el artista español más importante entre Goya y Picasso.

Este libro es una crónica apasionada de su obra, la construcción de la Sagrada Familia, en Barcelona, que mantuvo ocupado al «arquitecto de Dios» hasta el día de su muerte, en 1926.

GAUDÍ —se ha intentado justificar el autor— es un poeta enamorado. Y es muy difícil investigar rigurosamente y conocer con detalle la vida de un poeta enamorado y no apasionarse al escribirla.

EDICIONES PALABRA, S. A.

Paseo de la Castellana, 210. 28046 MADRID Teléfonos: (91) 250 77 20 y 250 77 39.
Fax: (91) 259 02 30

Els joves s'interessen més per les biografies que pels estudis teòrics

"El llibre és, el que és la seva difusió", digué R. Scartín, un estudiós francès del fenomen comercial del llibre. Amb motiu de la festa de Sant Jordi—diada de la rosa i del llibre—"CC" presenta una valoració del llibre religiós per part dels responsables d'algunes llibreries de Catalunya que toquen més o menys aquest sector.

El pare Bru de l'"Editorial Claret" ha manifestat que l'obra literària més comprada és la Bíblia, sobretot en el vessant pastoral. "Referent a espiritualitat—diu— tenen sortida els llibres de compromís cristià amb els pobres". Quant a biografies de sants, són clàssiques les de sant Francesc d'Assís. "Amb tot, enguany s'ha venut molt la vida, espiritualitat de sant Joan de la Creu, amb motiu del seu IV centenari".

Per la seva part, el veterà de la llibreria "La Formiga d'Or" de Barcelona, Sr. Joan Grabulosa, ha manifestat que és molt plural l'interès del públic. "Una mica de tot—diu— s'hi pel que fa al públic general, s'inquieta pel tema de l'espiritualitat en un ampli marc. Pels erudits, és la Bíblia en el seu aspecte teològic i catequètic". També opina que sant Francesc i sant Joan de la Creu ocupen un primer lloc.

Les religioses de la llibreria "San Pablo" destaquen les obres referents a la catequesi de Primera Comunió. "La gent demana també testimonis de santedat; busca llibres de contingut sobrenatural i no material", contesta una d'aquestes religioses.

La primera responsable de l'editorial PPC a Barcelona, ha declarat que hi ha una revifalla

en la compra de biografies de sants. "I això és més d'admirar—diu— perquè aquest fenomen es dona sobretot en la gent jove". Afegeix que també la patristica—concretament la col·lecció "Clàssics del cristianisme"—té un gran auditori. No descarta la Bíblia i les obres de diverses espiritualitats.

A Girona, el Sr. Pere (un dependent que porta quaranta anys en la llibreria Geli) també és del parer que es ven una mica de tot. "Pel que fa a espiritualitat, assenyalen les col·leccions "Daus", "Gra de blat", "Saurí" i les "Publicacions de l'Abadia de Montserrat". Reconeix que ha estat un "best-seller" "Jesucristo" de Martín Descalzo, així com les obres de mossèn Josep M. Ballarín.

L'"Adserà" de Tarragona ven Bíblies per als infants, i quant a autors, concreta Michel Quoist i Antoni de Mello.

La llibreria "Fregola" de Lleida creu que ha disminuït d'uns anys ençà la venda del llibre religiós, tot i que confessa haver contribuït que altres institucions cobreixin també el sector. Ressalta com una de les biografies més venudes, la de sant Joan de la Creu.

Altres centres del mateix sector especifiquen opinions gairebé iguals a les de les llibreries esmentades. Un fenomen que es dona puntualment, és que en el camp de l'espiritualitat, interessa més la biografia de testimonis de santedat que no pas estudis teòrics de teologia, litúrgia o moral. I això accentuat en els joves.

■ Francesc Gamissans

Adreces d'interès

Barcelona

- Editorial-Llibreria Claret, Roger de Llúria, 5.	08010 Barcelona
- La Formiga d'Or, Portal de l'Àngel,	Barcelona
- Llibreria Balmes, Duran i Bas, 11.	08002 Barcelona
- P.P.C., Canuda, 9.	08002 Barcelona
- Llibreria Garbí, Via Augusta, 9.	08006 Barcelona
- Llibreria "San Pablo", Ronda de Sant Pere, 19.	08010 Barcelona
- La Llar del Llibre, Ramalleres, 17.	08020 Barcelona
- Llibreria Sant Miquel, Roger de Llúria, 100.	08009 Barcelona
- Llibreria Urquinaona, Roger de Llúria, 4.	08010 Barcelona
- Llibreria Daina, Martí Pujol, 177.	08912 Badalona
- Llibreria Sabadell, Passeig de Manresa, 7.	08201 Sabadell
- Llibreria Santa Anna, Plaça Caserna, 9.	08400 Granollers
- La Llar del Llibre, Plaça Major, 12.	08208 Sabadell
- Llibreria Atlàntida, Rambla Hospital, 2.	08208 Vic
- Llibreria La Tralla, Riera, 29.	08208 Vic
- Llibreria Fontvella, Font Vella, 35.	08221 Terrassa

Tarragona

- Llibreria Adserà, Rambla Nova, 94 bis.	43001 Tarragona
- Delegació Diocesana Catequesi, Pla de Palau, 2.	43003 Tarragona
- Llibreria d'en Carbó, D'en Carbó, 10.	43500 Tortosa
- Llibreria Moncunill, De la Cort, 30.	43800 Valls
- Llibreria Catòlica, Santa Anna, 16.	43201 Reus

Lleida

- Llibreria Fregola, Plaça de la Sal, 9.	25007 Lleida
- Llibreria Ribera, Sant Ot, 1.	25700 Seu d'Urgell

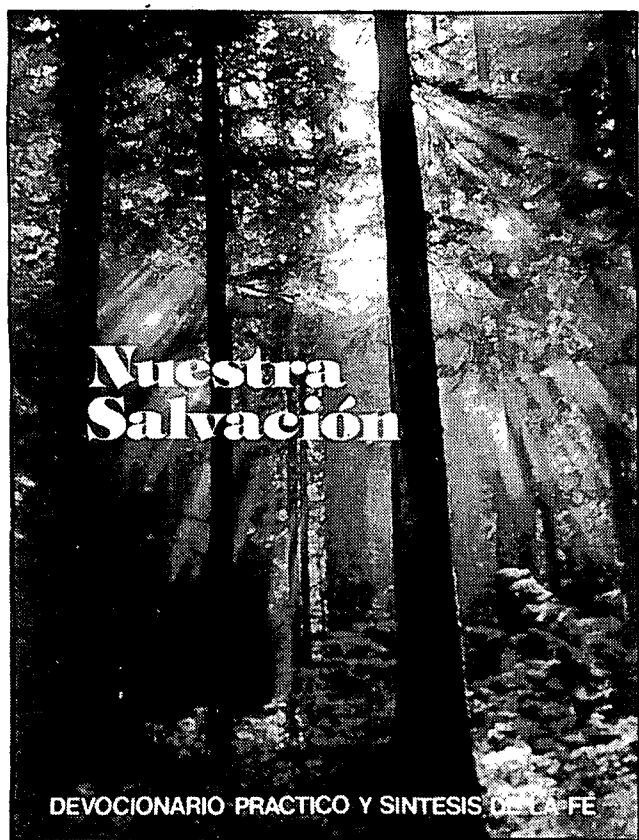
Girona

- Llibreria Geli, Argenteria, 18.	17001 Girona
- Llibreria Big-Ben, Álvarez de Castro, 41.	17820 Banyoles
- Llibreria Empúries, Ferran Agulló, 1.	17001 Girona

Palma de Mallorca

- Llibreria l'Auba, Barón de Pimopar, 4.	07012 Palma de Mallorca
--	-------------------------

És a la venda una nova edició de LA NOSTRA SALVACIÓ!

DEVOCIONARIO PRACTICO Y SINTESIS DE LA FE

- Devocionari pràctic
- Exposició íntegra, clara i actual de la fe catòlica
- Punts de Doctrina (per a catequesi elemental i mitjana)
- Il·lustracions a color de Lucía Navarro
- Edició catalana: "Nostra salvació"
- Preu: 350 ptes. (IVA inclòs)
- Obra de Mn. Antoni Tàpies i Dr. Ignasi Segarra, adaptada al Tercer Catecisme de la Comunitat Cristiana. **Esta es nuestra fe. Esta es la fe de la Iglesia de la CEE, aprovat per la Santa Seu.**
- Revisió doctrinal de Mn. Joan A. Mateo, Llicenciat en Teologia Dogmàtica per la Pontifícia Universitat Gregoriana, Roma.

Nota sobre l'ús d'aquest llibre com a catecisme

A cada diòcesi, a les catequesis parroquials i als col·legis oficials, d'acord amb el cànon 775 & 1, s'ha de fer servir com a **text oficial** el catecisme aprovat i imposat pel Sr. Bisbe. D'acord amb les lleis actuals, i les normes de la Sagrada Congregació per al Clergat, responsable universal de la catequesi, qualsevol fidel pot publicar un catecisme i té dret a obtenir-ne l'imprimatur del bisbe respectiu; aquest té l'obligació de donar-lo, sempre que el contingut estigui d'acord amb la fe i la moral catòlica. Aquests catecismes, encara que no siguin els catecismes oficials, es poden emprar a les parròquies i col·legis com a **text subsidiari auxiliar**. A les catequesis no institucionals poden servir com a llibre de text. Aquest és el cas de la NOSTRA SALVACIÓ, que molts sacerdots i laics fan servir com a catecisme.

"És molt oportú per a instruir i catequitzar; la presentació del llibre és esplèndida".
FULL DOMINICAL, Arquebisbat de Barcelona

"Felicitó els responsables per l'èxit obtingut. Espero que faci molt de bé en la renovació de la vida cristiana".

MONS. MÀRIUS TAGLIAFERRI, Nunci del Papa a Espanya

Edita: Revista AVE MARIA
Distribuidora Balmes
c/ Duran i Bas, 11
Tel. (93) 317 94 43
08002 Barcelona

Distribuidora Claret
c/ Roger de Llúria, 5
Tel. (93) 301 08 87
08010 Barcelona

Entrevista al matrimoni responsable de les "Trobades d'Experiència de Déu"

—Isabel, quan temps fa que treballeva en aquesta Obra?

—Des del 1986, data en la qual el P. Ignacio va passar per on llavors vivíem que era Tenerife, a donar una Trobada d'Experiència de Déu, i ens va cridar enormement l'atenció el fet que la doctrina i l'espiritualitat que ell transmetia en les Trobades era pràcticament idèntica a les que nosaltres, des de la fraternitat a la qual pertanyem, intentàvem viure i també comunicar a través d'uns cursos d'oració que aleshores donàvem.

—José Luis, com va ser el procés de la vostra incorporació?

—Vàrem preguntar al P. Ignacio si hi havia d'altres persones, sacerdots, religiosos/es o seglars que donessin també aquestes Trobades. En dir-nos que no, que s'havien fet alguns assaigs però que no havien arribat a bon terme, nosaltres ens vàrem oferir a col·laborar amb ell.

—Quan vàreu començar a donar Trobades d'Experiència de Déu?

—Respon Isabel: Durant l'any 1986, 87 i 88, vàrem voler assistir a diverses Trobades en diferents llocs d'Espanya amb la finalitat d'anar enregistrant les diverses xerrades de què consta i transcriure-les al paper, i anar prenent nota de la pedagogia i metodologia de tota la Trobada. L'any 1988, vàrem donar la nostra primera Trobada a Tenerife, i després

"El més important es deixar-se transformar per Déu"

L'Obra dels Tallers d'Oració i Vida són un servei eclesial que va començar l'any 1984 com a iniciativa d'un grup de laics xilens amb la finalitat de continuar la vida d'oració iniciada en les "Trobades d'Experiència de Déu" del pare Larrañaga. A Espanya, Isabel i José Luis, matrimoni vinculat als Tallers, són els responsables de les "Trobades d'Experiència de Déu".

en el 1989, quan el P. Ignacio vingué a Espanya, en vàrem donar quatre més a Llorella, El Escorial i Badajoz. I des de llavors cada any n'hem donat alguna més.

—I per al futur, quins plans teniu en aquesta matèria?

—Pren la paraula José Luis: El P. Ignacio ha decidit, de moment, retirar-se de donar les Trobades en el nostre país, i ha deixat aquesta tasca a les nostres mans. Concretament, per a aquest any 92, tenim un atapeït calendari de 7 Trobades en diferents ciutats espanyoles.

—Hi ha d'altres persones a Espanya, a més a més de vosaltres, que donen aquestes Trobades?

—Hi ha un matrimoni a Guipúscoa, Maite i Enrique, que aquest any donaran la seva primera Trobada, i després n'hi ha un altre a Barcelona, que està iniciant la seva preparació per incorporar-se a aquesta tasca a partir del 1993 o 94 —diu Isabel.

—Quina diferència hi ha entre una Trobada d'Experiència de Déu i un Taller d'Oració i Vida?

—La doctrina i l'espiritualitat són les mateixes —explica José Luis—. Una Trobada és més profunda i més rica. Són 5 dies d'intensa oració i doctrina, en silenci. Un Taller, és aquesta mateixa espiritualitat i doctrina impartida a través de 15 sessions setmanals de dues hores cada una. El seu millor avantatge és la de ser més assequible, ja que resulta més fàcil disposar de dues hores setmanals que de cinc dies complets.

No obstant, cal dir que, encara que bàsicament transmeten el mateix missatge, les Trobades d'Experiència de Déu són més denses i profundes, i l'Experiència és més viva i més forta.

És molt freqüent que molta gent que viu una d'ambdues experiències, assisteixi a l'altra.

—Isabel, assisteixen a les vostres Trobades sacerdots i reli-

giosos/es, o només seglars?

—En les Trobades que ha donat el P. Larrañaga predominen els sacerdots i religiosos/es, encara que cada vegada és més gran la participació dels seglars. En les que donem nosaltres passa a l'inrevés, predominen els seglars, però també han vingut molts sacerdots i religiosos/es. Fins i tot, han participat religioses contemplatives de clausura. És una preciosa experiència del poble de Déu viu.

—José Luis, us dediqueu de ple a aquesta obra o empreu el vostre temps en d'altres coses?

—Jo treballo en la meua professió, i Isabel, amb quatre fills que tenim també treballa tenint cura de la casa. Evidentment, tenim problemes de temps, però és qüestió de prioritats i de treure'l d'altres coses, com la diversió i a vegades del descans, i així sempre es pot fer. A més a més, els nostres fills ja són grans, i això ens facilita les coses.

—Teniu previst donar aquest any a Barcelona alguna Trobada d'Experiència de Déu?

—Sí, concretament el 30 i 31 de maig, i el 6, 7 i 8 de juny. És a dir, durant dos caps de setmana —diu Isabel.

—És nova aquesta experiència de donar una Trobada en dos caps de setmana?

—És nova però està experimenta-

da, ja que no és la primera vegada que es dona. —Incideix José Luis—: Es fa així perquè facilita l'assistència dels seglars en no haver de prendre cinc dies de vacances seguits, sinó només un. Fins i tot, a Barcelona creiem que el dia 8 de juny, Pasqua de Pentecosta, és festa. Evidentment, es trenca el silenci, però com que el veritable silenci és l'interior, que és on hi ha realment Déu, no disminueix l'eficàcia espiritual del mètode.

—Us agradaria afegir alguna cosa més?

—Només aprofitar l'oportunitat per dir que estem convençuts que, per damunt de totes les coses urgents que cal fer, que són moltes, n'hi ha una que destaca com la més important i insubstituïble de totes, i que al mateix temps es constitueix en l'origen i la causa de totes les altres. I és la de deixar-se transformar per Déu mitjançant la trobada personal amb Ell, és a dir, mitjançant l'oració. Però la veritable oració —comenta José Luis, i afegeix Isabel—: En realitat, la santedat consisteix simplement a romandre moltes estones a soles amb Jesús. I de tant estar amb Ell, la seva imatge es grava en l'ànima de tal manera, que només llavors és possible caminar a la llum de la seva figura, i ser com a nous cristos que passen pel món fent el bé, malgrat les nostres limitacions. Serà predicant, tenint cura dels malalts, assistint els desvalguts, donant classes, educant els fills, treballant en el taller o en l'oficina, segons la vocació de cada un. Però només així seran els criteris de Jesús, les accions de Jesús, l'estima de Jesús i no els nostres criteris, els que es manifesten. I la gent així tindrà l'experiència que Jesús viu i estima i salva i perdona.

Això és molt simple, però creiem que és la clau de tot i que davant d'això sobren les raons, les explicacions i les paraules.

No es tracta de convèncer la gent amb idees perquè cregui. Senzillament es tracta de dur molt endins i de mostrar-los, senzillament vivint, un Jesús amable, viu i proper, font única de tota pau i felicitat.

■ Cristina del Blanco

COMUNICAT DE:

Aquest despatx immobiliari, amb el seu titular, al davant, D. Joaquín Alastruey García, ja porta 22 anys de tasca en l'important sector immobiliari a Catalunya.

Moltes persones li van confiar la venda de les seves propietats i així ho esperem en el futur. Hem ajudat a tantes persones a aconseguir el que necessitaven i podem dir amb orgull que mai no hem defraudat a ningú. Ensenyem a fer els treballs que ens confien, també els delicats o els que necessitin un cert tacte... i confidencialitat.

És cert que els encàrrecs que se'ns fan són de molt diversos senyors; però també és cert que portem molts anys ajudant religiosos i religioses, tant en l'aspecte personal o com a representants d'ordes o centres benèfics.

ENS AGRADA SER-LOS ÚTILS o continuar essent-ho, com fins ara entre altres en:

—Herències o llegats encara que estiguin compartits amb altres persones o institucions.

—Tota mena de propietats, on estrobin, de la naturalesa que siguin (les que per a V. siguin dolentes o poc rendibles, o amb problemes d'inquilins o de registre, i fins i tot que estiguessin afectades per vials, expropiació, etc. etc., nosaltres les estudiarem amb cura.

—Si necessita una valoració de mercat, avui, li ho fem sense compromís.

—Puc actuar de marmessor per un repartiment just de l'herència, o ajudar el marmessor.

—Puc ajudar-lo si vol repartir la seva herència en vida o ha pensat en una institució benèfica.

—Mereixen una especial atenció, per la nostra part, aquelles propietats (cases, pisos) que rendeixen poc. Les fem rendir.

—També és aquest un altre tema que no he relacionat i creiem que obtenim bons, molt bons resultats.

La relació és estrictament personal amb el Sr. Alastruey, pot trucar-lo ara o quan el necessiti, no comporta cap compromís. Consulti-hi!

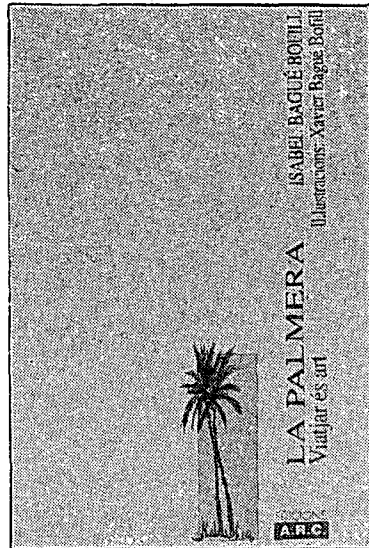
JOAQUÍN ALASTRUEY GARCÍA (A.P.I.)
Via Layetana, 57 08003 Barcelona
Tel. 317 26 00 Fax. 301 65 65

L'Art de viatjar (1)

El llibre d'Isabel Bagué Bofill, Bibliotecària i Llicenciada en Història Antiga, presenta dos aspectes ben diferenciats: en primer lloc, ens convida a viatjar amb ella, tot seguint una diversitat de països exòtics; en segon terme, a la conclusió, realitza un breu però profund estudi sobre la vida, prenent com a símbol de Felicitat la Palmera.

La introducció ja ens suggereix el sentit humà que després anirà desenvolupant durant les seves narracions: afirma que quan viatja es troba sempre ben predisposada a comprendre totes les situacions, les diferents mentalitats, les particularitats de cada zona. La seva inspiració procedeix del contacte directe amb la Natura, els colors, les relacions humanes, la història de les civilitzacions, les creacions artístiques, conjunt sublim de sentiments entrellaçats.

La part central, dedicada a les descripcions, abraça una visió subjectiva dels indrets recorreguts: ciutats i monuments d'indiscutible interès arquitectònic, geogràfic,

arqueològic; anècdotes, experiències viscudes, ambients distints, pinzellades de paisatges; certs tocs d'ironia i de romanticisme, somnis reals, sense oblidar unes referències històriques indispensables. Queda ben definit quan escriu: "Jo vaig contemplar totes aquestes meravelles! Però no em limitava a mirar, sinó que també les veia, les

fruia, les captava, les sentia, les valorava, les entenien i les recordo encara".

Cada capítol va acompanyat d'una il·lustració que evoca el tema tractat i ajuda a sentir-lo més viscut.

A la conclusió, resumeix de forma clara el seu pensament: tothom ha de tenir la seva PALMERA. Cada persona conscient sent una il·lusió pròpia i pot triar entre tot allò que li ofereix l'existència, ja siguin realitzacions transcendents o senzills detalls. La PALMERA significa un compendi il·limitat d'elecció lliure basada en els gustos personals, en les aspiracions més profundes, en la veritable sensibilitat. Sempre serà un somni que portarà a l'ideal.

L'autora reconeix que viu envoltada de moltes Palmeres, però la més atractiva és la del viatge, perquè representa el vol cap a un bell món nou. Les PALMERES van creixent i s'elevan vers l'Infinit...

■ C.C.

(1) ISABEL BAGUÉ BOFILLA
PALMERA. Viatjar és Art

TESTIMONIS DONA I SOCIETAT

EX-LIBRIS

AL·LEGÒRICS
A LES 41 COMARQUES
DE CATALUNYA

EX-LIBRIS
ICD

2.000 ptes.

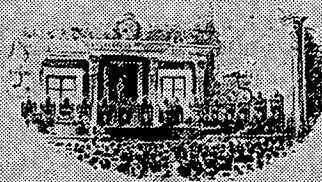
NOVETATS

SANT JORDI

1 9 9 2

Josep Termes i Agustí Colomines

Les Bases de Manresa
de 1892 i els orígens del
catalanisme

1.875 ptes.

ESTUDIS DONA I SOCIETAT

2.700 ptes.

VIVÈNCIES SILENCIADES
ENTREVISTES A DONES VICTIMITZADES

ICD
INSTITUT CATALÀ DE LA DONA

Euro

3.700 ptes.

Diccionari

TEMES D'ACTUALITAT

LA LLENGUA
NACIONAL
DE CATALUNYA

JOAN COLÓMINES

1.750 ptes.

En venda a totes les llibreries.

Llibreries de la
Generalitat de Catalunya

Nom i cognoms _____
Adreça _____
Població _____ CP _____
Telèfon _____ NIF _____
Signatura _____

Envieu-me contra reemborsament:

- ☐ Les Bases de Manresa...
☐ La llengua nacional de Catalunya... ☐ Ex-libris al·legòrics
☐ Euro-diccionari ☐ Vivències silenciades
☐ Desitjo rebre l'Informatiu de Publicacions gratuïtament

Apartat de correus 2.800
08080 Barcelona

Si preferiu fer el pagament mitjançant targeta de crèdit,
ompleneu també les dades següents:

- Si us plau, carregueu-ho a la meua targeta:
☐ American Express	☐ Eurocard
☐ Caixa de Catalunya	☐ Targeta 6000
☐ Master Charge	☐ Visa

Targeta núm _____
Data de caducitat _____

CC23

Llibreries de la Generalitat

Rambla dels Estudis, 118
08002 Barcelona

Gran Via de Jaume I, 38
17001 Girona

Distribuïdora: Les Punxes

Llibres

Les Bases de Manresa de 1892

Un disseny d'autogovern

A Manresa, ara fa cent anys, els homes de la Unió Catalanista que s'hi varen reunir en assemblea per a aprovar les Bases per a la Constitució Regional Catalana, tenien el ferm propòsit de contribuir decisivament a la cohesió interna del meu país. Hi ha un evident consens entre els historiadors en qualificar aquell esdeveniment de 1892 com la primera concreció constitucional del moviment catalanista a favor de l'autonomia, que responia substancialment a la voluntat de restablir la nació històrica, de definir-ne l'organització interna, i de delimitar les relacions entre Catalunya i Espanya. La Unió Catalanista proposava a tots els catalans de l'època un disseny d'autogovern en base a un catalanisme ideal i d'imatge romàntica, "però que més aviat hauríem de definir —diuen J. Termes i A. Colomines— com un catalanisme integral o idealista pel que pressuposava de supeditar interessos materials, partidisme i electoralisme, a la

superior realitat de la pàtria ideal". El model de les Bases de Manresa no era progressista, sinó més aviat tradicional i medievalitzant, però rebutjava tant la imposició dels carlins com la intransigència dels integristes. I, sobretot, pretenia desmarcar-se de la conjuntura històrica espanyola, en què la democràcia era un desprestigi i el sufragi universal una burla.

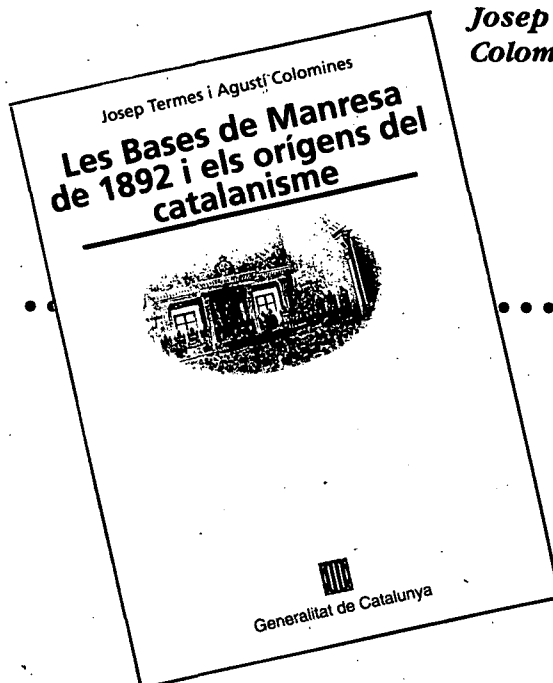
Les Bases de Manresa no haurien estat possible si el poble de Catalunya no hagués conservat al llarg d'una història de segles una adhesió deliberada a la seva pròpia nacionalitat, i si els catalans de les acaballes del XIX no haguessin vibrat amb un sentiment autèntic de catalanitat.

Els nostres conciutadans de fa cent anys expressaven un sentiment, però a sota hi havia tot un fet diferencial de país que li feia de sòlid suport. Existien unes realitats econòmiques, socials, culturals, urbanes que possibilitaven un projecte viable d'autogovern. El Principat —ha escrit

Jordi Nadal— dotat d'un sòl poc fèrtil i d'un subsòl francament pobre, va saber treure profit de la tradició manufacturera i comercial del segle XVIII per implantar en el XIX un sistema fabril ajustat a les seves possibilitats. Això és, una mà d'obra pagesa coneixedora de la indústria a domicili i, alhora, una burgesia urbana disposada a la iniciativa i al risc.

El perfil, doncs, que en l'última dècada del segle passat presentava la societat catalana no s'assemblava gens al del conjunt de la societat espanyola, abocada a una trista decadència, paralitzada pel domini d'una oligarquia agrària, sotmesa al joc d'un parlamentarisme estèril, industrialment endarrerida, i desencisada davant la pèrdua de les últimes restes de les seves possessions colonials. Els catalans es consideraven diferents, volien ser diferents, i no es consideraven responsables de la decadència espanyola i de la desmoralització dels espanyols.

Tot i que Les Bases de Man-

Josep Termes i Agustí Colomines. LES BASES DE MANRESA I ELS ORÍGENS DEL CATALANISME. Ed. Generalitat de Catalunya

resa no eren separatistes —pretenien restaurar la nació catalana, però també regenerar Espanya— el cert és que esdevingueren un revulsiu que fou refusat pels portaveus oficials de la societat espanyola. La majoria dels polítics, tant els conservadors com els liberals, interpretaren aquell document com una expressió de separatisme flagrant.

Tot aquest conjunt d'elements que reviscolaren la consciència

nacional dels catalans, i que abocaren a l'estructuració del catalanisme polític, és la matèria bàsica d'anàlisi i reflexió del llibre dels historiadors Josep Termes i Agustí Colomines, que acaba d'editar el Departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya, amb el títol de "Les Bases de Manresa de 1892 i els orígens del catalanisme".

■ J.M.P.

INSTITUT DE TEOLOGIA ESPIRITUAL DE BARCELONA

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE

Jerusalem
llibre de vidaFundació
Catalunya
Cristiana"JERUSALEM"
"LLIBRE DE VIDA"

TRADUCCIÓ CATALANA DE LA 4TA. EDICIÓ ORIGINAL FRANCESA FETA PER:

MN. JOAN E. JARQUE I JUTGLAR

DIA: DIMARTS DE PASQUA, 21 D'ABRIL DE 1992.

HORA: 19,15 DE LA TARDA

LLOC: INSTITUT DE TEOLOGIA ESPIRITUAL DE BARCELONA

DIPUTACIÓ, 231 Tf.: 451 49 42

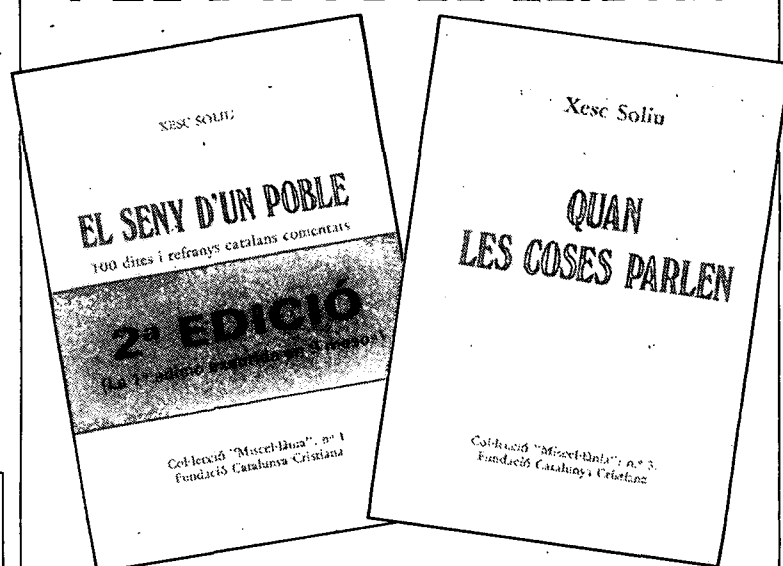
DINTRE DEL MARC D'ACTIVITATS NO ACADEMIQUES DE L'INSTITUT DE TEOLOGIA ESPIRITUAL DE BARCELONA, MN. JOAN E. JARQUE I JUTGLAR, PROFESSOR DE L'INSTITUT, FARÀ LA PRESENTACIÓ DE L'OBRA "JERUSALEM. LLIBRE DE VIDA" I A LA VEGADA LA PRESENTACIÓ DEL FENOMEN DE LES NOVES COMUNITATS MONÀSTIQUES.

L'ACTE ÉS OBERT A TOTHOM

ALS ALUMNES DE L'INSTITUT DE TEOLOGIA ESPIRITUAL I A QUAalsevol ALTRA PERSONA INTERESSADA EN CONÈIXER L'ESPIRITUALITAT I EL SENTIT DE LES NOVES COMUNITATS.

EL TROBAREU EN AQUESTES LLIBRERIES:

GARBI, SAN PABLO, CLARET, BALMES, LA FORMIGA D'OR I URQUINAONA.

UN SELECTE REGAL
PEL DIA DEL LLIBRE

"Xesc Soliu ha aplegonat en la filosofia popular amb més sort que el Cavaller de la Trista Figura perquè ha sabut posar el refranyer al servei de la intel·ligència. Si em permeteu el símil, els refranys a les seves mans, vénen a ser com els boixets d'un coixí de fer puntes". (Del pròleg d'Esteve Busquets i Molas) a "EL SENY D'UN POBLE".

"Jo veig cada persona rodejada i acompanyada per la munió de les coses que l'envolten. Voldria que aquestes divagacions us ajudessin a capir com les coses us ofereixen sempre l'estimació amb què les heu apreciades; com en hores baixes i foscs, l'estol de les coses sempre properes i amicals, posa al vostre abast la possibilitat de vèncer la pesantor de qualsevol solitud" (Del pròleg del mateix Xesc Soliu a "QUAN LES COSES PARLEN").

ELS TROBAREU EN AQUESTES LLIBRERIES:

GARBI, SAN PABLO, CLARET, BALMES, LA FORMIGA D'OR I URQUINAONA.

RACÓ DEL LLENGUATGE

Els col·lectius (i 4)

Una esquadra pot ser dues coses. La primera, un conjunt de vaixells capaç de navegar i combatre ordenadament, i així ja se l'anomenava en l'edat mitjana. L'altra és la colla de gent armada que obeeix un cap. Un exemple el tenim en els nostres mossos d'esquadra, cos militaritzat supervivent a molts desastres que ara torna a prendre importància urbana. En altres temps combatia el banditisme rural, i era condició indispensable per ingressar al cos saber el català i conèixer els amagatalls, les dreceres i les coves de cada terme.

El mostrari de col·lectius que he exposat fins ara és compost de grups de persones. Alguns grups d'animals també s'expressen mitjançant un nom col·lectiu. El primer que se m'acut és ramat: uns quantos caps de bestiar que viuen i pasturen junts, especialment d'ovelles i de cabres.

Una multitud d'abelles amb la seva reina que han sortit d'un rusc i en cerquen un altre, l'anomenem eixam.

La mateixa idea de ramat aplicada a les aus ens dona el col·lectiu vol: la reunió d'ocells del mateix gènere que volen plegats. I no solament d'ocells sinó també d'insectes voladors. Tant podem dir un vol d'orenetes com un vol de mosquits.

Les aus que no volen, o que no volen gaire, són les de corral que ens han donat el col·lectiu aviram, mot ben popular que designa oques, gallines, ànecs, indiots, etc., en conjunt.

En el col·lectiu aviram hi trobem el sufix -am, que per

ell mateix, aplicat a qualsevol altre mot que el precedeixi ja dona idea de pluralitat, no només d'éssers vivents, sinó també d'objectes inanimats: moscam, einam, brancam, rocam, cadiram, paperam, costellam, etc.

Dos altres sufixos de derivació tenen la mateixa característica, principalment en col·lectius d'arbres i plantes. Són -ari i -eda, que formen, entre altres, alzarar, canyar, fruïterar, tarongerar, roserar, jonollar, arrossar, bladar, i pinada, sureda, fageda, pollancreda, roureda, albereda, verneda, freixeda, salzereda, boixeda, tremoleda, arbreda.

Altres col·lectius que surten de la derivació del mot primitiu en singular, són: balustrada, fillada, ocellada, costellada, calçotada, cargolada, sardinada, grapat, veïnat, dentat, alumnat, professorat, proletariat, electorat, quitxalla, menudalla, fradrinalla, pobrissalla, brançatge, fullatge, barnillatge, herbatge, comaratge, tonatge, vestimenta, ferramenta.

Finalment hi ha uns col·lectius que afecten els adjectius numerals i que són molt vius a la parla popular. Un parell, una dotzena, un centenar, un miler, una milionada, una vintena, una quarentena, etc.

PERLES ORTOGRÀFIQUES.— Rebo una nadala d'un delineant projectista de maquinària que viu a la Urbanització Sant Salvador. Així ho declara el segell de goma estampat al dors del sobre. Qui va fer el segell deuria pensar que tots els accents en català són greus. Urbanització fóra correcte.

■ Albert Pera

LA SARDANA I LA DANSA

Lliurament dels premis del certamen "Cantem Sardanes"

A Barcelona s'ha celebrat el concert en el qual es van interpretar les nous sardanes finalistes en el certamen "Cantem Sardanes", que va convocar Catalunya Ràdio dintre el seu programa sardanista "Rotllana Oberta". En unes interpretacions on es van presentar cinc sardanes instrumentades per cobla i cantant i quatre per a piano i cantant, va resultar guanyadora del premi de 300.000 pessetes, "Encís d'amor", original la lletra d'Alba Comellas i la música de Jaume Cristau, escrita per acompanyament de piano i interpretada per Montserrat Cristau, amb Martí Camós al piano.

Els quatre accessits de 50.000 pessetes cadascun que es concedien, van ser per "De noia a dona" (piano), original de Lluís Serrahima amb música d'Inès Moraleda, que també en va ser la cantant; "Tossa, rabeig de pau" (cobla), lletra i música de Lluís Duran, cantada per Montserrat Benet; "Barcelona, mon amor" (piano), de Solé Margarit i Gil Membrado, cantada per Àlex Robles; i "Divendres nit" (cobla), lletra i música d'Anna Soler, cantada per Maria Àngels Roca.

Van assistir a la Gala, Lluís Oliva, Director de Catalunya Ràdio; Gemma Armengol, Sots-Directora de Difusió Cultural de la Generalitat; Núria Fradera, Directora dels Serveis de Difusió Cultural de l'Ajuntament de Barcelona; Carles Páramo, Tinent d'Alcalde de l'Ajuntament de Roses; Pere Artigas, Director Adjunt de Catalunya Ràdio i Joan Vidal i Gayolà, President de la Federació Sardanista de Catalunya.

El Jurat estava format per Montserrat Miracle, Francesca Roig, Maria Josep Villaroya, Pere Burés, Jordi Fàbregas, Lluís Gassó i Jesús Ventura, actuant com a Secretari Josep Ventura.

El certamen ha comptat amb la col·laboració del Departament de Cultura de la Generalitat i dels Ajuntaments de Barcelona i de Roses.

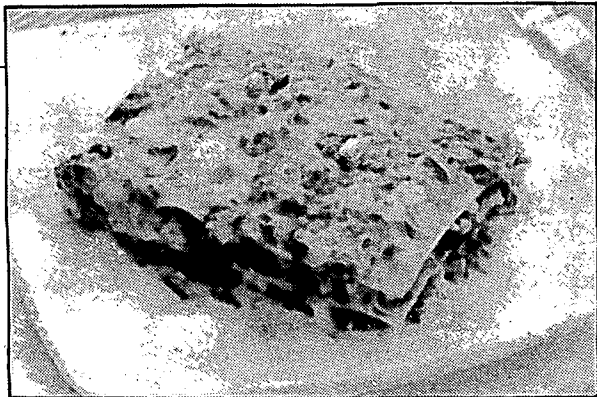
El Director de Catalunya Ràdio, en unes paraules de comiat del concert, va expressar la seva satisfacció pel desenvolupament del certamen, considerant la seva importància, i va anunciar una continuïtat ja amb la convocatòria del Segon Certamen de Sardana Cantada.

Pel que fa la referència a les sardanes presentades va destacar una participació on hi eren agermanades tendències tradicionals amb altres innovadores com ho van ser les sardanes d'Inès Moraleda, "De noia a dona", i "Divendres nit", d'Anna Soler. Les sardanes per cobla les va interpretar la cobla Els Montgrins.

■ Josep Ventura

CUINA

Lassanya de patates (quatre persones)

INGREDIENTS:

1 kg de patates, 50 g de formatge ratllat, 200 g de carn picada de porc, 100 g de pernil de York, 2 cullerades de salsa de tomàquet, 1 ceba, orenga, sal, pebre i oli

ELABORACIÓ

Després de pelades i tallades les patates les posarem a bullir amb aigua i una culleradeta de sal; una vegada cuites les passarem pel passapurés (Pimer no) i les deixarem reservades.

En una paella farem un sofregit de ceba i tomàquet tot seguit afegirem la carn picada i el pernil dolç també picat, i posarem sal, pebre i orenga.

En una plata per al forn, hi posarem una capa de puré de patates, una de salsa, una altra de puré i per últim ho cobrirem de formatge ratllat. 10 min. al forn, al gratinador a 180°C. Serviu-ho ben calent.

■ Maria Teresa Dachs

Pelegrinatge per França

Del 17 al 28 d'agost

Visitant els llocs on van viure i morir:

SANTA TERESA DE L'INFANT JESÚS a Lisieux
SANT LLUÍS M.º GRIGNON DE MONTFORT, La Rochelle, Poitiers
SANTA BERNADETTE SOUBIROUS, Nevers
SANTA CATALINA LABOURÉE i SANT VICENS DE PAÛL a París.
SANTA MARGARITA M.º D'ALACOQUE, (Manifestacions del

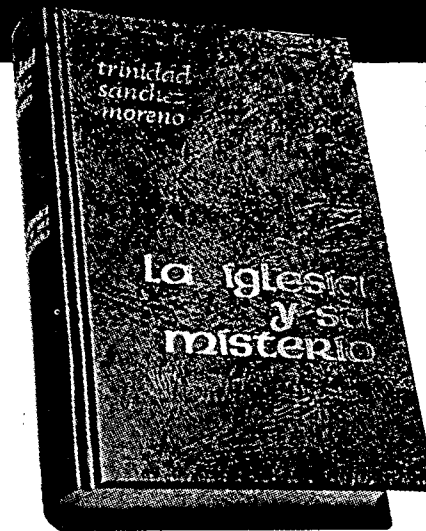
Sagrat Cor de Jesús) Paray-le-Monial
SANT JOAN M.º VIANNEY (patró dels rector) Ars
SANT FRANCESC DE SALES a Annecy
Santuari Marials de:
NTRA. SRA. DE LA MEDALLA MIRACULOSA, a París
NTRA. SRA. DE LA SALETTE, als Alps

Les importants abadies de:
SOLESME, MONT SAINT MICHEL i SANT BENOIT i algunes catedrals.

Informació i reserva:

Apostolat Divina Misericòrdia. Tel. 426 16 22

NOVETAT ALLÒ QUE NO SOSPITES!

HO TROBARÀS EN AQUEST LLIBRE DE LA FUNDADORA DE L'OBRA DE L'ESGLÉSIA

—Els seus quaranta-tres temes presenten els Misteris de l'Església en la seva perenne frescor, palpant de realitat per a tu avui.

—Riquesa subjugant, senzillesa sublim, profunditat, vida, bellesa...

—Testimoni, "l'Eco de l'Església" en la seva vida missió i tragedia, et mostra el rostre de Déu vivent, que et mira, et parla, t'estima, se't lliura i et demana resposta.

588 pàg. Edigüaflex, 1.850 ptes.

PUBLICACIONS ANTERIORS:

● FRUTOS DE ORACION

"Retazos de un diario"
541 pàg. - 1.500 Ptes.
• 2.217 pensaments sobre totes les realitats de la fe catòlica.

● VIVENCIAS DEL ALMA

495 pàg. - 310 poesies - 1.600 Ptes.
• Un llibre per a l'oració senzilla i sossegada, on la "Infinita poesia" parla a l'ànima.

A LLIBRERIES RELIGIOSES O COMANDES A:
ECODISA, Ediciones, Velázquez, 88 Tel.: 576 45 49 - 28006 MADRID

BARCELONA OLÍMPICA

Els JJ.OO. comptaran amb uns 170.000 usuaris en telecomunicacions

Els Jocs Olímpics de Barcelona '92, comptaran amb uns 170.000 usuaris en telecomunicacions; 10.000 telèfons interns per al COOB'92; 2.000 Telèfons regulars; 2.000 cabines; 600 fax

per al COOB'92; 700 fax locutori i 4.000 telèfons especials per a periodistes amb targetes magnètiques.

Les telecomunicacions per ràdio, corresponen a una com-

pleta xarxa de sistemes avançats, estarà compostat per 2.000 equips especials per a vehicles, 3.880 walkie-talkies, 2.400 buscapersones i 400 telèfons portàtils.

També cal destacar la xarxa de Televisió per cable (CATV), la qual, segons ha informat Jordi López Benassat, Director de la Divisió de Telecomunicacions del COOB'92 "gràcies a una xarxa de 150 quilòmetres de fibra òptica i 250 quilòmetres de cable coaxial, distribueix els senyals de televisió olímpica

a uns 11.000 televisors instal·lats en els diferents recintes olímpics".

A l'àrea d'electrònica cal destacar la implantació de 65 projectes de sonorització de recintes esportius, amb un total de potència de 160 kw. aproximadament. Tan sols un 25% de les instal·lacions són provisionals.

També s'han dissenyat diversos sistemes específics com la sonorització subaquàtica de les piscines, les unitats mòbils i transposables de sonorització i

un revolucionari sistema per a la reproducció dels himnes nacionals basat en C-D interactiu.

Dins l'apartat de la Seguretat Electrònica, que engloba equips i xarxes que cobreixen les necessitats dels diferents edificis, s'identifiquen quatre projectes:

—Control d'accés de persones, basat en l'acreditació olímpica.

—Control d'accés de materials.

—Sistemes de circuit tancat de TV.

—Sistemes de detecció d'intrusió.

FUTBOL

PRIMERA DIVISIÓ

Albacete	3	Deportivo	0	Zaragoza	1	Ath. Bilbao	0
Burgos	2	Logroñés	0	Oviedo	2	Valladolid	1
Mallorca	0	R. Madrid	0	At. Madrid	5	Cádiz	1
Español	2	Sp. Gijón	0	Osasuna	2	Tenerife	0
R. Sociedad	2	Sevilla	1	Valencia	1	Barcelona	0

1. Real Madrid.....	44 +14	30
2. Barcelona.....	42 +12	30
3. At. Madrid.....	40 +10	30
4. Valencia.....	36 + 6	30
5. Albacete.....	36 + 4	30
6. R. Sociedad.....	34 + 4	30
7. Zaragoza.....	33 + 3	30
8. Sp. Gijón.....	32 + 2	30
9. Sevilla.....	31 + 1	30
10. Burgos.....	30 - 2	30
11. Logroñés.....	29 - 1	30
12. Oviedo.....	27 - 3	30
13. Osasuna.....	27 - 3	30
14. Ath. Bilbao.....	26 - 4	30
15. Español.....	24 - 6	30
16. Tenerife.....	23 - 5	30
17. Deportivo.....	23 - 7	30
18. Valladolid.....	22 - 6	30
19. Cádiz.....	21 - 7	30
20. Mallorca.....	20 - 12	30

Ezequiel Castillo (Español)

GOLEJADORS

Manolo (At. Madrid)	21
Hierro (R. Madrid)	15
Laudrup (Barcelona)	12
Fonseca (Valladolid)	11
Koeman (Barcelona)	*
Penev (Valencia)	*
Pizzi (Tenerife)	*
Polster (Logroñés)	*
Urban (Osasuna)	*
Zamorano (Sevilla)	*
Zalazar (Albacete)	10
Bakero (Barcelona)	9
Butragueño (R. Madrid)	*

SEGONA DIVISIÓ

Barcelona B	2	Las Palmas	1	Avilés	0	Sestao	0
Palamós	3	Castellón	1	R. Madrid	1	Eibar	1
Sabadell	2	Lleida	0	Rayo	1	Figueres	1
Bilbao Ath.	1	Málaga	0	Compostela	3	Murcia	1
Betis	3	Mérida	1	Celta	5	Racing	0

1. Celta.....	45 +13	32
2. Figueres.....	42 +12	32
3. Rayo.....	40 - 8	32
4. Betis.....	39 - 7	32
5. Lleida.....	36 + 4	32
6. Barcelona B.....	34	32
7. Compostela.....	33 + 1	32
8. Racing.....	33 + 1	32
9. Mérida.....	32 + 2	31
10. Sabadell.....	31 - 1	32
11. Eibar.....	31 - 1	32
12. Castellón.....	30 - 2	32
13. Palamós.....	30 - 4	32
14. Sestao.....	29 - 3	32
15. Bilbao Ath.....	28 - 4	31
16. Murcia.....	28 - 2	32
17. R. Madrid.....	28 - 4	32
18. Málaga.....	26 - 6	32
19. Avilés.....	22 - 10	32
20. Las Palmas.....	21 - 11	32

Bartolo (Lleida)

GOLEJADORS

Gudelj (Celta)	24
Milojevic (Mérida)	15
Paquito (Mérida)	14
Amavisca (Lleida)	12
Carreras (Barcelona)	10
Márquez (Figueres)	*
Miladenovic (Castellón)	*
Comas (Rayo)	9
Jose M. (R. Madrid)	*
Mel (Betis)	*
Bilek (Betis)	*
Javi (Barcelona)	*
Borge (Avilés)	8

LA TRAVESSA

JORNADA 32 (12-4-92)

1. Albacete - Deportivo	1
2. Burgos - Logroñés	1
3. Mallorca - R. Madrid	X
4. Español - Sp. Gijón	1
5. R. Sociedad - Sevilla	1
6. Zaragoza - Ath. Bilbao	1
7. Oviedo - Valladolid	1
8. At. Madrid - Cádiz	1
9. Osasuna - Tenerife	1
10. Valencia - Barcelona	1
11. Avilés - Sestao	X
12. Rayo - Figueres	X
13. Compostela - Murcia	1
14. Celta - Racing	1
Pleno 15	
Sabadell - Lleida	1

PROPERA BUTLLETA

JORNADA 33 (19-4-92)

1. Barcelona - Albacete	
2. Deportivo - Burgos	
3. Logroñés - Mallorca	
4. R. Madrid - Español	
5. Sp. Gijón - R. Sociedad	
6. Sevilla - Zaragoza	
7. Ath. Bilbao - Oviedo	
8. Valladolid - At. Madrid	
9. Cádiz - Osasuna	
10. Tenerife - Valencia	
11. Las Palmas - Palamós	
12. Málaga - Betis	
13. Eibar - Rayo	
14. Figueres - Compostela	
Pleno 15	
Murcia - Celta	

PROPERA JORNADA

PRIMERA DIVISIÓ

1. Barcelona - Albacete	
2. Deportivo - Burgos	
3. Logroñés - Mallorca	
4. R. Madrid - Español	
5. Sp. Gijón - R. Sociedad	
6. Sevilla - Zaragoza	
7. Ath. Bilbao - Oviedo	
8. Valladolid - At. Madrid	
9. Cádiz - Osasuna	
10. Tenerife - Valencia	

Temples amb atenció especial als Jocs Olímpics'92

CENTRES D'ACOLLIMENT I INFORMACIÓ

Santa Església Catedral. Pla de la Seu, 3 (08002) - Tel. 315 15 54
Par. de la Mare de Déu de Betlem. Xuclà, 2 (08001) - Tel. 318 38 23
Temple de la Sagrada Família. Provença, 450 (08025) - Tel. 236 69 33

CELEBRACIONS INTERNACIONALS A BARCELONA CIUTAT

Àrea Montjuïc

Par. de Santa Madrona. Tapioles, 10 (08004) - Tel. 441 22 62
Par. de Sant Ferran. Gran Via, 406 (08015) - Tel. 423 97 46

ÀREA RAMBLA

Santa Església Catedral. Pla de la Seu, 3 (08002) - Tel. 315 15 54
Basilica de Sta. Maria del Mar. Plaça de Sta. Maria, 1 (08003) - Tel. 310 23 90
Par. de la Mare de Déu de Betlem. Xuclà, 2 (08001) - Tel. 318 38 23
Par. de Sant Josep i Santa Mònica. Rambla, 7 (08002) - Tel. 318 75 91
Par. de Santa Maria del Pi. Plaça del Pi, 7 (08002) - Tel. 318 47 43
Par. de la Mare de Déu de la Mercè. Plaça de la Mercè, 1 (08002) - Tel. 325 27 56

ÀREA VILA OLÍMPICA

Par. de Sant Francesc d'Assís. Ramon Turró, 130 (08005) - Tel. 309 63 76

ÀREA EIXAMPLE

Par. de Sant Josep Oriol. Villarroel, 83 (08011) - Tel. 453 14 01
Par. de la Puríssima Concepció. Aragó, 299 (08009) - Tel. 257 65 52
Temple de la Sagrada Família. Provença, 450 (08025) - Tel. 236 69 33

ÀREA DIAGONAL

Par. de Sant Eugeni i Papa. Comte Borrell, 303 (08029) - Tel. 321 44 32
Par. Mare de Déu del Remei. Plaça de la Concordia, 1. Les Corts (08014) - Tel. 439 35 24
Monestir de Santa Maria de Pedralbes. Baixada del Monestir, 5 (08034) - Tel. 203 77 82

ÀREA VALL D'HEBRON

Església dels Salesians. Pg. Vall d'Hebron, 256 bis (08035) - Tel. 428 02 50

CELEBRACIONS EN DIFERENTS IDIOMES

Francès. Par. française. Angli, 15 (08017 Barcelona) - Tel. 204 49 62
Anglès. Par. de Maria Reina. Carretera d'Esplugues, 103 (08034 Barcelona) - Tel. 203 55 39
Anglès i alemany. Par. de Sant Albert Magne. Avenir, 14 (08006 Barcelona) - Tel. 209 61 80
Italià. Par. Mare de Déu del Roser. Av. Lloreda, 102-104, (08914 Badalona) - Tel. 383 99 51
Francès, anglès, alemany i italià. Església Carmelites. Av. Diagonal, 424, (08037 Barcelona) - Tel. 416 08 08.

CAMPANARS ALEMANYYS A CATALUNYA

Tots els corrents de pensament i de la cultura europees gairebé sempre han entrat a la península per Catalunya.

I ara estem fonent campanes per a les instal·lacions olímpiques de la Barcelona '92

3 de les 6 campanes de la Basílica de Santa Maria d'Igualada el dia de la seva benedicció.

La Torre de Claramunt (Anoia)

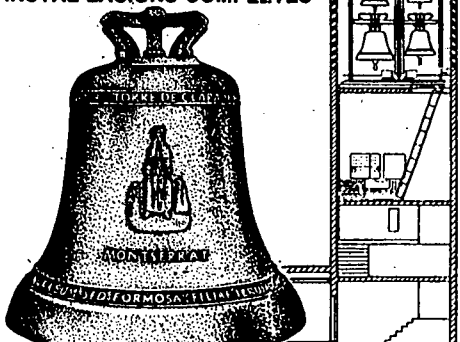
Reial Monestir de Poblet (Conca de Barberà)

Pròximament "CENTRE ABRAHAM" de la Vila Olímpica de Barcelona

Santa Maria d'Igualada (Anoia)

Mollerussa (Pla d'Urgell)

CAMPANES DE BRONZE
JOUS PER CAMPANES
ESTRUCTURES PER CAMPANAR
BRANDEIG ELÈCTRIC
PERSIANES DE SONORITZACIÓ
INSTAL·LACIONS COMPLETES

BRANDEN
NETES I CLARES.

UN TOC DE
TRADICIÓ
I DE PRESTIGI.

GLOCKENGIESSEREI
SALZSTR. 153
7100 HEILBRONN
TEL. 07131/10094
10095
FAX. 7131/76174
POSTFACH 1368

REPRESENTANT:
RAMON BRUNET CORTÈS
 Santa Caterina, 31 08700 IGUALADA (Barcelona)
 Tel. (93) 803 41 83

televisió

Programació del 19 al 25 d'abril del 1992

EMISSIONS RELIGIOSES

TV1

Diumenge

09.00 Tiempo de creer
10.00 Pueblo de Dios
10.30 Santa missa
12.00 Bendición urbi

et orbi

Dimarts

01.55 Testimonio

Dissabte

09.00 Ultimas preguntas

CANAL 33

Diumenge

12.15 Signes del Temps 00.45 Signes del Temps

COMENTARI TV

TV versus imparcialitat

Podríem dir que aquest ha estat el segle dels grans descobriments, o si menys no, la centúria del desenvolupament dels grans invents de la humanitat. No tan sols s'han fet moltes troballes en el món de la ciència sinó també s'han anat afinant i perfeccionant.

La recerca de millores en l'enginyeria física o química, l'aprofundiment en la genètica tant animal com humana, l'acreixement en la qualitat de vida de l'ésser humà, etc...

Malgrat tot, i encara que no ens ho sembli, són diverses les assignatures que resten pendents.

Així doncs, magrat el que hem esmentat, són molts els països que no gaudeixen encara de tots aquests avenços. Sovint els mitjans de comunicació ens mostren una societat perfecta en la qual tothom gaudeix de les comoditats i en la qual els individus es beneficien de totes aquestes millores. Dissortadament la present visió de la realitat esdevé molt parcial. Fins i tot tampoc no ens mostren els inconvenients de tots aquests progressos que si no se saben dur bé, a la fi, es tornen contra la pròpia naturalesa humana.

Podríem trobar-ne molts d'exemples que ens ratificarien en el que acabem de dir: el forat de la capa d'ozó, l'alteració de tants i tants ecosistemes, l'extinció d'espècies que mai mes no podran tornar a desenvolupar el seu paper dins d'aquest planeta, etc...

Malgrat el que acabem d'assenyalar, aquestes no serien, ni de lluny, les conseqüències més greus. Poques vegades en els diferents canals de televisió se'ns parla de la poca viabilitat de la fecundació in vitro, per exemple: només un 20% dels intents arriben a terme la qual cosa vol dir que el 80% dels òvuls fecundats moren, és a dir, que perden la vida el 80% dels nadons... Tampoc no s'acostuma a parlar de les conseqüències negatives que té sobre les persones una vida massa fàcil, on no hi ha motivació i on l'esforç no hi troba lloc... La contradicció que suposa el tenir massa temps lliure per dedicar-se a un mateix i que moltes vegades comporta un buit de valors i un desencís de cara al futur per part de les generacions més joves... I tantes i tantes situacions més.

Que, per què en parlo de tot això? Perquè m'agradaria que els responsables de la comunicació s'adonessin de la gran responsabilitat que pesa sobre els seus espatlles a l'hora d'escollir un tema i de donar-lo a conèixer. No és bo, ni ètic, ni just, de cara als telespectadors, donar una visió parcial de les coses... Almenys no per un bon professional.

■ Mercè Pérez i Lorda

Telespectadors Associats de Catalunya
Plató 14, entl. 2ª - Tel: 200 13 39 - 08021 BARCELONA

S'acosta Sant Jordi

Regaleu-vos un llibre. Avui us recomanem l'última novel·la, d'Antoni Munné, col·laborador de CATALUNYA CRISTIANA, que acaba de sortir

NOMÉS UN GRANET DE SORRA

Antoni Munné i Tomàs

PAU PACE PAX
PAIX PAKEA MIP
PAZ FRIEDE VREDE
EIPHNE FRED PEACE

LA LLAR DEL LLIBRE

Títol: Només un granet de sorra
Autor: Antoni Munné i Tomàs
Pròleg: Ramon Folch i Camarasa
Edita: La Llar del Llibre
en venda a totes les llibreries

PERE ROVIRA

Vinyes, Cellers i Destil·leries.

Blanc de Belart • Alta Mar • Vinya d'Irto • Viña Montal • Raquel Rosé • Viña Mater • Dry Solera • Ranci • Vinum Misae • Mas dels Frares • CALISAY.

Tel. (93) 337 18 12

LA FORMIGA D'OR S.A.

Avgda. Portal de l'Àngel, 5
Tel. 302 24 31 - 302 39 42
08002 Barcelona

LLIBRERIA DEL CLAUSTRE
(Claustre de la Catedral)
Tel. 268 40 02

DIA DEL LLIBRE

MÉS DE CENT ANYS AL SERVEI DEL LLIBRE CRISTIÀ

L'editorial Destino recomana una Bíblia il·lustrada i destinada a la lectura familiar

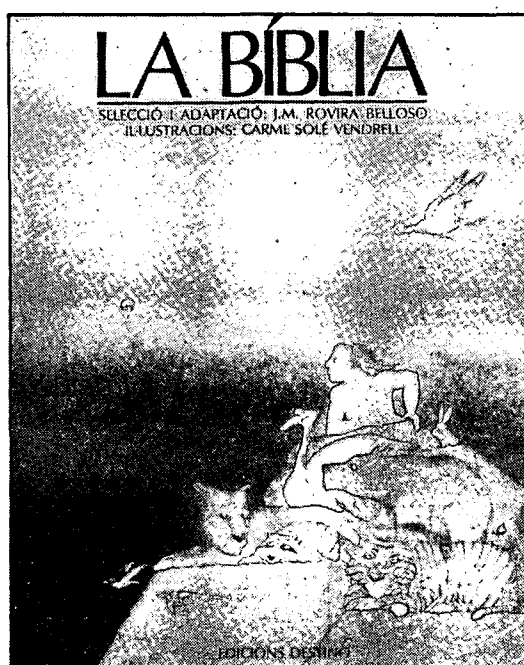
Els dibuixos són de la barcelonina Carme Solé i Vendrell

Edicions Destino recomana la nostra Bíblia que no pot faltar a cap llar cristiana de Catalunya.

Edició traduïda a l'alemany, italià, francès i holandès, amb textos seleccionats per Josep M. Rovira Bellosó i il·lustracions de Carme Solé Vendrell. Aquesta adaptació s'escapa d'una visió convencional del text bíblic i neix amb la pretensió de ser un llibre familiar.

Montse Frisach
Barcelona

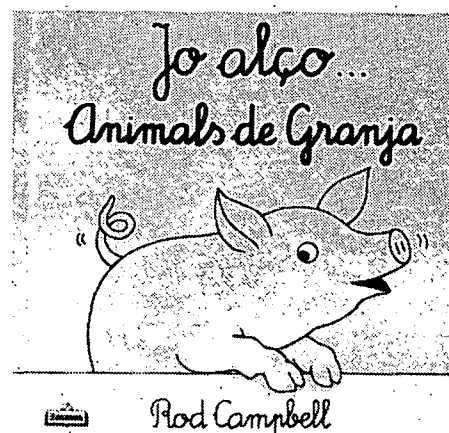
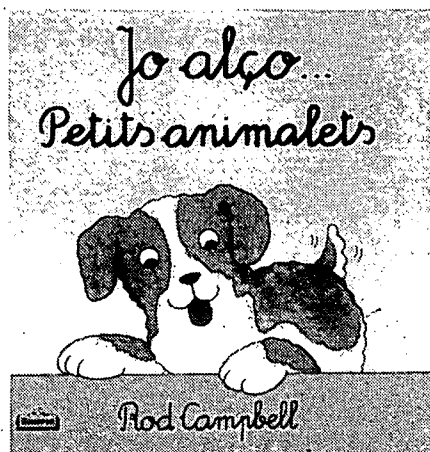
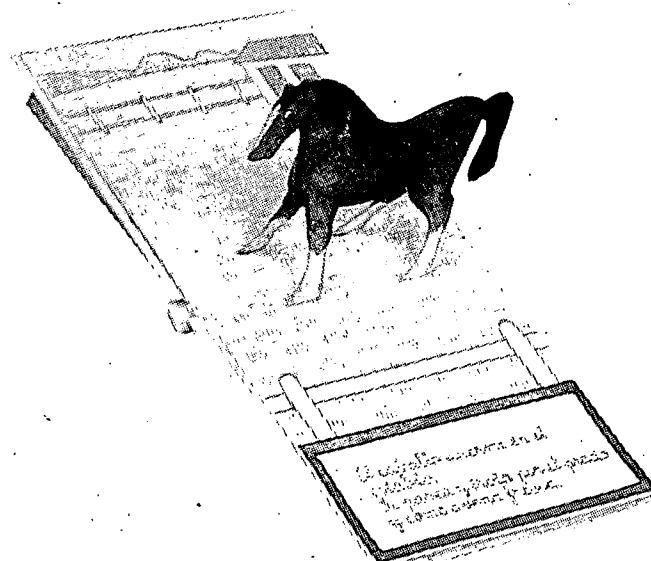
"L'ideal d'aquesta Bíblia seria que l'avi o l'àvia la utilitzessin per explicar-la als nens, ja que no es tracta d'un llibre infantil sinó d'un llibre familiar", comenta el teòleg Josep M. Rovira i Bellosó, la persona que ha seleccionat els textos de la Bíblia.

PREMI DE LA CRÍTICA "SERRA D'OR" 1990

Preu 3.900 Ptes.

SÓN LLIBRES **D'EDICIONS BEASCOA**

LLIBRES ANIMATS DE **BEASCOA** PER A NENS PETITS

Petits anuncis

VARIS

SRA. S'ofereix a hores de 10 a 14. Tel. 336 61 98. Truqueu a partir 9 h.

SRA. amb experiència per tenir cura d'ancians amb referències necessària residència fora de Barcelona. Truqueu de 9 a 10 nit al tel. 668 55 52

ATENC persones ancianes i nens a hores. Tel. 237 40 34

SOLTER 43 anys voldria relacions serioses amb nola de 33 a 36 anys. Tel. 717 09 58 - 10 a 11 nit

SRTA. 50 anys desitja habitació i cuina amb família reduïda a canvi d'alguns serveis. Tel. 352 16 94 - 10 matí

S'OFEREIX Sr. culte 50 anys do de gents per a treballs auxiliars d'oficina i preferiblement botiga. Experiència, seriositat i referències. Truqueu al tel. 212 54 75 de 2 a 5 i de 21 a 24

JOVE 33 anys vol conèixer catòlica practicant. 28-38 anys fins matrimonials. Poseu telèfon. Ap. correus 50. Sabadell

BUSCO Sres. interessades venda productes de gran consum. No és cosmètica ni bisuteria. Alta rendibilitat. Tel. 211 11 94 - 859 05 52

S'OFEREIX Sra. 43 anys per atendre i acompanyar persona sola anciana o malalta, tardes. Experiència i seriositat, amb referències. Tel. 212 54 75

SOPRANO canto en casaments. Tel. 775 03 45

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA carrer València, 244. 2º. 08007 Barcelona.

NOM

ADREÇA

POBLACIÓ..... TEL

PREU LÍNEA SETMANES

125 pts.
250 pts.
375 pts.
500 pts.
625 pts.
750 pts.
875 pts.

Calculeu l'import que haureu d'abonar, multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA c/ València, 244. 2º. 08007 Barcelona

ORGANITZACIÓ INTERNACIONAL DE COOPERACIÓ SANITÀRIA

MEDICUS MUNDI

amb
BURKINA FASO

CAMPANYA DE LLUITA CONTRA EL DEFICIT DE IODE

per a més informació:

MEDICUS MUNDI

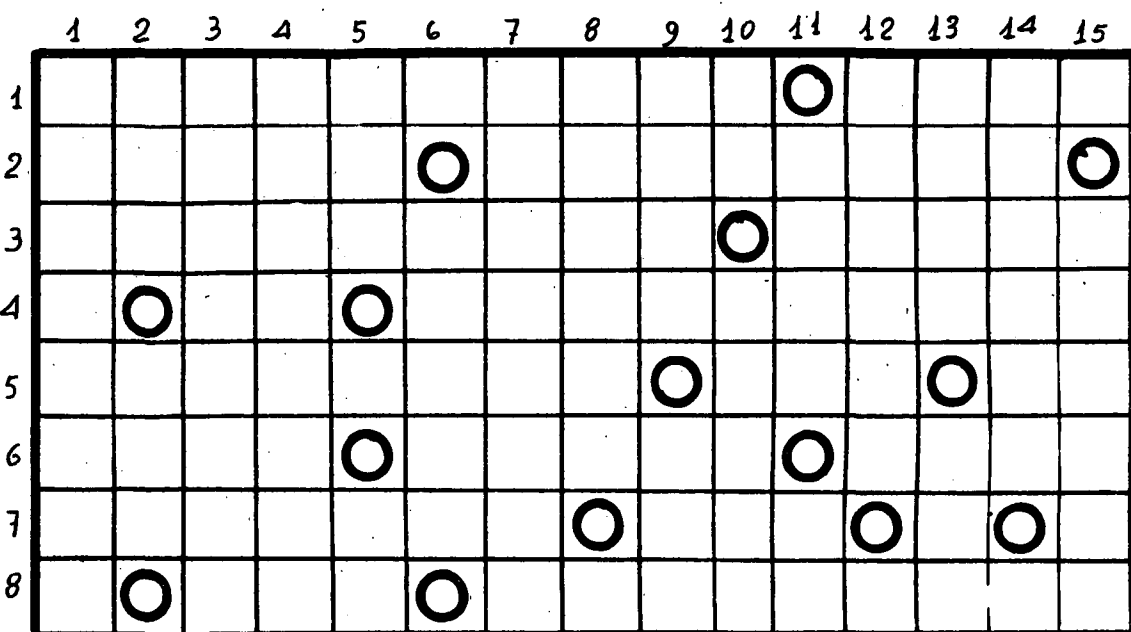
c/ Elisa 14, baixos • 08023 Barcelona
tel. 418 47 62 • 418 48 66

Passatemps

Dijous, 16 d'abril de 1992

ENCREUATS

per Rosa Collell

HORIZONTALS:

- Professional que dissenya plans per a fer els edificis i en dirigeix i controla la construcció. Serventa de "Fabiola", obra del c Wiseman.-
- Moure's una cosa de dalt a baix. (A l'inr. i pl.); autobusos.-
- Promptitud volenterosa a fer alguna cosa. Nom de la francmaçoneria on es reuneixen.-
- Consonant. Preposició. Conjunts de mites d'un o d'uns pobles, fets.-
- Entrar sobtadament i violentament. (Angl.), contracció pronom i verb. Campió.-
- (A l'inr.) no eclesiàstic. Unitat angl. de longitud. Nom de dona.-

- Investigar. Abans. Conjunció. Consonant.-
- La primera vocal. (A l'inr.) grup terrorista. Que li agafen rauxes, fem.-

VERTICALS:

- Amanyaga.-
- Fracció de pesseta ja en desús. Gran riu d'Europa que neix als Alps i desemboca al Mar del Nord.-
- Quadrilàter amb els quatre angles iguals, fem.-
- En forma d'urcèola.-
- (A l'inr.), sobirà. Mil. Nom de consonant.-
- Consonant. Mancada de religió.-
- Manipularà una cosa per tal

d'allargar-la.-

- En els volcans, punt per on surten els materials eruptius a la superfície. Consonant.-
- Terme infantívol per a dir "carro", cavall... Donar.-
- Interjecció de fàstic. Corda que fan els arbres en la selva.-
- Capital de la Garrotxa. (A l'inr.) Acció de fer servir una cosa.-
- (A l'inr.) acaba amb una cosa. Deu.-
- Escapi's. (En cast.) fes un embolic.-
- Sadollar, a l'inr. Cinc-cents.-
- Preposició. Fa una operació de prova per a veure si l'obra surt bé.-

Solució

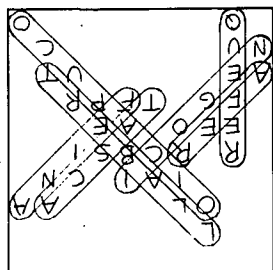
Horizontals: 1- Arquitecte. Afra- 2- Caure, sacota- 3- Alacritat. Lògia- 4- R. De. Mitològics- 5- Irrompe. Verticals: 1- Acaricia- 2- Raí. Rin- 3- Quadrad- 4- Urceolat- 5- Iré. M. Ge- 6- T. Impia- 7- Estrata- 8- Càter. 9- Tat. Dar- 10- Ec. Llana- 11- Olol. su- 12- atogse. X- 13- Fugit. Lia- 14- raicàs. D- 15- A. Assaja- R- 9- Tat. Dar- 10- Ec. Llana- 11- Olol. su- 12- atogse. X- 13- Fugit. Lia- 14- raicàs. D- 15- A. Assaja-

SOPA DE LLETRES

per Montserrat Albert

7 MANERES DE DIR QUE UNA PERSONA TREBALLA

A X S M R M F L L I
S L L U I S I O S C
L Y O L G G O N A A
P Q I I A I O C N R
Y R Q R C B S I I L
R E E O X A E A T I
S F G X T F P R A T
A E B R O L O U T O
N U S F L A F L C S
O Q I R L I R I C O

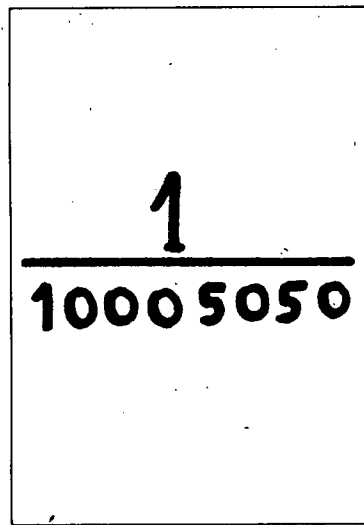

Negoci - ocupació - afer - feina
treball - tasca - quefer

JEROGLÍFIC

per Núria Albert

ÉS UNA BUFANDA

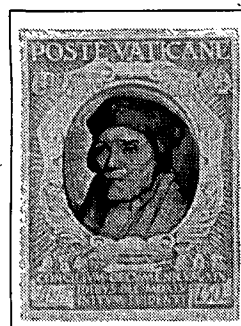

Solució al 655

es pantalla d res
espantalladres

FILATÈLIA

per Enric Graupera

JOAN FISHER DE ROCHESTER, cardenal

Segell del Vaticà, 1946, de la sèrie commemorativa del IV Centenari del Concili de Trento. Joan Fisher nasqué a Beverley el 1459, i morí el 1535. Fou confessor de Margarida Beaufort, mare d'Enric VII d'Anglaterra. El 1504, fou elegit Canceller de la Universitat de Cambridge, i consagrat bisbe de Rochester. Durant la Reforma protestant destacà com a contraversista. La defensa de Caterina d'Aragó, el no reconèixer l'acta de successió i la supremacia reial en matèria de divorci, el portaren a ser empresonat a la Torre de Londres (1534). El 1535 fou creat cardenal. Enric VIII manà que el decapitessin. Fou canonitzat el 1935. La seva festa se celebra el 22 de juny.

ESCACS

per Jaume Mora

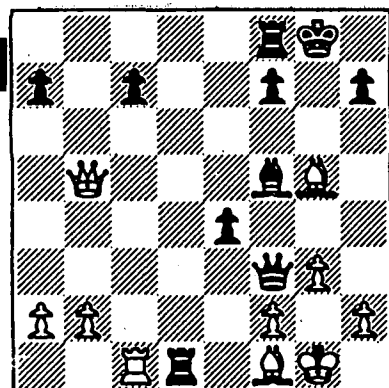
DIAGRAMA 425

Negres juguen i guanyen

Cert: hi ha qualitat de més, però cal cercar sempre el camí curt. Heus ací el rept. Ah! i no és Ah3.

Solució al diagrama 424.

1... Tf8-e8, 2 e2-e3 Te8-c8, 0-1

LITÚRGIA / CULTURA

SUPLEMENT DE CATALUNYA CRISTIANA

Nº
53

L'ESGLÉSIA CELEBRA

➤ a cura de PIETAT CAMPMAJÓ

19 d'abril. Diumenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor. Vetlla: Principals textos de la Llei i dels Profetes i Romans: 6:3-11; Salm 117; segona Lc 24:1-12. **Missa del dia:** Lectures: Primera Fets 10:34a.37-43; Salm 117; segona Col 3:1-4 (o bé 1C 5:6b-8); tercera Jo 20:1-9 (o bé Lc 24:1-12). **Evangeli missa vespertina:** Lc 24:13-25.

20 d'abril. Dilluns. Octava de Pasqua. Lectures: Primera Fets 2:14.22-33; Salm 15; segona Mt 28:8-15.

21 d'abril. Dimarts. Octava de Pasqua. Lectures: Primera Fets 2:36-41; Salm 32; segona Jo 20:11-18.

22 d'abril. Dimecres. Octava de Pasqua. Lectures: Primera Fets 3:1-10; Salm 104; segona Lc 24:13-35.

23 d'abril. Dijous. Octava de Pasqua. Lectures: Primera Fets 3:11-26; Salm 8; segona Lc 24:35-48.

24 d'abril. Divendres. Octava de Pasqua. Lectures: Primera Fets 4:1-12; Salm 117; segona Jo 21:1-14.

25 d'abril. Dissabte. Octava de Pasqua: Lectures: Primera Fets 4:13-21; Salm 117; segona Mc 16:9-15.

Litúrgia de les Hores.

Setmana I

Diumenge. Solemnitat amb Octava. Tot propi.

Dilluns: Dins l'Octava Pasqual. Tot propi.

Dimarts: Dins l'Octava Pasqual. Tot propi.

Dimecres: Dins l'Octava Pasqual. Tot propi.

Dijous: Dins l'Octava Pasqual. Tot propi.

Divendres: Dins l'Octava Pasqual. Tot propi.

Dissabte: Dins l'Octava Pasqual. Tot propi. Vespres I de demà.

Edita: *Fundació Catalunya Cristiana*

16 d'abril de 1992

CALENDARI

Diumenge, 19 d'abril. Pasqua de Resurrecció. Sts. Lleó IX, p.; Expedit, Vicenç i Sòcrates, mrs.

El sol surt a les 5,06 i es pon a les 18,35. —Hora solar.

Fira a Móra d'Ebre.

Dilluns, 20 d'abril. Dilluns de Pasqua. La Mare de Déu de l'Alegria. Sts. Sulpici i Servilià, mrs. i Sta. Agnès de Monte Pulciano, domc.

Fira a Bossost i Mieres.

Dimarts, 21 d'abril. Sts. Anselm de Canterbury, b. dr. i Silvi, mr.

Dimecres, 22 d'abril. Sts. Caius i Sòter, p.p. mrs.; Leònides, mr. i Apel·les.

Dijous, 23 d'abril. Sts. Jordi, mr. Patró de Catalunya, i Adalbert, b. mr.

Divendres, 24 d'abril. Sts. Père Ermengol, merc. mr.; Fidel de Sigmaringa, prev. mr. i Sta. M. Eufràsia Pelletier, vg.

Dissabte, 25 d'abril. St. Marc, Evangelista, i Sta. Calixta, mr.

D'ACÍ I D'ALLÀ

Cristoterapia (un llibre)

➤ PERE CAMPÀS BONAY *Monestir de L'Estany*

Ara i aquí em permeto recomanar al lector deprimat i àngixat el llibre CRISTOTERÀPIA, d'Edicions Paulines, de Bernard Tyrrel, subtitulat la guarició per mitjà de la il·luminació. A mi m'ha anat convencent que Crist, il·luminant la ment i transformant-nos el cor per mitjà de la fe, és el millor psicoterapeuta.

De fet, qui té l'esperit malalt ha de cercar la causa en la negra visió que té del món. La Fe ens dóna el canvi d'òptica que necessitem, il·luminant-nos la llum de Crist, que, a més, és el camí. Quan un es convenç de veritat que som convidats per Jesús a invocar Déu com a Pare, ha donat el primer pas per a la guarició.

HOMES I INSTITUCIONS

> Carles Giménez i Miquel

Roger Schutz nasqué l'any 1915 a Provence, cantó suís de Vaud de parla francesa i població majoritàriament de confessió protestant.

Fill de mare francesa i pare suís, pastor protestant, ell mateix també n'esdevingué, i com a tal pogué —i volgué— palesar la incomprensió que demostraven els catòlics envers els protestants i aquests, envers els catòlics. I aquesta, per a ell, inconcebible, desunió, el marcà profundament, tant, que decidí esmerçar els seus afanys per tal que el mur que dividia embdues confessions, pogués algun dia ser enderrocat. Fruit d'aquest esperit nasqué Taizé, i tot el que d'aquest nom se'n deriva.

Perquè precisament Taizé

El 1940, França es trobava dividida. El nord, ocupat pels alemanys i el sud sota el relatiu poder del govern de Vichy. La divisòria no era gaire lluny de Taizé. Trobant-se molt a prop, a Cluny, Schutz tingué notícia que a Taizé, una antiga mansió era a la venda. I se'n hi anà. I acabà comprant-la. I hi visqué tot sol durant dos anys. Era l'inici. Tot sovint, però, tenia companyia. De la zona ocupada pels alemanys li arribaven fugitius de tota condició. Schutz els acollia, els alimentava, els aconsellava i els donava alguna roba. Ells, l'ajudaven a arranjar la casa o a conrear l'horta. Tres cops al dia Schutz resava a soles; moltes vegades però, algú l'acompanyava en les seves pregàries. Molts dels escàpols eren cristians...

Després de l'alliberament de França, tres amics van a fer companyia a Roger Schutz. L'any 1948, ja en són cinc. L'any següent, set germans fan els vots perpetus. La comunitat monàstica de Taizé ja és un fet. Roger Schutz —des de llavors "el germà Roger"— n'és el prior. Entre els anys 1951 i 1952, el germà Roger redacta la Regla de Taizé i

Arthur Gordon, periodista nord-americà al qual l'any 1972 se li encomanà un rigorós reportatge sobre Taizé i la seva circumstància, encetava així les seves impressions després d'una estada en aquest poble de la Borgonya: "Les grans empreses solen ser obra d'un sol home. Així, aquesta, començà l'estiu de l'any 1940, quan Roger Schutz, estudiant de teologia, de vint-i-cinc anys, un bon dia arribà a Taizé a cavall d'una bicicleta..."

Roger Schutz, el prior de Taizé

"Unanimitat en el pluralisme" que ve a ser-ne la perllongació, i que reflecteix les seves experiències dels anys immediats. Entre d'altres, és també l'autor de tres obres cabdals de l'ecumenisme; "Viure l'avui de Déu", "Dinàmica del provisional" i "La violència dels pacífics".

El rep el papa Joan XXIII

El novembre de 1958 el papa Joan XXIII el rep en una de les primeres audiències del seu pontificat. El 1962 assisteix com a observador al Concili Vaticà II. I en el transcurs dels anys es troba amb els Patriarques ecumènics de Constantinoble, Atenàgores i Dimitrius, a Istanbul, amb els papes Pau VI i Joan Pau II, al Vaticà, amb la Mare Teresa, a Calcuta... Renunciem a allargar la llista. Fóra massa extensa.

El 1970 havia exposat el projecte de dur a terme un "Concili dels Joves", que s'inicià a Taizé el 1974. I a partir d'aquest any, vista la positiva resposta del jovent d'arreu, cada any per Pasqua, anuncia els propers encontres, i així... Anglaterra, les dues Alemanyes (aleshores, encara), Austràlia, Burundi, Estats Units, Filipines, França, Holanda, Índia, Indonèsia, Itàlia, Iugoslàvia, Kènya, Mar de Xina (insòlita trobada aquesta), Mèxic, Polònia, Portugal, Suïssa, Zaire, i a casa nostra Barcelona i Madrid —i aquí també renunciem a seguir— veuen la nombrosa afluència de joves del respectiu país i forans, que assisteixen a les trobades a les parròquies i als indrets més marginals de cada lloc. I amb els desheretats comparteixen el pa i la sal i practiquen la sublim virtut teològica de la caritat.

Taizé o l'"Església de la Reconciliació"

Atrets pel fenomen Taizé, quants joves escèptics —i també incrèduls—, després de les seves trobades amb els monjos, la pregària en comú, i gràcies a les cerimònies religioses, d'una gran simplicitat, han retrobat la raó de viure, el camí i la fe... A grans trets, tot això i molt més, ho devem, i cal agrair-ho, al germà Roger i al seu carisma.

No haurà estat una intuïció, haver batejat el temple de Taizé amb el suggeridor nom d'"Església de la Reconciliació"?

«N

ostre Senyor Jesucrist, amb la seva mort, ha deixat caure el dia en la tristesa, però, amb la seva resurrecció, l'ha recobert de glòria. Fem memòria d'aquests dos temps amb profunda emoció. Vetlem, pensant en la seva mort, i alegrem-nos celebrant la seva resurrecció. Aquest dia en celebra l'aniversari, és la nostra Pasqua. Els hebreus, poble antic, la celebraven en la figura, amb el sacrifici de l'anyell. Però, per a nosaltres s'ha acomplert amb la mort del Salvador, puix "el Crist, que és la nostra Pasqua, ha estat immolat", i "allò que era antic ha passat, i ha sorgit un món nou". En nosaltres hi ha una sola tristesa: el pes dels nostres pecats; una sola alegria: la nostra justificació per la seva gràcia. "Lliurat pels nostres pecats, ressuscitat per fer-nos justos".

La vetlla que il·lumina les tenebres

Vetlem, caríssims, perquè fins aquesta nit Crist ha estat a la tomba; aquesta nit mateixa és la de la resurrecció; estava a la creu com objecte de burla, però ara el cel i la terra l'adoren. Aquesta nit, com sabeu, forma part de la jornada de demà, que és el nostre diumenge. Convenia que ressuscités a la nit, perquè il·luminés les nostres tenebres... Quin misteri tan gran se'ns ofereix! Així com la fe, enfortida per la resurrecció de Crist, allunya el son, així també aquesta nit, aclarida per la nostra vetlla, s'omple de llum i ens fa esperar, juntament amb l'Església estesa per tota la terra, que no quedarem sorpresos per la nit...

La vetlla per excel·lència

Potser us pregunteu per què vetlem aquest vespre. Trobareu la resposta justa sense cansar-vos. Aquell que ha manifestat la glòria del seu nom, ha il·luminat també aquesta nit; Aquell al qual diem: "Vós il·lumineu la meua tenebra", difon la seva resplendor en els nostres cors. Així com els nostres ulls admirats contemplen la llusor d'aquestes flames enceses, així els nostres esperits il·luminats ens

VIURE EN L'ESGLÉSIA

➤ a cura del Dr. PERE TENA

La vetlla de les vetlles

Sant Agustí ens parla de la Vetlla Pascual

mostren la raó d'una nit tan lluminosa.

Per què, doncs, els cristians vetlem en aquesta nit d'aniversari? Puix ara vetlem sovint, però cap altra festa porta el nom de "vetlla". Responem sorpresos: "Quan vetlem? Vetlem en moltes ocasions! Tal vegades les altres vetlles, en relació amb aquesta, no compten per res? Tanmateix l'apòstol ha exhortat els fidels a dejunar i a vetllar sovint... però només la vetlla d'aquesta nit mereix portar el nom que hauria d'ésser comú a totes les altres". Amb l'ajuda del Senyor, direm quelcom, primer sobre la vetlla en general, després sobre la vetlla d'aquesta nit.

Les vetlles, imatge de la vida eterna

Aquesta vida pacífica que esperem com a terme de les nostres fatigues se'ns promet, en l'Evangeli, amb la resurrecció, sigui a la mort del cos, sigui a la fi del món. Aleshores no dormirem, no morirem. Què és el somni sinó la mort quotidiana, de la

qual només es distingeix perquè no arrenca l'home d'aquest món ni el posseeix per llarg temps? On no hi ha mort, el somni, que és la seva imatge, no hi és tampoc. El somni pertany als mortals, no és pas el repòs dels àngels... Llur vetlla és infinita. Viure no és més que vetllar, i vetllar res més que viure.

Però nosaltres que vivim en una carn corruptible i pesant, hem de reposar per recuperar les forces... Però tots aquells que vetllen en la castedat, en la innocència i en el zel, es preparen certament a una vida d'àngels, exercitant-se a viure contra la mort amb vetlles repetides, per trobar gràcia en l'eternitat. Seria contradictori aspirar a l'eternitat sense acceptar vetlles prolongades.

La vetlla de Pasqua

Ara, germans meus, vull dir-vos algunes paraules sobre la vetlla a la qual participem aquesta nit. Ara sabreu per què vetlem aquesta nit més que en una altra, amb tant de fervor.

Nostre Senyor Jesucrist ha ressuscitat d'entre els morts el tercer dia: cap cristià no ho dubta. Els Evangelis donen testimoni de que això s'ha esdevingut a la nit. Sabeu, en efecte, que un dia complet comença amb la nit que el precedeix... Per nosaltres, els dies comencen quan l'home, obra del Sol de justícia, ha caigut en la nit del pecat i Crist amb la seva gràcia l'ha alliberat. No ens esforcem per passar de la llum a les tenebres, sinó de les tenebres a la llum.

El Senyor ha consagrat el dia en què ha ressuscitat amb glòria. I és aquesta nit que obre el diumenge la que celebrem ara amb solemnitat.

Passem en vetlla la nit en què Crist ha ressuscitat i ha començat la nova vida de la seva carn, que no coneix la mort ni el son. Aquesta carn que ha ressuscitat del sepulcre no morirà mai més i no estarà més sotmesa a la llei de la mort.

Així, doncs, aquell del qual celebrem la resurrecció en les nostres vetlles prolongades, ens farà regnar amb ell a la vida eterna.»

VETLLA PASCUAL

LITÚRGIA DE LA PARAULA

LA LLEI

El primer bloc de lectures de la Vetlla Pascual el formen tres textos presos dels llibres que els jueus anomenaven "La Llei", és a dir, els textos fonamentals de Moisès. Es tracta del relat de la creació (Gènesi 1,1-31;2,1-2), del relat del sacrifici d'Abraham (Gènesi 22,1-18), i del relat del pas dels hebreus pel Mar Roig (Èxode 14 i 15,1-6.17-18). Aquest últim text cal llegir-lo àdhuc quan es redueix el nombre de les lectures.

Aquests relats no són anècdotes, sinó moments culminants de la història de salvació, i anuncis del misteri de Crist: Crist és el primogènit de la nova creació, l'home nou i renovador de la humanitat; Crist és el Fill estimat ofert en expiació del pecat dels germans, font de benedicció i d'aliança per a tothom; Crist és el nou Moisès que condueix els homes a través del mar roig de la seva sang, per fer-ne el nou poble de Déu, l'Església del Senyor.

ELS PROFETES

Després dels llibres de la Llei, l'Església llegeix a la Nit pasqual els textos profètics, que interpretaven ja la Llei, alhora que anunciaven els temps del Messies.

Llegim en primer lloc dos textos del profeta Isaïes (54,5-14 i 55,1-11). Són dos textos plens de poesia i de lirisme, textos emocionants. El primer, és una promesa de fidelitat amorosa per part de Déu el seu poble. És ben bé la veu del Crist Ressuscitat, Espòs de l'Església. El segon és una crida més ampla a la conversió, al'aliança. Gairebé podríem considerar-lo com un text sintètic de les exhortacions quaresmals, immediatament preparatori per a la renovació de les promeses del baptisme.

El text profètic següent és del profeta Baruc (3,9-15.32-37;4,1-4). És semblant als textos sapiencials. Fa pensar en el pròleg de sant Joan, amb les seves referències al Déu creador que habita enmig del seu poble: aquest és Jesús, que ha vingut a donar-nos quelcom més que "el llibre dels manaments de Déu": l'Evangeli. Cal escoltar aquesta lectura amb un gran obertura d'esperit a l'acció de gràcies perquè Déu ens ha cridat a ésser cristians.

L'últim text profètic és la magnífica pàgina d'Ezequiel (36,16-28). El misteri del pecat i de l'exili queda superat pel misteri del do inefable de Déu: una aigua

pura, un cor nou, un esperit nou, un nou poble en una nova terra... Aquesta és la descripció dels sacraments de la Pasqua que ens transforma.

ELS SALMS

Els salms juguen un paper important en la litúrgia de la Paraula de la Vetlla. Després de cada lectura, un salm comenta i medita el text anterior.

Després de la 1ª lectura, el salm 103 canta l'acció de l'Esperit en la creació i en la resurrecció de Crist. Després de la 2ª lectura, el salm 15 significa la pregària d'Isaac salvat de la mort i del Crist ressuscitat després de la mort. Després de la tercera lectura no hi ha salm, sinó que el càntic forma part de la lectura mateixa.

Després de les lectures profètiques tenim el salm 29, que descriu el goig de l'home alliberat —el Crist, el cristià—; el càntic d'Isaïes 12, tot ell anunci del baptisme i de la misericòrdia de Déu; el salm 18, lloança de la Paraula de Déu; el salm 41 o el salm 50, tots dos expressius del desig de purificació, i de la disposició a acollir el cor nou i l'esperit nou que Déu vol donar.

L'APÒSTOL

La lectura apostòlica de la Vetlla Pascual és el text clàssic de Pau sobre el baptisme com a mort i sepultura amb Crist, en vistes a la participació de la vida nova de Crist (Romans 6,3-11). És un dels textos més directament al·lusius als sacraments pasquals, i l'anunci perfecte del que Déu vol fer amb aquests que es disposen a rebre el baptisme. És, alhora, un record del que Déu ha fet amb nosaltres.

L'EVANGELI

Cada any, l'evangeli de la Vetlla Pascual és la continuació de la narració començada el Diumenge de la Passió. Aleshores, la lectura s'acabava davant del sepulcre tancat. A la Nit santa, la lectura ens posa davant del misteri del sepulcre buit, i del missatge angèlic: "No hi és aquí, ha ressuscitat!" Aquest any, és l'evangeli de Lluc el que escoltem (24,1-12). Tota la litúrgia de la Paraula culmina en aquesta proclamació. Ara sabem què significa la nova creació, la nova aliança, l'Evangeli, el cor nou i l'Esperit nou!... És Jesucrist el primer Ressuscitat d'entre els morts, que ha obert de bat a bat les portes del paradís, i ens acompanya en el camí vers el Pare, en l'Esperit Sant.

MISSA DEL DIA DE PASQUA

Primera lectura

“Después d’haver ressuscitat d’entre els morts, nosaltres hem menjat i begut amb Ell”

Amb el diumenge de Pasqua comencen els diumenges en els quals no escoltem cap lectura de l'Antic Testament, excepte el salm. Cada diumenge, un fragment dels Fets dels Apòstols va donant-nos, pas a pas, imatges de la realitat i del dinamisme de l'Església de Crist, durant els seus primers anys.

Avui és un fragment del discurs de Pere a la casa de Corneli. Pere és un testimoni privilegiat de la resurrecció (vegeu l'evangeli). Per a ell, el que és decisiu és haver experimentat l'acompliment de l'anunci del sopar: menjar amb el Ressuscitat. ¿No ho podem dir, també nosaltres, quan celebrem l'Eucaristia?

LECTURA DEL LLIBRE DELS FETS DELS APÒSTOLS (10:34a,37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: “Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom”.

Salm responsorial

“Avui és el dia que ha obrat el Senyo, alegrem-nos i celebrem-lo”

El salm del sopar pasqual jueu s'ha convertit en el salm per excel·lència de la litúrgia pasqual cristiana. És que l'obra del Senyor per excel·lència és, certament, el misteri pasqual de Crist. Ell és la pedra angular de la casa espiritual que som els batejats.

SALM 117:1-2,16ab-17,12-23 (R.: 24)

Enaltiu el Senyor. Que n'és de bo,
perdura eternament el seu amor.
Que respongui la casa d'Israel:
perdura eternament el seu amor.

**R.: Avui és el dia en què ha obrat el Senyor,
alegrem-nos i celebrem-lo.**

La dreta del Senyor fa proeses,
la dreta del Senyor em glorifica.
No moriré, viuré encara,
per contar les proeses del Senyor. **R.**

La pedra que rebutjaven els constructors
ara corona l'edifici.

És el Senyor qui ho ha fet,
i els nostres ulls se'n meravellen. **R.**

Segona lectura

“Cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist”

Als que han celebrat la Vetlla Pasqual, aquesta exhortació de l'Apòstol se'ls converteix en una continuació de total l'experiència sacramental. En qualsevol cas, és una crida a l'autèntica identitat cristiana: el misteri de la vida en Crist, per la fe, per la caritat, per l'esperança.

“Havia de ressuscitar d'entre els morts.”

LECTURA DE LA CARTA DE SANT PAU ALS CRISTIANS DE COLOSSES (3:1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra.

Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

Tercera lectura

“Havia de ressuscitar d'entre els morts”

El sepulcre buit de Jesús és un signe ambigu que cal completar amb les aparicions del Ressuscitat. Aleshores adquireix una força escatològica extraordinària: és el testimoni que el sepulcre no és l'última paraula sobre Jesús, com no ho ha de ser tampoc per als homes. D'altra banda, la comparació entre el sepulcre de Llâtzer i el de Jesús, la presència del cos del primer i l'absència del cos del segon, volen expressar la gran novetat de la resurrecció de Jesús: és la vida “nova”, no pas el retorn a la vida d'abans!

LECTURA DE L'EVANGELI SEGONS SANT JOAN (20:1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara erà fosc, i veié que la pedra havia estat treta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: “S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat”. Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc.

Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

LA BÍBLIA A L'ABAST

"Ha ressuscitat" (Lc 24:1-12)

per JOSEP M. ARAGONÈS

Comença un món nou

La lectura de la Passió segons sant Lluç, després de dir-nos la sepultura de Jesús, anota: **Era dia de Parasceve** —de Preparació— i començava el dissabte. Les dones que l'havien seguit, les que havien vingut amb ell des de Galilea, van veure el sepulcre i com havia estat deixat el seu cos, i tornant-se'n prepararen perfums i ungüents, i el dissabte guardaren el repòs segons el precepte (23:54-56). Així acaba el relat de la Passió, i l'evangelista insinua que ha acabat també el món vell. Finida la seva obra, Jesús reposa. Com el Creador del món a Gn 2:2. La revolta de l'Adam primitiu s'estavella contra la mort i acaba reclosa en un sepulcre, tancat amb una gran pedra. Déu, però, no havia pas creat la humanitat per a la mort, i si la desobediència l'hi havia submergit, l'obediència amorosa del Fill la rescata i la farà caminar vida enllà. No el retornarà a aquesta vida de pors, de lluita i de misèria. Hauria estat un flac favor. L'obrirà a la vida plena, segura, per sempre. Vida d'home en plenitud total, glorificat per la força de Déu. Sense solució de continuïtat, l'home, criatura de Déu, esdevé una criatura nova. És home ressuscitat. I el primer a donar el pas de la mort a la vida, ha estat l'home típic, Jesús, el Fill de Déu encarnat, mort i sepultat, arribat fins a l'extrem de l'obediència amorosa al Pare. Comença el món nou. Per això l'evangelista ens fa començar la setmana, capgirant-la. El diumenge —literalment: El primer dia de la setmana— molt de matí, les dones anaren al sepulcre amb les espècies aromàtiques que havien preparat (v. 1). A Gn 1:3ss. el primer dia va ser el dia de la llum. Damunt del caos començava a veure-s'hi. En la nova creació, sobre les tenebres de la mort el fulgor de la resurrecció il·luminava el món nou. Era el primer dia de la setmana. El dia del Senyor. No el dia del repòs, sinó el dia de la gran activitat, de la força de Déu. Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, cantem amb el salm 117. Del repòs de la mort, Jesús s'alça —ressuscita— i emprèn aquella marxa gloriosa que el portarà al Pare i que omple de joia i de fruïció aquell dia que en el c. 24 de sant Lluç no s'acaba mai. Després a Fets 1:3 el mateix evangelista ens dirà que aquest dia inacabable de la resurrecció durà una quarantena, o sigui un temps ple, perfecte, immensurablè.

El sepulcre bressol

El cristianisme neix d'un sepulcre. Un sepulcre buit. Els amics de Jesús hi havien deixat el cos exànim d'ell. Conscients de la seva mort, l'havien separat del món dels vius amb una llosa. Quan l'endemà les dones anaren al sepulcre per ungir el cos del Senyor, es trobaren que no hi havia separació entre el lloc de la mort i el terreny de la vida. Trobaren que la pedra havia estat apartada de l'entrada del sepulcre (v. 2). Tanmateix buscaven un difunt. Mogudes per aquest sentiment de pietat envers el que havien estimat i ara ja no hi és, s'aferraven a les despulles del Mestre. Hi entraren, però no trobaren el cos de Jesús, el Senyor (v. 2). La perplexitat s'emparà d'elles. Es preguntaven què havia passat, anota l'evangelista (v. 4a). S'ho preguntaven elles precisament que havien estat testimonis de l'enterrament la tarda del divendres i havien vist el lloc i com el cos hi era deixat. I la pregunta

queda sense resposta humana. No hi ha mai resposta humana que ens digui què passa amb la mort. La resposta ve de dalt. Mentre es preguntaven què havia passat, se'ls presentaren dos homes amb vestits resplendents (v. 4). Vestits de glòria, els dos homes se situen de cara a les dones en el lloc de la mort. A la transfiguració, l'evangelista ens revelava que els dos homes que s'aparegueren a cada costat de Jesús parlaven amb ell del seu traspàs —l'èxode— que s'havia de realitzar a Jesuralem. Ací els personatges celestials, a la pregunta que es feien les dones hi oposen una altra pregunta: **¿Per què busqueu entre els morts aquell que és viu?** (v. 5b). En el llenguatge bíblic El-Vivent és Déu. La pregunta dels dos homes és alhora un repte i un senyal de pista, que indica per on cal buscar Jesús. I comença la catequesi de les dones. De fet, la revelació fa néixer la fe i la bressola en el mateix sepulcre. Hi ha una constatació: **No hi és, aquí** (v. 6a). Segueix una afirmació creient: **Ha ressuscitat** (v. 6b). La fe respon a bastament la pregunta natural de les dones. I la fe ve del do de la revelació. **Recordeu** —deixeu-vos prendre i il·luminar ple sentit de les Escriptures— **com us parlava quan encara era a Galilea** —quan el vèieu com un home vivent—, **i us deia que el Fill de l'home havia de ser entregat a uns homes pecadors, que havia de ser crucificat i que, al tercer dia, havia de ressuscitar** (vv. 6c-7). La resurrecció de Jesús és vida que neix i creix en el cor dels deixebles. I comença paradoxalment pel cor d'unes dones, que amb el seu instint maternal són capaces d'acollir amb joia la meravellosa revelació d'un sepulcre convertit en bressol de la fe. Llavors es recordaren —veieren clar— del que Jesús els havia predit (v. 8).

El garant de la fe és Jesús

Ni el sepulcre buit ni el testimoniatge de les dones fa néixer la fe en els apòstols. Aquesta història els semblà una quimera, i no se les cregueren (v. 11). Tampoc Pere, que amb una de les seves característiques reaccions se n'anà corrents al sepulcre per cerciorar-se personalment sobre el que les dones deien, en treu l'aigua clara: **Se'n tornà a casa, preguntant-se amb estranyesa què podia haver passat** (v. 12c). Està en la mateixa situació de perplexitat de les dones abans de rebre la revelació. No és sense una lluminosa pinzellada d'ironia que l'evangelista constata que de cara a la resurrecció els mateixos apòstols són tan difícils d'evangelitzar com qualsevol altra persona. I les que primer reben la missió d'anunciar que Jesús ha ressuscitat són justament unes dones que els assenyats prenen per delirants. Més endavant, en el relat dels deixebles d'Emaús, l'evangelista ens dirà que tenien els ulls captius (v. 16) i que per això no podien reconèixer el Ressuscitat. Els deixebles —com també nosaltres— naturalment sols som capaços de mirar dins de les coordenades de temps i espai. Cal que l'Esperit ens alliberi la mirada per poder mirar el món nou de la resurrecció. Aquesta mirada franca és la fe. I el fonament de la fe és la paraula de Déu. Aquella Paraula feta home que, havent traspasat la mort, viu en la plenitud de Déu i ens parla amb el llenguatge de la fe contingut en l'Escriptura i que la Tradició custodia i el transmet viu i vivificador a totes les generacions. És l'afirmació-consigna que avui l'Esperit ens ha revelat en la lectura de sant Lluç: **Ha ressuscitat: Recordeu com us parlava...**

LA GRÀCIA DE SER DONA

per
GEORGETTE
BLAQUIÈRE

continuació

Crec profundament que el futur de l'Església depèn del «reconeixement» del misteri i del ministeri de la dona com també de la seva disponibilitat a l'Esperit sant. Veig les premisses del que encara no és però que serà, en tantes assemblees de pregària i comunitats de Revifalla carismàtica on l'Esperit, a través de tempteigs i de dificultats, obre a les dones, casades o no, un espai de llibertat on la gràcia pròpia està plenament reconeguda i pot exercir-se en comunió amb la del home i la del sacerdot i sense competència.

Dono les gràcies a Jesús que ha volgut tornar a la dona tot el seu vigor original per consagrar-la al seu servei. Li dono les gràcies per haver-li revelat els misteris del Regne, com als petits i als oprimits d'aquest món, i no com als bons i als savis. Et beneixo per haver-la revestit de la força d'allí-Dalt al mateix temps que els apòstols per tal que els misteris siguin anunciats a tots, en tot el món i fins al capdavant dels temps...

I el beneixo sobretot per no haver volgut treure-li «la bona porció».

4. Maria, la dona revestida de sol

«Un gran prodigi»

Acabo aquesta meditació al costat del santuari de Notre-Dame de Livron. En aquest racó de Quercy, la llegenda vol que Maria hagi armat la mà d'un cavaller per matar el drac que devastava la comarca, i que li hagi donat la victòria. En reconeixement del seu alliberament, els habitants del país varen decidir d'aixecar una capella a la Verge. Sobre el Causse molt prop del lloc del combat, els treballs varen començar. Però de nit, els àngels varen baixar les pedres i feren la capella, una font brollà a sota l'altar, que continuà brollant sense mai esgotar-se. I des de fa segles les generacions vénen al costat de «Notre-Dame», en aquesta vella i austera capella encara fresca,

sobretot quan s'arriba del Causse acalorat. Il·luminada pels ciris de la pregària i de l'acció de gràcies, presideix una estàtua antiga de fusta pintada revestida d'un mantell brocat i coronada amb dotze estrelles: Notre-Dame de Livron, és a dir, Notre-Dame de l'alliberament. Però la que els pelegrins (dels pobres de l'Església, si ens creiem el quadern d'intencions de pregària, obert a la porta) celebren aquí, potser sense saber-ho, és Maria victoriosa, Notre-Dame de l'Apocalipsi:

I es veié un gran prodigi al cel: una dona vestida de sol, amb la lluna sota els peus, i sobre el cap una corona de dotze estrelles... (Ap 12,1)

Aquesta és la paradoxa del misteri de Maria: una dona com les altres, amagada, humil, pobre entre els pobres i accessible a tots, aportant a tots frescor i dolçor, i tot i així, al cor d'això una «reina» signe de la victòria de Déu donada per sempre al món.

Alguns se sorprendran del tan poc com he parlat de Maria al llarg d'aquest llibre; perquè si el misteri de la dona és al cor de l'Evangeli, Maria és al cor del misteri de la dona. Però s'ha de percebre bé el sentit de la seva presència entre les dones, «entre» les dones del seguici de Jesús. Una pietat mariana mal aclarida, l'ha posada sobre un pedestal i semblava situada tan per sobre de les dones, que les feia desaparèixer. I per un moviment de balança, moltes dones, fins i tot cristianes, rebutgen avui aquest «model de feminitat» considerat «alienant», proposat pels autors de manuals de pietat a moltes generacions de dones, model de puresa, de retraïment, d'acceptació del sofriment, i abans que res, de submissió. Maria ha de tornar a ésser ella mateixa, perquè no és per a nosaltres un «model» a imitar, sinó, més profundament, una paraula viva de Déu dita a la dona. Nova Eva, memòria del que érem «al·l'origen», promesa del que serem, «fills i filles de la Resurrecció», quan el temps s'acompleixi, Maria és, més que una dona-profeta, profecia viva donada al món,

un «gran prodigi», avui més que mai. És així que hem d'aprendre a mirar-la, no com una dona sobrehumana — o inhumana — a força de perfecció, sinó com la dona més totalment humana que hi hagi, perquè en ella el projecte de Déu sobre l'ésser femení s'ha realitzat totalment.

«Maria, de la qual nasqué Jesús...»

El Nou Testament ens mostra aquesta noia, quasi una nena, promesa amb un home de la casa de David. Per la seva virginitat conscient i assabentada, la seva fe atenta a la Paraula, estesa cap a l'acompliment de la promesa, pel seu amor que no dubta i que es lliura tot sencer al projecte de Déu, Maria és vertaderament la filla de Dió, l'espera feta Verge del poble d'Israel al llarg dels segles. Però hi ha més: és la Verge que infanta. En ella, Déu dóna el signe més trasbalsador que mai hagi estat donat als homes, en un capgirament complet de les lleis naturals. Sembla ésser un dels costums de Déu, quan vé a salvar, que escolleix com instrument el segon fill i no el primogenit. La tria de Déu no recau sobre el que podria pretendre tenir algun dret a ésser escollit, sinó justament sobre el que no hi té cap dret legal: el segon com Jacob, o fins i tot el darrer com David. Així és confirmada la gratuïtat de l'elecció per tal que ningú no pugui atribuir-se cap dret sobre el que és pura gràcia¹.

Així passa amb el naixement de Jesús. En l'ordre de la creació, l'home és el primer nat i la dona vé després, però en l'ordre de la salvació, és de la dona que vé l'home², de la nova Eva que neix el nou Adam: «Maria de la qual nasqué Jesús l'anomenat Crist» (Mt 1,16).

El naixement virginal de Jesús manifesta la recreació absoluta del món, la inauguració de la Nova Aliança. Si, en les tradicions de l'antiga Aliança, repeses per Sant Pau, es podia dir: «per una dona, el pecat va entrar al món», avui Déu manifesta que és per una dona lliurada a la gratuïtat de la seva gràcia que l'alliberament, la Salvació, són donats al món. Que Jesús hagi nascut d'una verge no sembla, doncs, un «mite» ornamental i gratuït. Dir que això no té cap importància per a la fe, que Jesús sigui el fill de Josep, com ho declara, una mica lleugerament, un cert nombre de teòlegs, em sembla que deriva d'una concepció molt racionalista entre d'altres dades de la Revelació, i no m'atreveixo a dir d'un racionalisme tot masculí. Al contrari, té molta importància que Déu hagi volgut donar al món aquest prodigi de la Verge que

infanta, d'aquesta dona sense home que, perquè ho ha esperat tot de Déu i ho ha donat tot a Déu, ho ha rebut tot d'ell i pot portar al món l'Infant-Rei i Salvador, Déu que vé a buscar el seu Poble.

La nova Eva

Perquè Maria és la mare de Jesús, és la Immaculada. El que la tradició de l'Església vol transmetre aquí és precís i important. Es parla molt sovint del «privilegi» de la Immaculada Concepció, sense saber, per altra banda, exactament el que amaga. Recordem que no es tracta (com alguns ho deien encara no fa gaire a la televisió) del fet que Maria hagi concebut Jesús essent verge, com si les relacions sexuals entre un home i una dona fossin una taca o un pecat. Es tracta de dir una cosa molt diferent: des del primer moment de la seva concepció, per una anticipació purament gratuïta de la Salvació adquirida per la mort i la Resurrecció del seu Fill, Maria ha existit com una dona rescatada, és a dir, més encara que com una dona abans del pecat original, com «l'estrella del matí anunciadora del Regne que ha de venir». Perquè la salvació no és un simple tomarenrera, sinó l'acompliment del que havia estat donat com a germen al començament. És vertaderament per això «l'Eva nova» en el sentit estricte del terme. Es parla de privilegi, vertaderament n'és un però aquest mot sembla fer de Maria una dona diferent. Val més, evidentment, parlar del «carisma de la Immaculada Concepció», una gràcia inaudita, donada per servir la salvació del món.

Maria no és una dona diferent. Al contrari, és la dona restaurada en la seva plenitud d'humanitat i més humana com més innocent. Per una mena d'aberració cultural pagana que ens marca a tots, tenim la tendència a creure que com més un ésser està marcat pels estigmes del pecat, més carregat està de veritat humana. Però en realitat, és el contrari que és veritat: com més pur és un ésser, més fidel és a «la humanitat» en ell; com més innocent, més humà.

Tampoc no s'ha de creure que perquè està exempta del pecat dit «original», Maria és una mena de dona «programada» en funció de la seva vocació a ésser mare de Jesús. Ben al contrari, és la més lliure de les dones, justament perquè no pesen sobre ella les traves de la llibertat que són la por de Déu, la pesadesa de l'ànima, la tendència a la cobdícia i al refús. Perquè pensem sempre que la nostra llibertat s'acompleix dient «no», quan només s'acompleix amb plenitud quan s'és pur impuls per dir «sí» a la proposició de Déu.

1. Cf. Rm 9,12-13 i ss.

2. Després d'haver recordat les «tradicions» segons les quals «la dona ha estat feta de l'home», Sant Pau precisa: «D'altra banda, ni la dona sense l'home, ni l'home sense la dona, en el Senyor; perquè, així com la dona prové de l'home, així també l'home existeix gràcies a la dona; i tot prové de Déu» (1 Co 11, 11-12). El grec «plên» és molt més precís i molt mal traduït (en les traduccions); es tracta de marcar «L'excepció» (i és capital) en les tradicions jueves, sobre la dona, quan passa «en el Senyor», sota el règim de la Nova Aliança.

continuarà

Visca Jesucrist!!!

Si senyor, ho dic ben alt i sense cap vergonya. Hi ha gent que són fanàtics d'un equip de futbol, d'un cantant de rock, d'una actriu o d'un actor de cinema... Bé, no hi tinc res a dir. Però, amb el temps, coses i persones passen. Doncs, mireu, jo, més que res i que ningú, vull estimar Jesús.

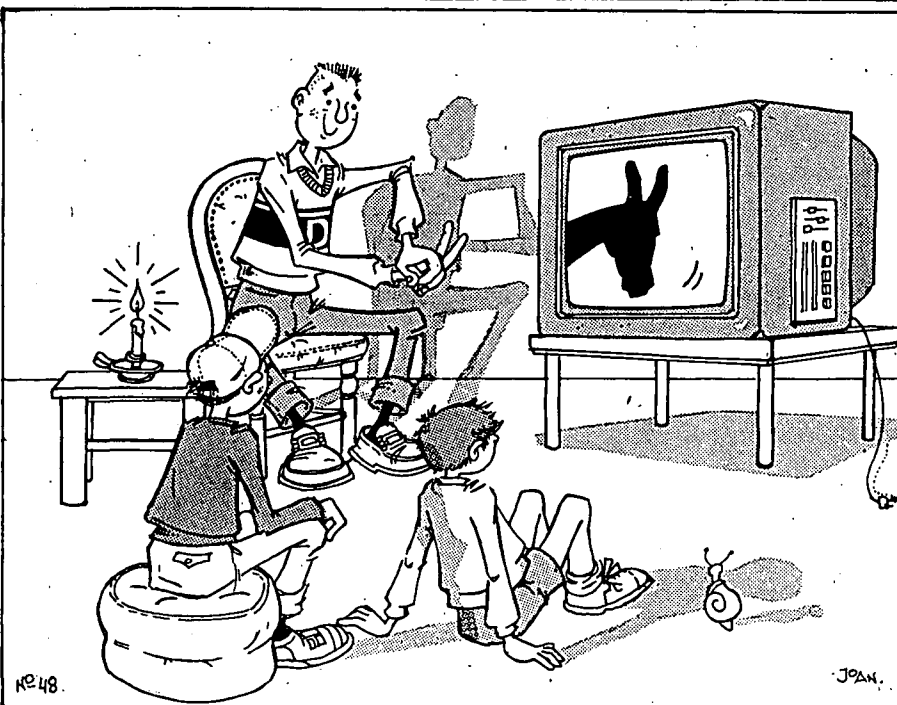
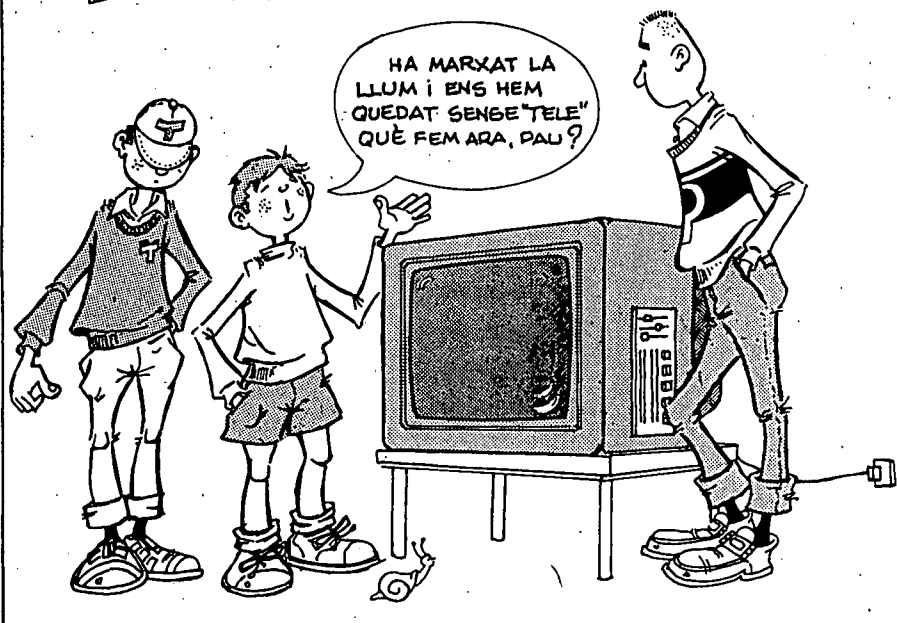
Jesucrist Ressuscitat és la gran victòria de l'home sobre el mal i sobre la mort. Jesucrist el Fill de Déu fet Home ha ressuscitat. Ell és la penyora de la nostra felicitat. Quan estic content per alguna cosa, penso: Imagina't l'alegria i la felicitat que tindrem quan puguem veure Déu! I quan estic trist, penso: Tots els entrebancs, mals i la mateixa mort, no seran prou forts per allunyar-me de l'amor a Jesús. Sé que un dia participaré de la seva victòria i de la seva VIDA eterna. A tothom agrada, oi, pensar que l'última veritat de la nostra existència no és pas la mort sinó la vida.

Per això, avui, la Festa més gran de totes les festes, Festa de la Resurrecció de Jesucrist, tots els nois i noies cristians del món, plens de joia i d'alegria, diem ben alt, clar i català, que volem estimar sempre Jesucrist.

Ell ens ha obert de bat a bat les portes de la VIDA. VISCA!!!

Bona Pasqua, Eixerides i Eixerits de tot el món!!!

EN PAU

EN PITU CALSAPEU

Una rondalla popular catalana: Margarideta

(acabament)

El fadrí s'agradà de la donzella i s'hi volgué casar. La seva mare no ho volia pas, però quan sabé que era princesa no hi tingué cap inconvenient. El dia de les noces feren un gran dinar al qual van convidar tota la gent més noble i de més categoria de tota aquella encontrada.

També van convidar el pare de la núvia que li agradava molt anar als convits. Quan la princesa sabé que el seu pare havia de concórrer a l'àpat, demanà per cuinar precisament ella el menjar del seu pare, que procurà que fos el més exquisit de tots, però no hi posà sal.

Després de l'àpat preguntaren al rei com havia trobat el

dinar i contestà que hauria estat molt excel·lent si no s'haguessin oblidat de posar-hi sal i que més hauria preferit haver de menjar sense pa o sense vi, que sense sal.

Aleshores la núvia li recordà que havia tret una seva filla de casa perquè li havia dit que l'estimava com la sal, i que en canvi havia estat satisfet que les altres dues filles comparessin la seva estimació per ell, amb el pa i amb el vi.

El rei reconegué el seu error i en saber que la núvia era la seva filla petita restà molt content i satisfet.

JOAN AMADES: **Les millors rondalles Populares Catalanes.**

Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli segons sant Joan, capítol 20, versets de l'1 al 9 (Jo 20:1-9).

Reflexionem: 1. La nostra fe en la resurrecció de Jesucrist es recolza en el testimoniatge dels Apòstols que han "VIST" i han cregut en Jesús ressuscitat. Ells varen veure la tomba buida, i després varen tenir una experiència EXTRAORDINÀRIA de Jesús VIVENT enmig d'ells.

2. Nosaltres per la FE i el BAPTISME estem en COMÚ-UNIÓ amb Jesús ressuscitat, i per la fe i per l'amor, captem la presència de Jesús ressuscitat en nosaltres i entre nosaltres. L'Esperit Sant que ens ha estat donat confirma el nostre esperit i el nostre cor en la fe i en l'amor a Jesús VIVENT. Aquesta és la gran joia del cristià.

3. La PASQUA, és a dir, la RESURRECCIÓ de Jesucrist és el fet fonamental de la nostra fe. Jesucrist ARA VIVENT és qui ens ofereix la Paraula del seu Evangeli, i se'ns dona ell mateix, personalment en l'Eucaristia. Tots tenim l'esperança que, un dia, ens incorporarem plenament a la resurrecció i a la GLÒRIA de Jesucrist el nostre Salvador.

■ El mossèn

JESÚS ENS PARLA

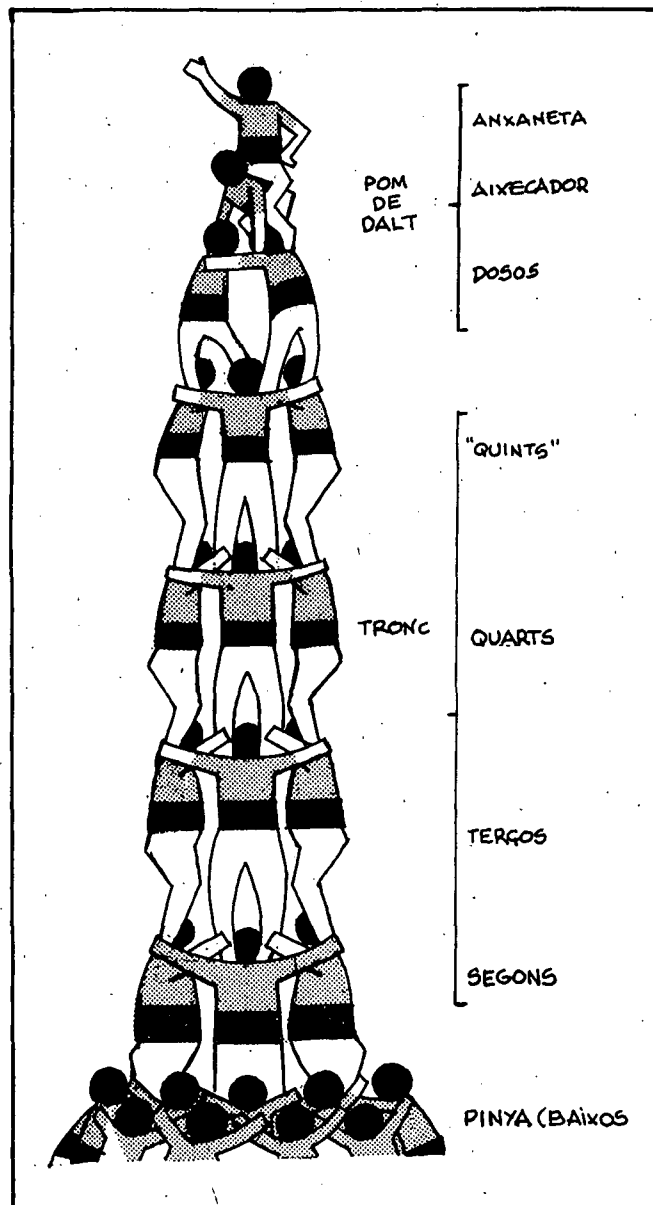
Coses nostres: Els castellers

Homes i nens que s'enfilen uns damunt els altres i el castell va pujant, pujant, mentre sona la música de la gralla. El darrer a enfilar-se és un nen, sovint molt petit, "l'anxaneta", que aferrant-se a l'esquena i les espatlles dels altres castellers, puja fins a dalt de tot —set, vuit o nou pisos humans—. Quan hi arriba, saluda amb el braç aixecat, fa "l'aleta" que diuen. Cal ser molt valent per fer això, oi? Els anxanetes són molt valents, com tots els castellers que tenen el "valor" per lema. I la "força": Els en cal molta als "baixos" per aguantar tant de pes a les espatlles. I "l'equilibri": és clar. I el "seny": perquè quan s'aixeca un castell (quan es "carrega" diuen els castellers) tot està ordenat, cada casteller sap el que ha de fer i com. Perquè si el seny falla, el castell cau, "fa llenya".

Avui a Catalunya hi ha més de vint colles castelleres, la majoria al Camp de Tarragona i al Penedès. Els Xiquets de Valls són els més antics. Cada colla porta la camisa d'un color diferent, però s'anomenen xiquets, vaillets, bordegassos, nens, brivalls, xicots, nois o minyons, tots fan honor al seu lema de:

VALOR
FORÇA
EQUILIBRI
SENY

I, a més, quelcom molt important: Saben que el castell es fa entre tots. Perquè els castells no són una cosa curiosa i de museu. Són una cosa viva i autèntica, on uns homes es manifesten solidàriament davant del poble per construir quelcom tots plegats. Perquè, a més, a les colles castelleres, hi trobem el nen, el jove i el vell; l'obrer i l'amo; l'home del país i el nouvingut: tothom hi cap. No en va la germanor, la unió, és el cinquè postulat del món casteller.

Vocabulari casteller

Castell: Sempre que la base i els pisos del tronc són de tres, quatre o cinc homes.

Pilar: Un sol home a cada pis.

Torre: Dos homes a cada pis.

Els castells s'anomenen així:

Els pilars: pilar de dos, de tres etc.

Les torres i els castells: Primer el nombre d'homes a cada pis, després el nombre de pisos. Per exemple: Un 4 de 8 (el castell que hem dibuixat) és un castell de vuit pisos amb quatre homes per pis.

Carregar: Aixecar el castell.

Coronar: Ja ha pujat l'anxaneta i saluda.

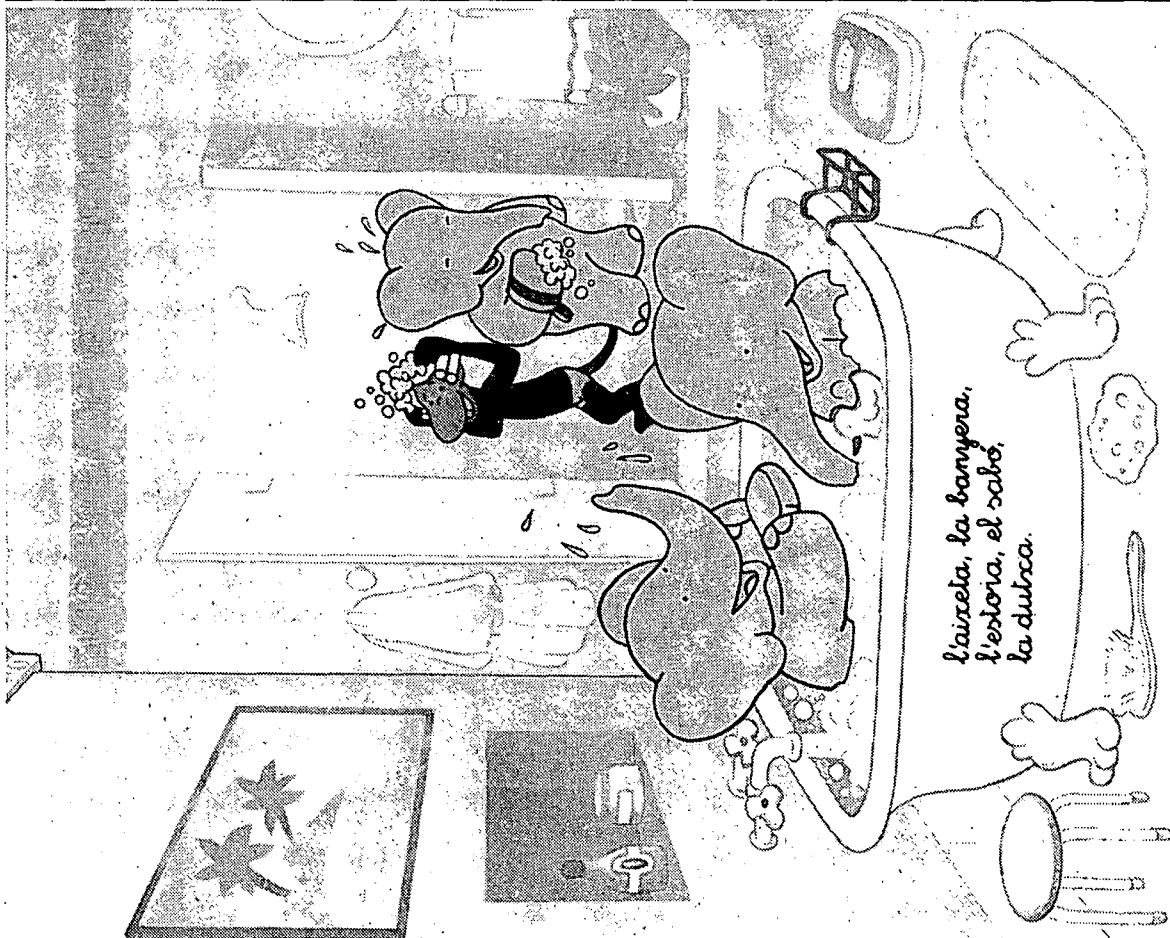
Descarregar: Desfer el castell sense que caigui.

Fer llenya: El castell cau abans de poder ser descarregat.

¿Oí que fóra interessant que cadascú de vosaltres posés color als dibuixos de "L'EIXERT"?

BABAR

i els seus amics a casa

Basat en els personatges creats per Jean i Laurent de Brunhoff

Els nens, a les golfes, s'han omplert tots de pols. Ara s'han d'anar a banyar.

Pom obre ben oberta. l'

Ja en fa falta, d'aigua, per jugar!

-Ep! -diu Flora-, que la

versaria, i l' es mullarà!

Alça!, on és ara el ?

Impossible de trobar-lo, és dins l'aigua!

Sota la , Zéfir canta fent cruix.

-Vob callar? Que desalfines! -li diuen.

Zéfir s'enfada: -Aparta't, deixa'm lloc!

BABAR TORNA DE LA MA D'EDICIONS BEASCOA

EN BADOSA I EN BASORA

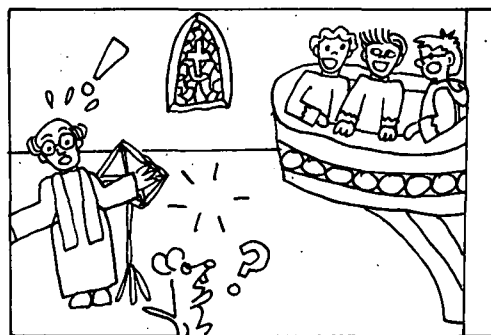
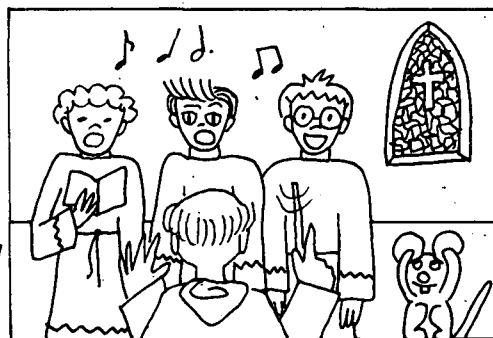

ELS EIXERITS COL-LABOREN

ESCOLÀ RATAPÀ

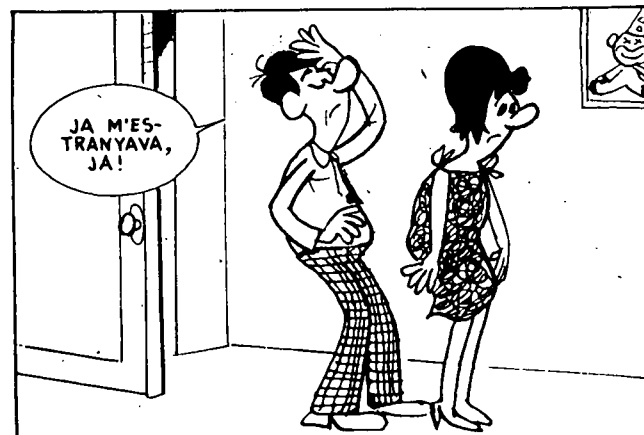
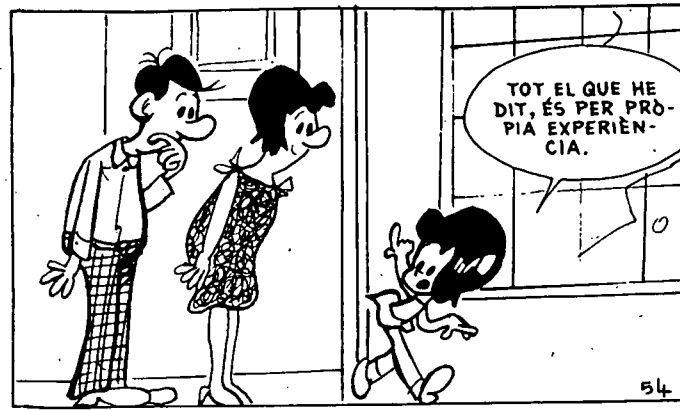
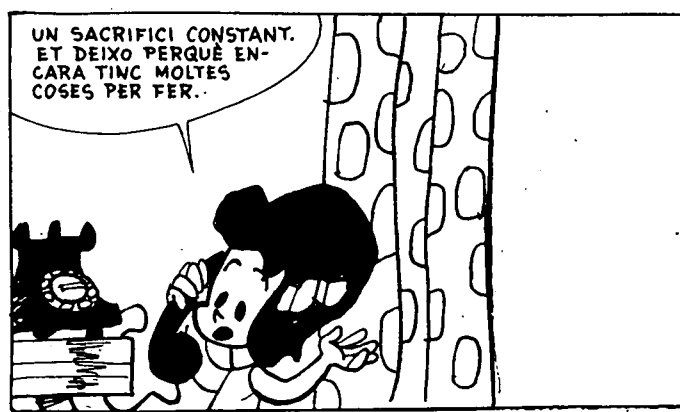

per MAICA C.

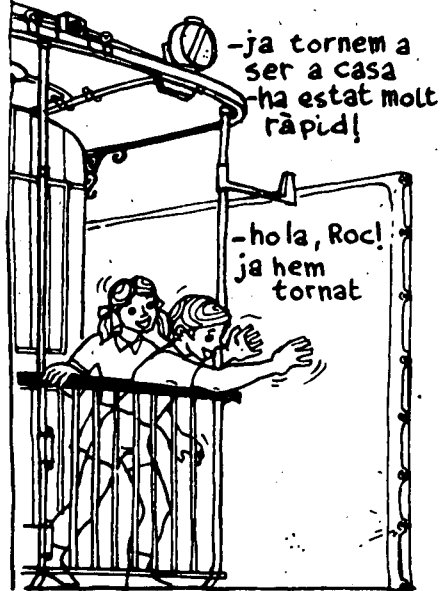
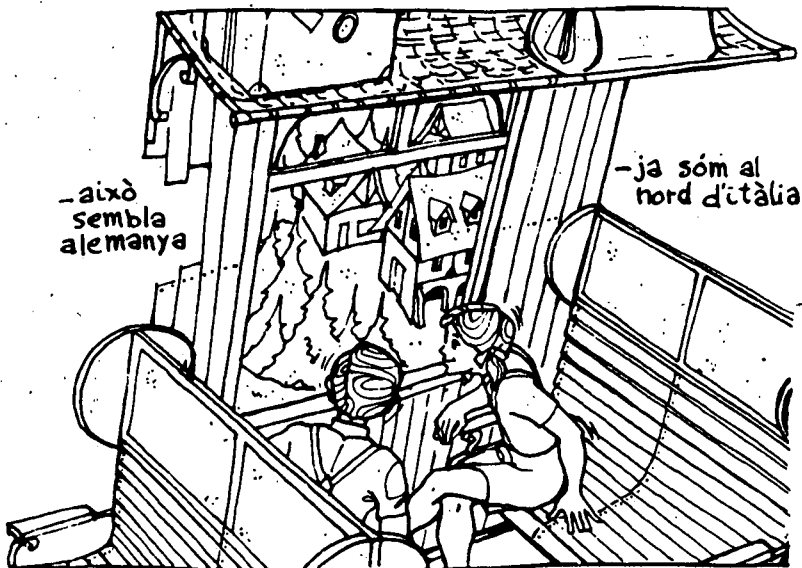
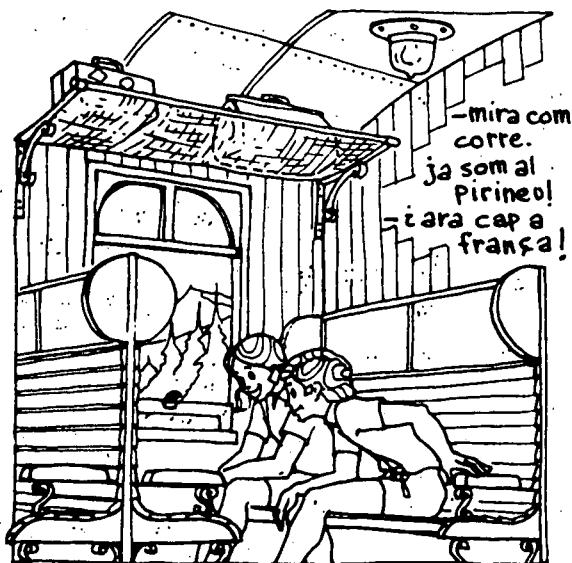
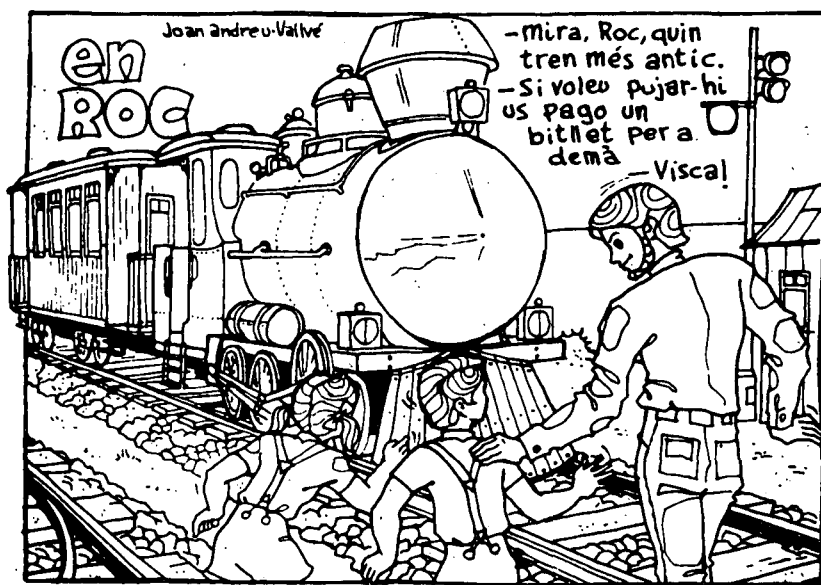
La nostra amiga Maria Carme (Maica) Capdevila, de Sant Boi de Llobregat ens ha enviat uns escolanets molt simpàtics. Publiquem una de les seves historietes.

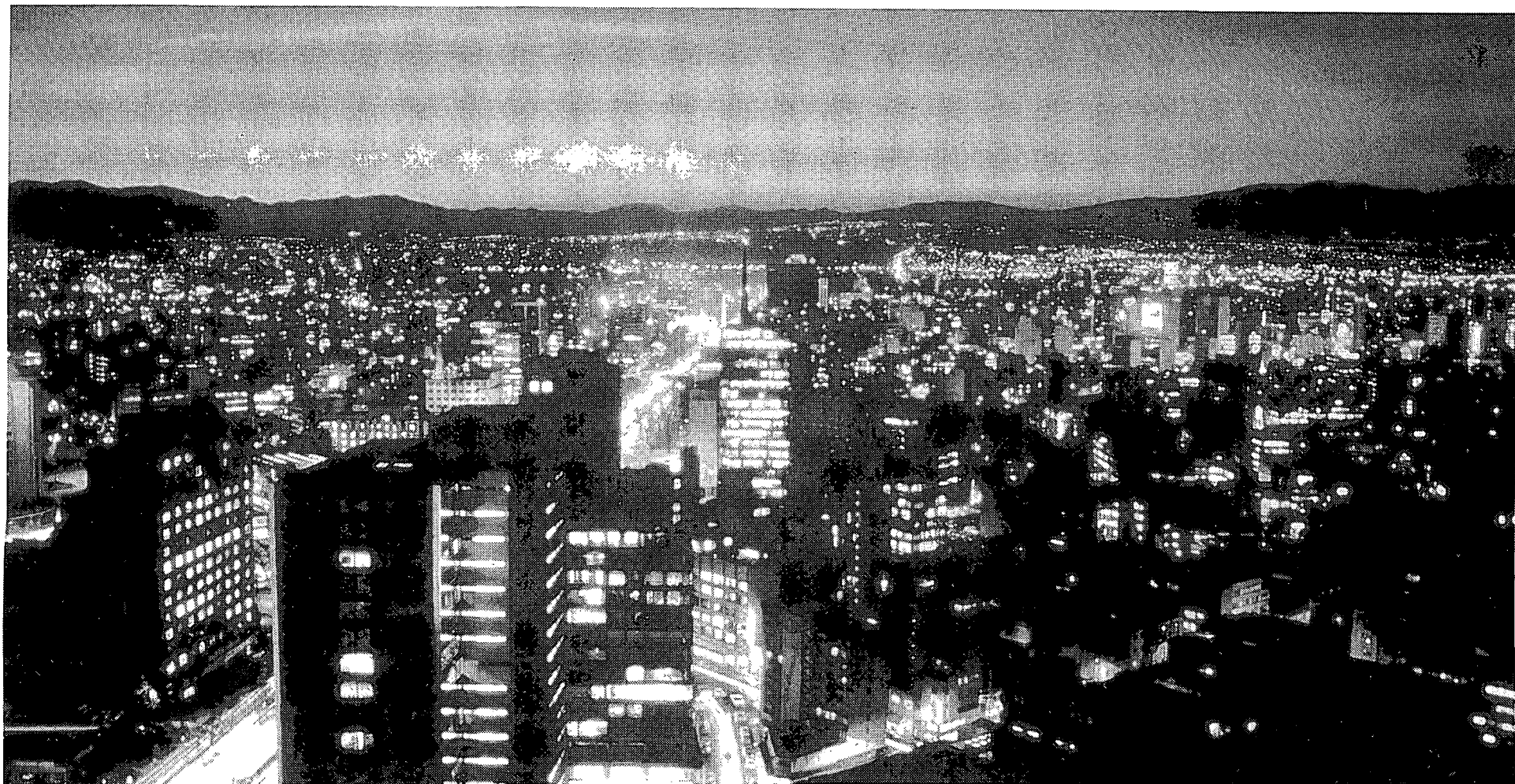
LA MARIONA

EN ROC

per JOAN ANDREU VALLVÉ

Som gairebé a totes les llars

És del tot segur que la seva llar, com a la de milers i milers de famílies, hi ha instal·lat algun producte Roca.
Al llarg de més de 70 anys, el nostre objectiu constant ha estat augmentar la qualitat de vida proporcionant confort i benestar màxim, a tots els gustos i necessitats.

Això ens obliga a millorar allò que moltes vegades sembla immillorable.
Conegui les novetats de Roca. Hem aconseguit aplegar els últims avenços tecnològics amb el disseny més actual.

CAMBRES DE BANY
AIRE CONDICIONAT
CALEFACCIÓ
CERÀMICA

Roca

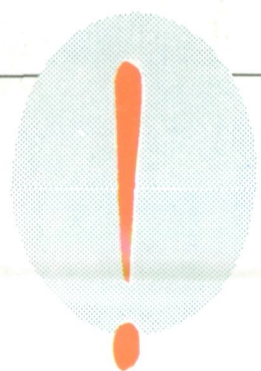
DIA DEL LLIBRE

AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA I LA FORMIGA D'OR, S.A.

Esperem a tots els amics, subscriptors i lectors de
CATALUNYA CRISTIANA a la nostra parada
AVINGUDA PORTAL DE L'ÀNGEL - CARRER DELS ARCS

¡AJUDEM TOTS A LA CULTURA I A LA DIFUSIÓ DEL LLIBRE CRISTIÀ!

CAMPANYA D'APORTACIONS POPULARS AL NOSTRE SETMANARI

Adquirint les butlletes podeu optar als premis.

SORTEIG TRADICIONAL: 1 DE JUNY

1r. premi: Un cotxe SEAT Ibiza/Olímpic, 3 portes

2n. premi: Una FILMADORA de vídeo PANASONIC NV (VHS-C), amb visor en color.

3r. premi: Un artístic Joc de Cafè de producció artesanal.

Altres premis:

8 lots de vídeo amb els 5 títols de la col·lecció "Signes dels Temps" i també: "Pere Tarrés, un testimoni del nostre temps", i 10 lots de llibres amb la nova col·lecció de contes "El món meravellós de Disney" (6 títols).

BUTLLETA DE COMANDA

Per participar en el Tradicional SORTEIG 1991 en suport de CATALUNYA CRISTIANA

☐ Talonaris a 5.000 ptes.

☐ Butlletes a 100 ptes.

Nom i cognoms.....
Adreça.....
Població..... DP.....
Tel..... Província.....
Trameto l'import per ☐ xec barrat ☐ gir postal

NECESSITEM EL VOSTRE AJUT

PODEU ADQUIRIR LES BUTLETES A LES SEGÜENTS LLIBRERIES:

- La Formiga d'Or, Av. Portal de l'Àngel, 3
- Balmesiana, Duran i Bas, 6
- Signe, Mallorca, 301

Podeu demanar-ho per correu enviant aquesta butlleta de comanda.

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

Plaça Urquinaona, 11, 3r. 3a. A, tel. (93) 301 37 18. 08010 Barcelona

ELS CRISTIANS HEM DE SOSTENIR LA NOSTRA PREMSA GRÀCIES PER LA VOSTRA APORTACIÓ